

நுணுக்கரிய
நுண்ணுணர்வே!

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a final flourish.

நினைவின் மடியில் முதலாம் ஆண்டு

மூதறிஞர் சி. சிவசரவணபவன் (சிற்பி)

(ஆசிரியர் 'கலைச்செல்வி', இளைப்பாறிய அதிபர்)

எம் தோற்றச் கூடரொளியாய்
27/02/1933

சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
09/11/2015

வாழும் இலக்கியங்கள் வைத்தெமக்குத் தான் இறைவன்
தாளடைந்தான் நாம் தவிக்கச் சென்று

ஆங்கொரு கல்லை வாயிலிற் படி என்
றமைத் தனன் சிற்பி, மற்றொன்றை
ஓங்கிய பெருமைக் கடவுளின் வடிவென்
றுயர்த்தினான்; உலகினோர் தாய் நீ!
யாங்கணை, எவரை, எங்ஙனம் சமைத்தற்
கெண்ணமோ, அங்ஙனம் சமைப்பாய்
நாங்குனைச் சரணென் றெய்தினேன்; என்னை
இருங்கலைப் புலவனாக் குதியே.

— மகாகவி பாரதியார் —

பாஞ்சாலி சபதம்

எங்கள் அப்பா

'தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத்தொரு விதை'
தனக்கு கைவரப் பெற்ற திறமைகளினூடாக

தான் அவாவிய மாற்றத்தை.

கல்வி, இதழியல், இலக்கியம் ஆகியவற்றினூடாக

ஏற்படுத்த வேண்டி, இடையறாது செயற்பட்ட

ஒரு அமைதியான செயற்பாட்டாளர்

-நுண்ணிதே ஆனவர்-

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

அவரது வாழ்வின் பரிமாணங்களை, அவரது உறவினர்கள், நண்பர்கள்,

எழுத்துலக, கல்விப்புலச் சகபாடிகள், அவர்தம் மாணவர்கள், அவரால்

ஆதர்சிக்கப்பட்ட சமகாலச் சமூக மாந்தர்கள் என்பவர்களின்

தனிமனித நினைவுகளைக் கோர்ப்பதனூடாக வெளிக்கொணருகிறோம்.

தனிமனித நினைவுப் பெட்டகத்தில் உறைந்திருக்கும் இந்த நினைவுகளை

எம் சமூகத்தின் கூட்டு நினைவுப் பரப்புக்குள்

இப் பதிப்பு முயற்சியினூடாக ஒன்றிணைக்க விழைகின்றோம்.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வில் மாற்றம் வேண்டி

அனைத்துத் தளங்களிலும் செயற்பட்டு

விதையாய் வீழ்ந்தும், வீசுகாற்றிற் கலந்தும்

இறவா நினைவுகளாகிய அனைவரினதும்

கனவுகளை நனவாக்கும் வல்லமை கெண்ட

எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

சிவத்திரு
சி. சிவசரவணபவன்
அவர்களின்
சிவசரவணபவ காதை

இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தமிழ் மன்னர்களால் ஆளப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அக் காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சைவ ஆலயங்களில் சிவப்பணி செய்யத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அந்தணர்களை வருவித்து வாழவைப்பது எமது மன்னர்களின் வழமையாக விருந்தது. இவ்வழமையின் படி தமிழ் நாட்டின் காஞ்சி புரத்திலிருந்து, யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் ஒருவரினால் அழைத்து வரப்பட்டவர் பாரத்வாஜ கோத்தி ரத்தைச் சேர்ந்த குஞ்சிதபாத பட்டர். அவர் அளவெட்டி யிலுள்ள பெருமாக்கடவை எனும் பதியிற் குடியேறிச் சிவப்பணியில் ஈடுபட்டார். காலக்கிரமத்தில் அவரின் வழித்தோன்றல்கள் அருகிலுள்ள கந்தரோடையைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டனர். குஞ்சிதபாத பட்டரின் பரம்பரையில் வந்தவரே சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள்.

இது போலவே காரைநகரிலுள்ள வியாவில் என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட வியாவில் ஐயனார் கோவிற் பணிகளுக்காக, குளக்கோட்டு மகாராசாவினால் தமிழ் நாட்டின் திருவுத்தர கோச மங்கையிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டவர், மங்களேஸ்வரக் குருக்கள். அவரின் வழித்தோன்றல்களுள் ஒருவரே 'ஈழத்துச் சிதம்பரம்' என அழைக்கப்படும் காரைநகர்ச் சிவன் கோவிலின் புகழ் பூத்த சிவாச்சாரியாராக விளங்கிய கணபதீஸ்வரக் குருக்கள். கணபதீஸ்வரக்குருக்களின் சிரேஷ்ட புத்திரி சௌந்தராம்பாள்.

சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் மிகவும் புலமை பெற்றவர். கோப்பாய் ஆசிரியர்

கலாசாலையில் கற்றுப் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராக விளங்கியவர். இவர் 26 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும், 14 ஆண்டுகள் தலைமை ஆசிரியராகவும், 40 ஆண்டுகள் கல்விப்பணிபுரிந்தவர். சீரிய முறையில் கல்விப்பணி செய்து முடித்த பின், ஆச்சார்யபிஷேகம் செய்விக் கப் பட்டு இறைபணியைத் தொடர்ந்தவர் இவர். கும்பா பிஷேகங்கள், ஆலய வருடாந்த உற்சவங்கள், உபநயனம், விவாகம் போன்றவற்றை ஆகம விதிப்படி செவ்வனே நடாத்தியவர்.

கணபதீஸ்வரக் குருக்களின் தலைமகள் சௌந்தராம் பாளுக்குச் சகோதரர்கள் மூவர், சகோதரி ஒருவர். இவரின் ஒரு சகோதரரான மங்களேஸ்வரக்குருக்கள் ஈழத்து சிதம்பரத்திலே பல ஆண்டுகளாகத் தனது தந்தையின் சிவப்பணியைத் தொடர்ந்த சிவாச்சாரியாராக விளங்கினார். இன்னொரு சகோதரரான வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் நாடு போற்றும் தமிழறிஞர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் மெய்யியல் கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். அவர் ஒரு நடமாடும் சைவ, தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கியவர். இவரது இளைய சகோதரியின் மகன் வி. ஈசுவரக் குருக்கள் தன் முன்னோர்களின் வழியில் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தின் தற்போதைய பிரதம சிவாச்சாரியாராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

குஞ்சித பாத பட்டரின் வழிவந்த சிவசுப்பிரமணியக்குருக்களும், மங்களேஸ்வரக் குருக்கள் வழி வந்த சௌந்தராம் பாளும் இல்லற பந்தத்தில் இணைந்து கொண்டனர். இவர்களின் மணவினைப் பேறாகப் பத்துப் பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்தனர். இத்தம்பதியின் ஆறாவது மகவாக 28/02/1933 இல் இப்பூவுலகிற் பிரவேசித்தவரே பிந்தாளில் 'சிற்பி' எனப் பலராலும் அறியப்பட்ட சி. சிவசரவணபவன் எனும் இயற் பெயரைக் கொண்ட 'சிற்பி ஐயா'.

கல்வி

தனது ஆரம்பக் கல்வியைக் கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையாவித்தியாசாலையில் பெற்றுக் கொண்டார் 'சிற்பி' அக் காலத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் தமிழ் மொழி மூலம் இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்ற பின்னர், ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வியைத் தொடரஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்குச் செல்வது வழக்கம். எனினும் இவர் தனது தந்தையாரின் விருப்பத்திற்கிணங்க எட்டாம் வகுப்பு வரை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலையிலேயே தமிழ் மொழி மூலம் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இதன் பின்னர் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கல்வி கற்று, சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரத் தேர்வில் (S.S.C) சித்தி யடைந்தார்.

எஸ்.எஸ்.சி பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததும் கொழும் பிலுள்ள உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் (Supreme Court Registry) எழுது வினை ரூராகக் கடமையாற்றினார். (191-1952) பணிபுரிந்து கொண்டே இலண்டன் பல்கலைக்கழக இன்டர் ஆர்ட்ஸ் (Inter Arts) பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து எழுது வினைஞர் வேலையை விட்டு ஆசிரியப் பணியில் இணைந்து கொண்டார். ஒரு பட்டதாரியாக இருந்தாற்றான் நல்ல ஆசிரியராக இருக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் 1953 ஆம் ஆண்டு பட்டப்படிப்பினை மேற்கொள்ளும் நோக்கில் இணைந்து கொண்டார். பட்டதாரி மாணவனாக இருந்தபோது மிகச்சிறந்த மாணவனாக மிளிர்ந்து, தமிழ்ப்பாடத்திற்கான இராஜா சேதுபதி தங்கப்பதக்கத்தையும், ஆங்கிலப் பாடத்திற்காக ஸ்கின்னர் தங்கப்பதக்கத்தையும் சரித்திர பாடத்திற்காக மற்றொரு தங்கப்பதக்கத்தையும் பெற்று ஈழத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கலை இளமாணி (B.A)

பட்டத்தைப் பெற்று வெளியேறி 1955 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரி ஆசிரியரானார்.

இதன் பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராதனை வளாகத்தில், பட்டப் படிப்பின் பின்னரான கல்வியியல் டிப்ளோமா கற்கை நெறியைப் பூர்த்தி செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியற் கலை முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் (M.A in Education) பெற்றுக் கொண்டார்.

கல்விப் பணி

முழுமையாக நான்கு தசாப்தங்கள் (1953-1993) கல்விப் பணி புரிந்தவர் 'சிற்பி' ஐயா, அவர்கள் முதல் இருபத் தொட்டு வருடங்கள் (1953-1981) ஆசிரியராகவும், பின்னர் பன்னிரண்டு வருடங்கள் (1981-1993) அதிபராகவும் அவர் அரும்பணியாற்றினார்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயம், பண்டாரவளை புனித சூசையப்பர் கல்லூரி, உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம் என்பவற்றில் ஆசிரியராகவும், உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலயம், யாழ் வண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி என்பவற்றில் அதிபராகவும் இவரது கல்விப் பணி அமைந்திருந்தது.

தனது மாணாக்கர்களை 'நானிலம் பயனுற வாழ வல்லமை' செய்வதில் விற்பன்னராகவே இவர் எப்பொழுதும் இருந்தார். செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது மேடைப் பேச்சுக்கள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், பிற இலக்கிய முயற்சிகள் என்பவற்றில் மாணவர்கள் திறமை பெறுவதற்காகப் பல்வேறு களங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்த பெருமை இவரையே சாரும். யாழ்ப்பாணத்தின் பல பிரபல கல்லூரிகள் தமது வருடாந்த சஞ்சிகைகளை வெளியிடச் சிரமப்பட்ட கால

கட்டத்தில், செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியிலிருந்து 'சுடரொளி' என்னும் பாடசாலைச் சஞ்சிகையை வெளியிடத் தொடங்கி ஏழு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக அச்சஞ்சிகை வெளிவரக் காரணமாகவும் அமைந்தார்.

பின்னர் தென் மராட்சியிலுள்ள உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்திற்குப் பணி புரிந்த போது தனது குடும்பத்தாருடன் அக்கிராமத்திலேயே வாழ்ந்து அங்குள்ள மக்களில் ஒருவராகவே மாறிப் பணி செய்தார். கற்றல்-கற்பித்தற் செயற்பாடுகள், இணைப் பாடவிதானச் செயற்பாடுகள் என எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் பாடசாலை உச்ச நிலையை அடையப் பாடுபட்டார். இக் காலத்தில், 'இளந்தளிர்' என்ற இதழை வெளியிட்டார். தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த பாடசாலை ஒன்றிலிருந்து முதன் முதலில் அச்சில் வெளியான மாணவர் சஞ்சிகை 'இளந்தளிர்' தான்.

வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி பவள விழாக் கண்டபோது அதன் அதிபராகவிருந்தவர் இவர், பவள விழா நிகழ்வுகள் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றன. அந்நிகழ்வுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விதத்தினையும், நேர்த்தியையும் விதந்துரைக்காதோர் இவர். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபர் அமரர் அம்பிகைபாகனுக்குப் பிறகு 'சிற்பி ஐயா' வின் காலமே கல்லூரியின் பொற்காலம் என்கிறார் சிற்பியின் பின்னவரான வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஓய்வு நிலை அதிபர் திரு. நா. வன்னியசிங்கம் அவர்கள். எப்பொழுதும் போலவே வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் மாணவர்களின் முழுமையான ஆளுமை விருத்திக்கான பயில் களங்கள் பலவற்றை உருவாக்கிக் கொடுத்தார் 'சிற்பி ஐயா'.

இவருடைய கற்பித்தற் திறனை வியக்காத, நயக்காத மாணவர்கள் இவர் என்றே கூறலாம். தமிழ், ஆங்கிலம், வரலாறு ஆகிய மூன்று பாடங்களையும் எளிமையாகவும், இலகுவாகவும், மாணவர் மனதில் பதியும் படி கற்பிப்பது இவரது தனிச் சிறப்பு

எனக் கொண்டாடு சின்றார்கள் இவரிடம் கல்வி கல்வி கற்ற மாணவர்கள். எவ்விதமான பாடக் குறிப்புகளும் இன்றி, மடை திறந்த வெள்ளம் போல ஆற்றொழுக்காகப் பேசி, மிக முக்கியமான எண்ணக்கருக்களை மட்டும் கரும் பலகையில் எழுதி, மிகத் தேவையான குறிப்புகளை மட்டும் எழுதச் சொல்லும் இவரின் கற்பித்தற் பாங்கினை இன்றளவும் நினைவில் இருத்தியுள்ளனர் அவர் தம் மாணாக்கர்கள்.

மாணவர் களில் உள்ளுறையும் ஆற்றல்களை அடையாளம் கண்டு, தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்துவது இவரது பிறவியியல் பு. 'கல்லூரியின் மாணவத் தலை வனாகவும், சைவ சமய மன்றத்தின் தலைவனாகவும் என்னை உருவாக்கியதுடன், 1966ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் ஆண்டு மலரான 'சுடர் ஒளியை' நீர் தான் பொறுப்பாக நின்று உருவாக்க வேண்டும் என்று பணித்தமையும், பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பில் 'இலங்கை வரலாற்றைத்' 'தெளிவுறக் கற்றுத் தந்தமையும், 1970 களின் முற்பகுதியில் 'தமிழ் மாணவர் பேரவையை' உருவாக்கித் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவனாக நான் அமையக் காரணங்களாயின" என்கிறார் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் இவரிடம் கற்றுப் பின் 'தமிழ் மாணவர் பேரவை' யை உருவாக்கிய பே. சத்தியசீலன் அவர்கள்.

இலக்கிய உலகில்

தமிழிலும், வட மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த இவரது தந்தையாரின் நூலகத்திலிருந்த பழந்தமிழ் இலக்கியப் புத்தகங்கள், அவர் திரமமாக வாங்கிவரும் 'ஈழகேசரி', 'இந்து சாதனம்', 'கலைமகள்' என் பவை இளம் சிவசரவணபவனின் வாசிப்பார்வத்திற்கும், இலக்கிய ஈடுபாட்டிற்கும் முதற் காரணங்களாக அமைந்திருந்தன.

பின்நாளில் 'மெய்யியற் கலாநிதி' எனப்பட்ட மனித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தினால் கௌரவிக்கப்பட்ட, நடமாடும்

சைவத் தமிழ்க் கலைக் களஞ் சியமெனப் போற்றப்பட்ட இவரது தாய் மாமன் வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள், கந்தரோடையிலுள்ள இவரது வீட்டிலிருந்தே கல்வி கற்றார். வித்துவ சிரோன்மணி கணேசையரிடம் கல்வி கற்ற அவர், அக்காலத்தில் எழுதிய கட்டுரைகள், வாசித்த தமிழ்ப் புத்தகங்கள் என்பனவும் இளைய சிவசரவணபவனின் இலக்கியப் பசிக்குத் தீனியாயின.

மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளை இவருக்கு அறிமுகப்படுத்தியதோடு, பாடசா லையில் இரண்டு வாரங் களுக்கொருமுறை கையெழுத்துப்பிரதியாக வெளிவந்த 'மாணவர் போதினி' என்ற சஞ்சிகையிலும் இவரது ஆக்கங்களை இடம்பெறச் செய்த, தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை ஆசிரியர் திரு. சி. பொன்னம் பலம் (ஆதவன்), ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகளை ஏனைய மாணவர்களுக்கு, முன்னுதாரணமான கட்டுரைகள் எனச் சிலாகித்து வாசித்துக் காட்டிய வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் என்போர் இவரை எழுதத் தூண்டிய பெருமக்கள் ஆவர்.

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் அவர் கள் அளித்த உற்சாகத்தில், 'ஈழகேசரி' பத்திரிகைக்கு இவரால் எழுதி அனுப்பப்பட்ட ஆசிரியப்பா பத்திரிகையின் பாலர் பகுதியில் பிரசுரமானதும், 'பழம் பண்பைப் பகிர்வதிற் பயனில்லை' என்ற கட்டுரை, 'சுதந்திரன்' இதழில் பிரசுரமானதும், 'ஸ்கந்தா' என்ற கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் இவர் எழுதிய 'இளைஞர் கடன்' என்ற கட்டுரை இடம் பெற்றதும் இவரது எழுத்து முயற்சிகளுக்கு உற்சாகம் தருபவையாக அமைந்தன.

கொழும்பில் உயர்நீதிமன்றப்பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில் 'மலர்ந்த காதல்' (1952) என்ற இவரது முதற் சிறுகதை சுதந்திரன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானதும், 'மாணிக்கம்' என்ற சிறுகதை இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்புக்காக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், அதே கதை 'ஏழையின் இதயம்' என்ற தலைப்பில் வீரகேசரியில்

பிரசுரமானதும், சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் சேலையூர் விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்ற போது சேலையூர் தமிழ் மன்ற வருடாந்த சஞ்சிகையான 'இளந் தமிழன்' சஞ்சிகைக்கு இவர் இதழாசிரியரானதும் இவர் ஆக்க இலக்கியத் துறையிலும், இதழியல் துறையிலும் தடம்பதிக்கக் காரணங்களாயின.

அவரது இலக்கியப் பயணத்தின் போது எழுபது சிறுகதைகளையும், மூன்று நாவல்களையும் ('உனக்காகக் கண்ணே', 'அன்பின் குரல்', 'சிந்தனைக் கண்ணீர்') ஏராளமான கட்டுரைகளையும், பல கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். இவரது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறு கதைகள் 'நிலவும் நினைவும்' (1964), 'சத்திய தரிசனம்', (2001), 'நினைவுகள் மடிவதில்லை' (2008) ஆகிய தொகுதிகளாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டன. 'உனக்காகக் கண்ணே' என்ற நாவலும் நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

இலக்கியநோக்கு

எழுத்துத் துறையில் நீண்ட பயணத்தை மேற்கொண்ட மூதறிஞர் சிற்பி அவர்களின் இலக்கியப் பணியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இலக்கியம் குறித்த அவரது நோக்கு நிலையை அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே அறிவது மிகப் பொருத்தமானதாகவிருக்கும்.

'மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்து, மகாத்மாவாக உயர்ந்து, அமரனாக நிறைவு பெறுவதற்குத் தூண்டும் உயர்ந்த சிந்தனையின் சொல்லுருவாக்கமே 'இலக்கியம்'

'இன்ன நோய்க்கு இன்ன மருந்து எனச் சொல்வது போல', இதோ இந்த இலக்கியத்தால், சமூகத்திலுள்ள இந்தத் தீமையை ஒழித்து விடுவேன் எனக் கூற முடியாது. ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின் போக்கை அவனுள்ளத்தே எழும் உணர்ச்சிகளும், எண்ணங்களும் பெருமளவில் தீர்மானிக்கின்றன.

"வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம், மாந்தர்தம் உள்ளத்தனைய உயர்வு"

என்று திருவள்ளூர் கூறியிருக்கிறார். இலக்கியத்தின் மூலம் நல்ல எண்ணங்களையும், தூய உணர்ச்சிகளையும் வாசகருள்ளத்தே கிளர்ந்தெழச் செய்ய முடியும்.

'சுதந்திரம், சுபீட்சம், சமத்துவம் ஆகியவை ஈட்டப்பட்டவுடன் அது வம்முறைப் புரட்சியினால் ஈட்டப்பட்டவுடன், மனித மனம் நிறைவு பெற்று விடும் என்று சொல்ல முடியாது. 'செல்வம் என்பது சிந்தனையின் நிறைவே' என்பதை நினைவிலிருத்தி, மனிதனுடைய அகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதன் வாயிலாக, அவனுடைய புறத்தையும் மேம்படச் செய்வதே இலக்கியமாகும்"

மேற்போந்த அவருடைய கூற்றுக்கள் அவருடைய இலக்கிய நோக்கு நிலையை அச்சொட்டாகப் பிரதிபலிப்பனவாகும்.

இலக்கியத்தினூடாக படைப்பாளி அடைய விரும்பும் மாற்றத்தைப் படைப்புகள் எவ்வாறு ஏற்படுத்துகின்றன? என்பது குறித்த அவரது பார்வையையும் அவருடைய வார்த்தைகளில் இருந்து புரிந்து கொள்ள முடியும்.

'கலை மனிதனுக்காக, இலக்கியம் மனிதனுக்காக வென்றால், அந்தக் கலையும் இலக்கியமும் மனிதனின் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தி, அவனை உயர்வடையச் செய்தல் வேண்டும்."

இருக்கும் வாழ்வைச் சுட்டிக் காட்டி, இருக்கவேண்டிய வாழ்வைத் தொட்டுக் காட்டுவதே இலக்கியத்தின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். படிக்க ஆரம்பித்ததும் வாசகர்களின் ஆவலைச் சுடர் விடச் செய்யும் தூண்டு கோலாய், படித்து முடிக்கும் வரை அவர்களின் கவனம் அங்கிங்கு செல்லாமல், படைப்பாளி விரும்பும் போக்கிலேயே செல்ல வைக்கும் கடிவாளமாய், படித்து முடித்ததும் வாசகர்களின் சிந்தனையைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுக்கும் மத்தாய் இருப்பவை நல்ல படைப்புகள்"

‘..... படித்து முடிக்கும் வரை, படைப்பாளியின் கைப் பொம்மையாகவே வாசகன் இருக்கிறான். படித்து முடித்த பின், மயக்கம் மெல்ல மெல்ல நீங்க வாசகன் இவ்வுலகிற்கு வருகிறான். அவளுடைய சிந்தனை வேலை செய்கிறது. மனதிலே பேராட்டம் - வாதப்பிரதிவாதம் ஏற்படுகிறது. எழுத்தாளனின் கருத்துச் செம்மை அவனைக் கவ்விப் பிடிக்கிறது. அவனுள் மாற்றங்கள் ஏற்படக் கால்கோள் இடப்படுகிறது.” இலக்கியங்களின் நோக்கம், அந் நோக்கத்தைப் படைப்புகளினூடாக அடையும் செயன்முறை குறித்த சிற்பியின் நோக்கு நிலைகளின் பின் புலத்திலேயே அவருடைய இலக்கியப் பணி நோக்கப்பட வேண்டும்.

இதழியல் - கலைச்செல்விக் காலம்

ஒரு படைப்பாளியாக இவரின் இலக்கியப் பணி களுக்கு அப்பால், ஒரு இதழாசிரியராக, மற்றைய படைப்பாளிகளின் படைப்புத் திறனை வெளிக் கொணரக் களமமைத்துக் கொடுத்த இவரது பணி அனை வராலும் சிலாகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

எட்டு ஆண்டு காலம், 1958 இலிருந்து 1966 வரை, கலைச்செல்வியை (71 இதழ்கள்) வெளியிட்டார்.

கலைச்செல்வியின் ஒரே ஒரு நோக்கம் ‘ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி எனக் கருதிய ‘சிற்பி’ அவர்கள், காத்திரமான இலக்கியக் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு கலைச் செல்வி வழிசமைத்துக் கொடுத்தது என்பதில் பெருமையுற்றிருந்தார். புதிய எழுத்தாளர் தலைமுயை யொன்றைக் கலைச் செல்வி உருவாக்கியது என்று போற்றப்படும்போது ‘உருவாக்கியது’ என்பது பெரிய சொல், வளரும் எழுத்தாளர்களின் திறமையை இனங் கண்டு ஆதரித்தமையும், வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பளித் தமையுமே கலைச் செல்வியின் பங்களிப்பாக இருந்தன” எனத் தன்னடக்கத்தோடு கூறுவார்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய, இதழியல் துறைகளில் பிரகாசித்த செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், யாழ். நங்கை, கவிஞர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிசுற் பாலன், ஐ. சாந்தன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, மயிலன், பொ.சண்முகநாதன், மு. பொன்னம்பலம், தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன், தெணியான், மட்டுவிலான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், மு.வ. கானமயில்நாதன், து. வைத்தி லிங்கம், வி. க. இரத்தினசபாபதி, இளையவன், செ. கதிர்காமநாதன், முனியப்பதாசன், க. பரராஜசிங்கம் (துருவன்) கலா. பரமேஸ்வரன், மணியம், முகிலன், பெரி. சண்முகநாதன் ஆகியோர் வளரும் எழுத்தாளர் களாகக் கலைச் செல்வியில் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுத் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியவர்கள்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிப் பேசுபவர்கள் கலைச் செல்விக் காலத்தைப் புறமொதுக்கிப் பேச முடியாது என்று கூறப்படும் வகையில் கலைச் செல்வியின் இலக்கியப் பங்களிப்பு விளங்கியது. ‘கலைச் செல்விக் காலம்” குறித்த ‘சிற்பி’ அவர்களின் பதிவு ‘ஞானம்” பத்திரிகையில் ஜூன் 2008இல் இருந்து தொடராக வெளிவந்தது.

‘ஓய்வு நிலை” வாழ்க்கை

நாற்பதாண்டு கால ஆசிரியப்பணியிலிருந்து 1991ஆம் ஆண்டு ‘ஓய்வு” பெற்ற போதும், அவர் உடல் நலக் குறைவால் வருந்திய கடைசி ஆறு மாதங்கள் வரையும், அவர் ஓய்வொழிச் சலின்றித் தொழிற்பட்டார்.

இக் காலப்பகுதியில் அவர் ஒரு ‘பிதாமகர்” ஆக, ‘மூதறிஞர்” ஆக தனது வகிபாகத்தை ஆற்றினார். தனது ஆங்கில அறிவை வளர்ந்த, தொழில் புரியும், பல்கலைக் கழக மாணவர்களாயிருக்கும், அனைத்துத் திறந்தவருக்கும் இல்லையெனாது வழங்கினார். இலக்கிய உலகத் தைச் சேர்ந்தவர்கள், இளம் ஆய்வாளர்கள், சமய ஆர்வலர்கள் என அனைவருக்கும் தேவையான ஆலோசனை

களையும், வழிகாட்டுதல்களையும் அவர்கள் கோரும்போது வழங்கிவந்தார். விழாக்களிலும், நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்றுத் தனது கணீரென்ற குரலினால் உரையாற்றி, ஆழமான கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து, கருத் துருவாக்கத்தில் ஈடுபட்டார். அரசியற் தலைவர்களை நேரிலும், கடித மூலமும் தொடர்பு கொண்டு மிகுதிக் கண்மேற்சென்று இடித்து, சாதாரண மக்களின் உள்ளக் கிடக்கையைத் தெரிவித்து வந்தார். அவரது குடும்பத்தி னருக்கு ஒரு 'பிதாமகர்' ஆகத் தேவையான ஆற்றுப்படுத்தல்களை மேற்கொண்டார்.

குடும்ப நிலை

அவரது இல்லறத் துணையாகிய திருமதி. சி.சரஸ்வதி அவர்களோடு மிகவும் தோழமையுடன் பழகும் அவர், இலக்கியம், சமூகம், அரசியல், குடும்ப விவகாரங்கள் என அனைத்திலும் அவரோடு உரையாடலை மேற்கொள்வார்.

அவருடைய பிள்ளைகளோடும் மிக நட்பார்ந்த முறையில் பழகும் அவர், உலக விடயங்கள் தொடர்பான அவர்களது தேடலை ஆழப்படுத்தும் வகையில் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து வருவார்.

இவருடைய மூத்த மகன் சி. சுந்த ரேஸ்வரன், ஹட்டன் நஷனல் வங்கியின் யாழ். மெட்ரோ கிளையில் முகாமையாளராகவுள்ளார். இவர் சு. சாந்தினியை மண முடித்து மூன்று ஆண் மகவுகளைப் பெற்றுள்ளார். சு. சாந்தினி யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமொழி மூல விஞ்ஞான ஆசிரியையாகக் கடமை புரிகிறார். இத் தம்பதியினரின் பிள்ளைகளாகிய சு. வித்தியாசபகர், சு. சாயிசங்கர் சு. வித்தியாபவன்

ஆகியோர் யாழ் இந்துவில் கல்வி கற்று வருகின்றனர்.

இரண்டாவது மகன் சி. சாயீஸ்வரன் சத்திர சிகிச்சை நிபுணராக, வாழைச்சேனை ஆதார வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றி வருகிறார். மருத்துவர் சா. ஸ்ரீலதாவை மண முடித்த இவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் சா. யதுகேசன், சா. கேசாயினி, சா. தனுஷாயினி ஆகிய இவர்களின் பிள்ளைகள் ஆரம்பக் கல்வியைக் கொழும்பில் கற்று வருகின்றனர்.

இவரது இளைய மகன் சி. சர்வேஸ்வரன், ஒரு பொறியியலாளர். தற்போது 'எரிக்சன்' எனும் சுவீடனைத் தளமாகக் கொண்ட தொலைத்தொடர்புத் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் இலங்கைக் கிளையில் பிராந்திய நிகழ்ச்சித் திட்ட முகாமையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். சு. சிந்துஜாவைக் கரம்பிடித்த இவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இத் தம்பதியினரின் செல்வங்களான ச. சுபஸ்ரீ, ச. தரங்கினி ஆகியோர் தமது ஆரம்பக் கல்வியைக் கொழும்பில் கற்று வருகின்றனர்.

நிறைவு நாட்கள்

நிறைவு நாட்களில் சற்று உடல்நலமற்றிருந்த 'சிற்பி' ஐயா, தனது அன்பு மனைவியினதும், புதல்வர்களினதும் கவனிப்பிலும், மருத்துவ நிபுணர்களின் அன்பான சிகிச்சையாலும் அமைதியுற்றிருந்தார். 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த' சிற்பி ஐயா எனும் சிவசரவணபவச் செம்மல் கடந்த திங்கட்கிழமை (09.11.2015), ஐப்பசித் திரயோதசித் திதியில் அமைதியாகத் தில்லைக் கூத்தனின் பாத கமலங்களைச் சென்றடைந்தார்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

நீனைவழியா நாட்கள்

**- பத்திரிகைக் குறிப்புகள்
அஞ்சலிகள் -**

மரண அறிவித்தல்

சிவசுப்பிரமணிய குருக்கள் சிவசரவணபவன் (சிற்மி)
(முன்னாள் அத்யட்ச யா/உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்தில்,
யா/அவதீர்த்திசுவர கங்கலாள்)

தோற்றம்

26

02

1983

மறைவு

09

11

2015

கந்தநோடை-பைச் சேர்ந்த சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் சிவசரவணபவன் (சிற்மி) அவர்கள் 09/11/2015 அன்று காலமானார்.

அன்னார் காலஞ்சென்ற சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள்-செனத்திராயப்பன் தம்பதியினரின் அன்பு மகனும், சரஸ்வதியின் அன்பு கணவரும், சி.கந்தநேஸ்வரன் (முன்னாள்மான்-கந்தநன் நண்பன் வங்கி, பெற்றோர் கிளை ஈழப்பாணம்), சி.சாயில்வான் (சத்திரசிக்கை திபுணர்), சி.சர்வேஸ்வரன் (பொறியியலாளர்) ஆகியோரின் அன்புத் தந்தையும் சத்திவி கந்தநேஸ்வரன் (ஆசிரியை -யா/இதற்குக் கல்லூரி) பரீலகா சாயில்வான் (மருத்துவர்), சிந்துஜா சர்வேஸ்வரன் ஆகியோரின் மாமனாரும், க.வித்தியாலயம், க.சாயில்வான், க.வித்தியாலயம், சா.யந்திரசேகன், சா.சேசாயினி, சா.தனுஷாயினி, ச.கபாழி, ச.தரங்கினி ஆகியோரின் அன்புப் பேரணாமலார்.

அன்னாரின் இறுதிக்கிரியைகள் இன்று 10-11-2015 (வெள்ளம்-திருமலை) மாலை 5.00 மணியளவில் அன்னாரின் கந்தநோடை இல்லத்தில் நடைபெற்று பூதபூம் தகனக்கிரியைக்காக கந்தநோடை இந்து மலானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்.

இவ் அறிவித்தலை உற்றார்,உறவினர்,தண்பர்கள் அனைவரையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கோருக்கொள்கிறோம்.

பாதி அபிமானம் விதம் தகனம் :
கந்தநோடை அடர்ந்திசுவர
கள்ளாடம் குடும்பத்தினர்.

இதய அஞ்சலி

அமரர் சி.சிவசரவணபவன் (சிற்மி)

(முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர்- இந்துசாதனம்)

யாழ்ப்பாணம்
சைவபரிபாலன
சபையினரால்
வெளியிடப்பட்ட
“இந்துசாதனம்” இதழின்
பிரதம ஆசிரியராகச்
சேவையாற்றிய
‘சிற்மி’ அவர்களினது
அமரத்துவம்

செய்தியறிந்து கண்ணீர் சொரிகின்றோம். அன்னாரது பிரிவினால் துயரடைந்துள்ள குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

சைவ பரிபாலன சபை
யாழ்ப்பாணம். (2283)

கண்ணீர் அஞ்சலி

யா/உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்தில்
மாணவர்களை சிறப்புற வழிநடத்திய அதிபர்

சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள்
சிவசரவணபவன் (சிற்மி)

அவர்களின் மறைவு ஆசிரியர் குழாமை பேரதிர்ச்சிக்கு

உட்படுத்தியுள்ளது. அன்னாரின் மறைவினால் துயரமும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதுடன் அவரின் ஆத்மசாந்திக்கும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

(சி.20015) (13.15)
சோ.நீர்காந்தன் குடும்பம் - உசன் - கனடா

எமது மனம் நிறைந்த ஆசானுக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி

சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் சிவசுரவணபவன்

எமது பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்குரிய ஆசான், எமது கல்லூரியான யா/உசன இராஜநாதன் மகா வித்திபாலயத்தின் முன்னாள் அதிபர் சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் சிவசுரவணபவன் (சிற்மி) அவர்கள் எமது விடுப்பு பிரிந்த செய்தி கேடும்பெரும் மனத்துயர் அவைகின்றோம். தலை சிறந்த ஆசிரியராக, திறமைமிக்க கல்லூரி அறிபராக, கல்வி மாணாக, நடு பிறவைகளை உருவாக்கும் சிற்பியாக, சிறந்த பேச்சாளராக, பன்னூக எழுத்தாளராக அன்னார் ஆற்றிய சேவைகளை இத்தருணத்தில் நன்றியுறும் இவையாவாகவமந்நனைவு கருகின்றோம் பதிவுசெய்கின்றோம்.

சிவசு அனைத்துப் பழைய மாணவர்கள் சாயாகவும் அன்னாரது ஆக்கா காந்தியடையுட பிழாநதக்களையோம். அத்துடன் இப் பெருமகனின் பிரிவால் எழுந்ததுயறும் அவரது அன்பு மலன் வி. பிள்ளைகள் மற்றும் குடும்பத்தவர்களுக்கு எமது ஆறுதலையும் ஆழ்ந்த ஆறுதலாய்கவையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

**அன்னாரின் பழைய மாணவர்கள்
த.கோவிந்ததாஸ், அ. அகிலதாஸ்
இ. குணநாதன்**

(C-2662)

கண்ணீர் அஞ்சலி

சிவசுப்பிரமணிய குருக்கள் சிவசுரவணபவன் (சிற்மி)

(முன்னாள் அதிபர் - யா/உசன இராஜநாதன் மகா வித்திபாலயம்)

யா/உசன இராஜநாதன் மகா வித்திபாலயத்தின் 18 ஆண்டுகள் வரை பத்திசுவலா, உபதீபர், சிற்பி ஆகிய பதவிகளில் திருநெல்வேலியின் மானாக்கல் குகையுடைய பி.சி.பி. இன்ஸ்டிடியூட்டின் ஸ்தாபகர், கலாநாயகர், தலைப்பாடல் பெறுபவர்கள் ஆகியவற்றையெண்ணென்பதெனக் கும்புந்நின்று மர்ட்டுபவன்.

இவரது சேவையுடன் மட்டுமல்லாமல், உயர் படிப்பை பெற்றுள்ள பல மாணவர்கள் தமது பிழாநதக்களையோம் ஆறுதலுக்கும் இப்ப தருணம் அருவியாக ஆகியுள்ள எமது ஆழ்ந்த ஆறுதலாகவும் தெரிவிப்போம். இவரது ஆறுதலுக்காக எல்லா மாணவர்களும் ஆழ்ந்த பதவியை மிளந்திக்கின்றோம்.

**உங்கள் பிரிவால் துயறும்
த. கோவிந்ததாஸ், அ. அகிலதாஸ்**

1998

கண்ணீர் காணிக்கை

எமர். திரு. சிவசுரவணபவன் (சிற்மி)

எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவரும், பழைய மாணவர்களுக்குள் முன்னாள் உப தலைவரும், மூத்திருக்கும், மூத்த எழுத்தாளரும், தலைசிறந்த பத்திரிகையாளரும், கலைசிறந்த ஆசிரியரும், திறமை மிக்க கல்லூரி அதிபரும், சிறந்த பேச்சாளருமான அமர். சிவசுரவணபவன் (சிற்மி) ஐயா குவர்கனின் மறைவால் துயறற்றுக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆறுதலையும், ஆழ்ந்த ஆறுதலாகவையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

யா/ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, பழைய மாணவர் சங்கம், கந்தரோடை, கன்னாகம்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

சிவசுப்பிரமணிய குருக்கள் சிவசுரவணபவன் (சிற்மி)
(முன்னாள் அதிபர் - யா/வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்)

யா/வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் 9 ஆண்டுகள் அதிபராக இருந்து எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர். எமது கல்லூரியின் கல்வி, கலை, இலக்கிய, இணைப்பாடலிதானச் செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் பல சாதனைகளைப் படைக்க அயராது பாடுபட்டவர்.

அன்னார் இறைபதமடைந்த செய்தி கேட்ட எமது கல்விச் சமூகத்தினர் ஆழ்ந்த துயரத்தில் உள்ளனர். இவரது பிரிவுத்

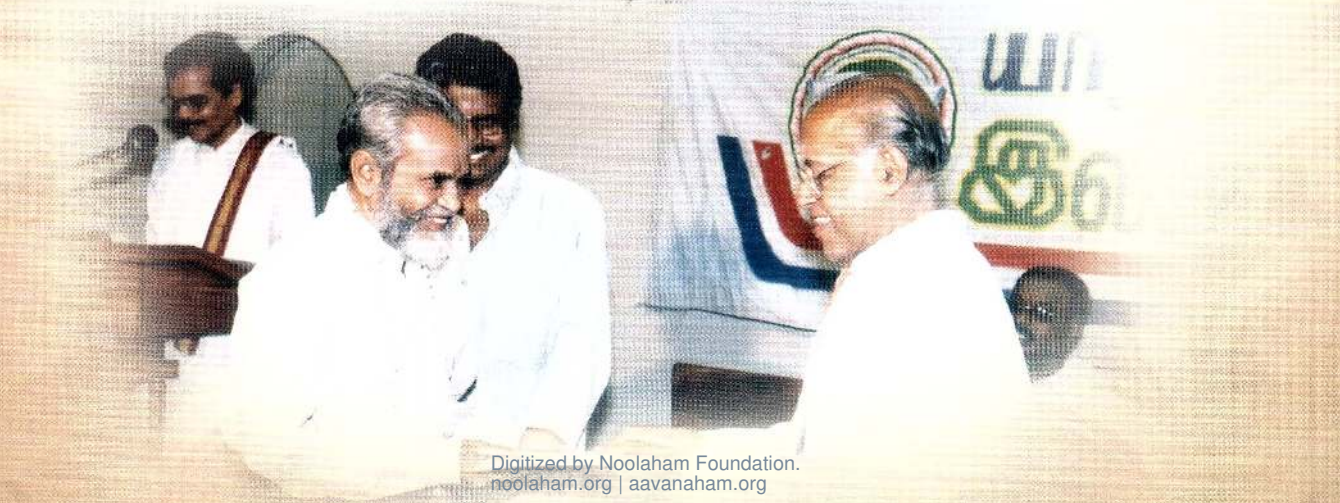
துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்களுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவிப்பதோடு அவரது ஆத்ம சாந்திக்காக எல்லாம் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

**உங்கள் பிரிவால் துயறும்
யா/வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரிச் சமூகம்**

(C-2696)

ஆளுமைகளுடன்...

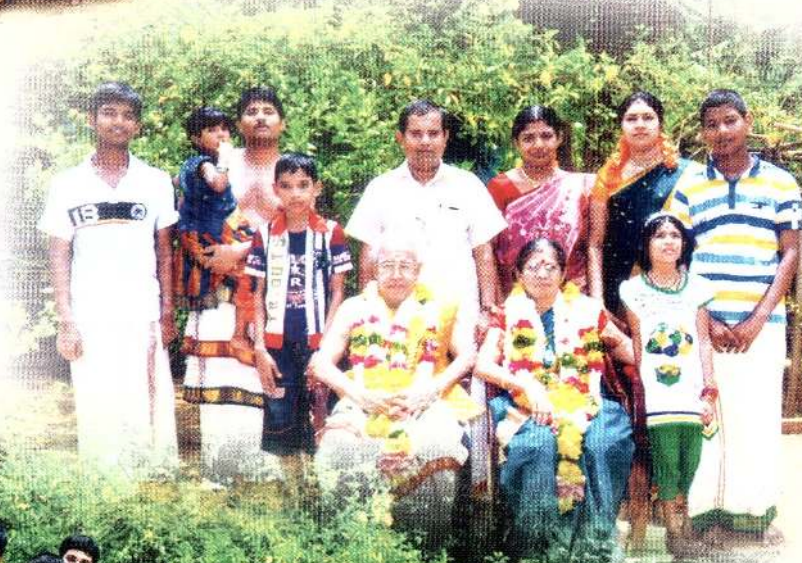

அன்புறவுகளுடன்...

அன்புறவுகளுடன்...

நனைவுப் பேழை

- பத்திரிகைகள்,

சஞ்சிகைகளில் வெளியான நனைவுக் கட்டுரைகள் -

விடைபெற்ற “கலைச்செல்வி” சிற்பி

தீபாவளி வாழ்த்து அழைப்புகள் வந்தவண்ணம் துயில் எழுப்பியபொழுது மீண்டும் ஒரு அழைப்பு. ஆனால் துயரமான செய்தியுடன்...!! ஊடகவியலாளர் தெய்வீகன் மறுமுனையில், சிற்பியின் மறைவுச்செய்தி சொல்லி துயரம் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இந்தப் பதிவிற்காக, சிற்பியின் உருவப்படம் தேடியபொழுது அவரும் இலக்கிய நண்பர் கே.எஸ். சுதாகரனும் உதவினர்.

ஒருவரின் மறைவின் பொழுதுதான் மறைந்தவர் பற்றி ஆழமாக யோசிப்பது இயல்பாகிவிட்டது. அந்த யோசனையில் அவர்தம் நினைவுகள்தான் மனதில் அலைமோதும்

தொடர்ச்சியாக பல கலை, இலக்கிய ஆளுமைகளுக்கு விடைகொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சமகாலத்தில், முன்னே சென்றவர்களிடம் “நில்லுங்கள் நானும் வருகின்றேன்.” என மனதளவில் சொல்லிக்கொண்டு சிற்பியும் புறப்பட்டுவிட்டார்.

இலக்கிய உலகில் சில பெயர்கள் வாசகர்களுக்கு அடிக்கடி மயக்கம் தருபவை.

இலங்கையில் எமக்கு ஒரு சிற்பி சிவசரவணபவன் இருந்ததுபோன்று, தமிழக இலக்கிய உலகில் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் என்ற கவிஞர் இருக்கிறார். அதேபோன்று இலங்கைக்கு ஒரு யாழ்ப்பாணம் தேவன். தமிழகத்திலும் ஒரு தேவன்.

இலங்கையில் முருகானந்தன் என்ற பெயரில் மூன்று முக்கியமான இலக்கியப்படைப்பாளிகள்.

ஒருவர் மறைந்த அளவெட்டி அ.செ. முருகானந்தன். மற்ற இருவரும் சமகாலத்திலும் தொடர்ந்து எழுதிவரும் டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன், டாக்டர் ச. முருகானந்தன். இந்தப் பெயர்மயக்கம், என்றும் தொடரும் மயக்கம்தான்.

தமது 82வயதில் கடந்த 9 ஆம் திகதி மறைந்த சிற்பி சிவசரவணபவன், 1933 ஆம் ஆண்டு காரைநகரில் பிறந்தவர். யாழ். வண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் தென்மராட்சி உசன் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் அதிபராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்.

கலைச்செல்வி என்ற இலக்கிய இதழை சிறிது காலம் நடத்தியவர். அதனால் அவரை கலைச்செல்வி சிற்பி சரவணபவன் என்றும் அழைப்பார்கள். கலைச்செல்வி இதழில் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன், மு. கனகராஜன், யாழ் நங்கை அன்னலட்சுமி, இராஜதுரை, உட்பட பல படைப்பாளிகளுக்கு களம் தந்து வளர்த்துவிட்டவர். அத்துடன் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் தம்மிடம் படித்த மாணவர்களின் கலை, இலக்கிய ஆற்றலை இனங்கண்டு ஊக்குவித்து, சிலரை எழுத்தாள ராக்கியுமிருக்கிறார்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கலைச் செல்வியின் பங்களிப்பு குறித்து ஏற்கனவே செங்கை ஆழியான் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், இன்று அவர் தமது மானசீக குருவாக மதித்த சிற்பியின் மறைவு பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் இயலாமல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓய்ந்திருக்கிறார்.

1970 களில் தமிழகத்திலிருந்து வெளியான நா. பார்த்தசாரதியின் தீபம் இதழின் கடைசிக்காலங்களில் இலங்கைக்கடிதம் என்று ஒரு பகுதி மாதந்தோறும் பதிவாகும். அதனை எழுதியிருப்பவர் யாழ்வாசி.

யார் இந்த யாழ்வாசி...? என்று வட மேல்மாகாணத்தில் வசித்த எனக்கு முதலில் தெரிந்திருக்கவில்லை. இலங்கையின் அனைத்துப்பாகங்களிலும் நடைபெறும் இலக்கியப்புதினங்களைத் தவறவிடாமல் தீபம் இதழுக்கு அனுப்பியவர்தான் யாழ்வாசி என்ற புனைபெயரிலும் எழுதிய சிற்பி சிவசரவணபவன்.

இன்றுபோல் தொடர்பு ஊடகங்களில் நவீன சாதனங்கள் இல்லாத அக்காலப்பகுதியில் யாழ்வாசியின் குறிப்பிட்ட இலக்கியக் கடிதத் தொடர் பெறுமதியானது.

தமிழகத்தில் மூத்த படைப்பாளிகள் எழுத்து சி.க. செல்லப்பா, வல்லிக்கண்ணன், விஜய பாஸ்கரன், தீபம் பார்த்தசாரதி, அகிலன் உட்பட பலருக்கும் இலங்கை இலக்கியப்புதினங்களைத் தொடர்ச்சியாக வழங்கியவர்தான் யாழ்வாசி சிற்பி சிவசரவணபவன்.

அந்தவகையில் இவர் இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் உறுதியான இலக்கியப்பாலம் அமைத்தவர். இலக்கியத்தில் பல்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர்.

பொதுவாக கலை, இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்குக்கும் அதிரும் தர்மாவேச இயல்புகள் இவரிடம் இல்லை என்பது இவரது தனித்துவம். அதற்கு அவருடைய சமூகப்பின்னணியும் காரணமாக இருக்கலாம். இலக்கிய உலகில் அமைதியாகவே வாழ்ந்து அமைதியாகவே விடை பெற்றுவிட்டார் சிற்பி.

எனினும் இந்தச் சிற்பியின் கைவண்ணம் கடல்கடந்து அவுஸ்திரேலியாவிலும் ஒலித்தது.

ஆம்... எமது அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் கடந்த 2014 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ச்சியாக மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை தமிழ் விக்கிபீடியா, சிறுகதை, தேடல், நாவல், கவிதை முதலானவற்றின்

தேவை. தேடல் வாசிப்பு அனுபவம்
தொடர்பாக சந்திப்புகளை நடத்தியது.

கவிதை தொடர்பான அனுபவப்பகிர்வை
பாடும்மீன் க. சிறிகந்தராசா தலைமையில்
நடத்திய பொழுது சங்கத்தில் அங்கம்
வகிக்கும் அவுஸ்திரேலியா தமிழ் ஒலிபரப்புக்
கூட்டுத்தாபன ஊடகவியலாளர் சாந்தினி
புவநேந்திரராஜா சிற்பியின் கவிதைகளையே

தலைப்பாகக் கொண்டு உரையாற்றினார்.

ஆனால், இந்தத்தகவலை பின்னர்
வெளியான செய்திகள் ஊடாக சிற்பி
தெரிந்து கொண்டாரா...? என்பது எமக்குத்
தெரியவில்லை.

சிற்பி சிவசரவணபவனுக்கு எமது அஞ்சலி.

முருகபதி
அவுஸ்திரேலியா

மண்ணின் மைந்தன் சிற்பி ஐயா

“ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் என்றுமே இந்தியப் பத்திரிகைகளை நம்பியிருக்கமுடியாது. இங்கு புதிய பத்திரிகைகள் உதயமாக வேண்டும். பத்திரிகைகளை வெளியிடுவதற்கான செலவு இங்கு அதிகம் என்பது உண்மைதான். பாடப்புத்தகங்களை சிறந்த முறையில் குறைந்த செலவில் வெளியிடமுடியுமானால் ஏன் பத்திரிகை ஒன்றை வெளியிடமுடியாது? இங்கே தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். தனவந்தரான தமிழன்பர்கள் இருக்கின்றனர். திறமை இருக்கின்றது. ஆவல் இருக்கின்றது. ஆர்வம் இருக்கின்றது. அப்படியானால் என்னதான் இல்லை?”

மேற்போந்த காட்டமான ஒரு கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. ஜூன் 1958ஆம் ஆண்டில், சுமார் 57 வருடங்களுக்கு முன்னர் இவ்வாறான ஒரு கருத்தை வெளியிடுவது இலேசான காரியம் அல்ல. எனினும் மேற்குறித்த கனதியான கருத்தை முன்வைத்து அன்று அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் மதிப்புக்குரிய சிற்பி ஐயா.

வடபுலத்தில் குறிப்பாக சன்னாகத்தில் இருந்து வெளியாகிய ஈழகேசரி பத்திரிகையிலே மேற்குறித்த கருத்தை மையப்படுத்திய கட்டுரை வெளியானது. தமது இருபத்தைந்தாவது வயதில் இவ்வாறான கருத்தை முன்வைத்த சிற்பி ஐயாவின் திடமான மன உறுதியைச் சரியாக விளங்கிக் கொண்டால் அவர் வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் இலக்கிய செல்நெறியின் உன்னதத்தையும் எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சிற்பி என்ற புனைபெயருக்குள் அடங்கி இருந்த சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் சிவசரவணபவன் இந்த மாதம்

ஒன்பதாம் திகதி காலமானார். 82 வருடங்கள் வரை வரலாறாய் வாழ்ந்த அவரின் பெறு மதியைமதிப்பீடு செய்வது என்பது கடினமான பணியாகும்.

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையிலான காலப்பகுதியில் எந்தவிதமாக வாழ்ந்தார்கள். எத்தகைய செல்நெறியில் அவர்கள் இயங்கினார்கள் என்பதை வைத்தே அவரவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

இறக்கும் எல்லோருக்கும் வரலாறு இருப்பதுமில்லை. அவர்களின் வாழ்க்கை ஏனையவர்களுக்குப் பாடமாக, முன்னோடி செயற்பாடாக இருப்பதுமில்லை. எனினும் ஒரு சிலரின் வாழ்க்கையும், வாழ்வும் செயற்பாடும் அவர்கள் கைக்கொண்ட நடைமுறைகளும் நெறிமுறைகளும் எமக்கு முன்னுதாரணமாக அமைகின்றன.

அத்தகைய ஒருவராகத்தான் நாங்கள் சிற்பி ஐயாவைப் பார்க்க முடியும். சிற்பி ஐயா என்றவுடன் எமக்கு மனக்கண்ணில் சட்டென்று புலப்படுவது எப்போதும் பளிச்சிடும் பளிர் என்ற அவரின் முகமும் வெண்மை ததும்பும் அவரின் உடையும் தான்.

தோற்றத்தில் மாத்திரம் அல்ல பழகுவதிலும் உபசரிப்பதிலும் ஏனையவர்களை ஊக்கம் கொடுத்து வளர்த்து விடுவதிலும் அவர் தனித்தன்மையுடன் விளங்கினார்.

அவரின் அந்த அக்கறையாலேயே பின்னாளில் அவரின் வழிகாட்டலால் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக வளர்ந்தவர்கள் பலர்.

இந்த மண்ணில் வாழ்ந்த இந்த மண்ணின் மணத்தை சுவாசித்துக் கொண்டு இருக்கும் சகல கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்க இங்கு வெளியீட்டு முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கிட்டத்தட்ட ஐம்பத்தெட்டு

வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியிட்டு, தான் வெளியிட்ட கருத்துக்கமைவாகச் செயற்பட்டவர் என்ற பெருமைக்குரியவர் சிற்பி ஐயா.

அதனால் சிறந்த கலை இலக்கிய சஞ்சிகையான கலைச்செல்வியை உருவாக்கி அதனைச் சிறப்பாகக் கிட்டத்தட்ட எட்டு வருடங்கள் வரை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு சாதனை படைத்தவர்.

ஈழகேசரி வடபுலத்தில் சமார் 28 வருடங்கள் வெளியாகிச் சாதனை புரிந்தது. அதன் பின்னர் அந்தப் பணியை கலைச்செல்விதான் செய்தது. சிற்பி ஐயா பன்முகத் திறமை படைத்தவர். அடிப்படையில் அவர் ஓர் ஆசிரியர். அதன் வழியாக அவர் பாடசாலை அதிபராக, கொத்தணிகளின் அதிபராகச் செயற்பட்டவர்.

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாவல், விமர்சனம் என ஆக்க இலக்கியத்திலும் ஆழமாக வேர் ஊன்றியவர் அவர். அது தவிர சிறந்த பத்திரிகையாளராகவும் செயற்பட்டவர். உதயதாரகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தவர் என்பது மேலதிக தகவல்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியான பல்வேறு பத்திரிகைகளுடன் அவர் தொடர்புபட்டு இருந்தார். தேவைக்கேற்ப புனை பெயர் களையும் பாவித்து அவர் எழுதி வந்தார். குறிப்பாக உதயன் பத்திரிகையுடன் மிக நெருக்கமாக இருந்தார். தேவைப்படும் போதெல்லாம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் ஒரு கருத்தாளராக அவர் இயங்கினார்.

இவ்வாறு அவரது சிறப்பு பலவாறாக இருந்தாலும் கலைச்செல்வி ஊடாக அவர் புரிந்த பணியே அவரைச் சகலரும் வியக்க வைக்கும் உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது.

எம் மண்ணில் இன்றைக்குத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் செங்கையாழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன், யாழ். நங்கை,

சா.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக் பாலன், சாந்தன், கல்வயல்வே. குமாரசாமி, பொ. சண்முகநாதன், மு. பொன்னம்பலம், தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன், தெனியான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், கானமயில்நாதன், கு. வைத்திலிங்கம், இமயவன் போன்றோர் சிற்பி ஐயாவின் கலைச் செல்வி பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே.

மேற்குறித்த பட்டியலைப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவரும் கலைச்செல்வியின் இலக்கியப் பெறுமதியை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இவர்களில் பலர் இப்போது அமரர்களாக விட்டாலும் அவர்களின் படைப்புகள் மறையாமல் இன்றும் வாழ்வதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

சிறந்த பத்திரிகையாளர்களாக சுதந்திரன் கோவை மகேசன், ஈழமுரசு, முரசொலி பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் போன்றோரும் சிறப்பான பத்திரிகையாக மாற்றம் பெற கலைச்செல்வி துணை புரிந்தது. சிற்பி ஐயாவிடம் இருந்த சிறப்பான தன்மை அவர் சஞ்சிகை ஆசிரியராக பணிபுரிந்து பணி செய்தமையாகும்.

எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்றில்லாமல் படைப்புக்களைத் திருத்தவும் சுருக்கவும் ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு என கத்தியைத் தூக்கி வீரம் பேசாது படைப்புக்களில் திருத்தங்களை, நிறைகுறைகளை சம்பந்தப்

பட்ட படைப்பாளியை அழைத்தே திருத்தி வெளியிடும் சிறப்பான முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார்.

சிறப்பாக வெளிவந்த கலைச்செல்வி எட்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர் மோசமான நிதி நிலையினால் நிறுத்தப்பட்டது. இதற்கு சிற்பி ஐயா கூறும் காரணம், திறமையற்ற நிர்வாகம் என்பதே ஆகும்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் பணியையும் வெளியீட்டையும் ஒருவரே செய்தல் என்பது இயலக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஆர்வத்தையும் முயற்சியையும் மட்டும் வைத்து வெளியீட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியாது. பொருண்மிய பலம் என்பது அடிநாதமானது.

பொருத்தமான நிதி வசதிகள் இருந்திருக்குமானால்கலைச்செல்வி மிகப்பெரிய இலக்கியப் பண்ணையாக மாறியிருக்கும். எண்ணற்ற கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளை அது உருவாக்கி இருக்கும். இப்போதெல்லாம் பொதுவாக இளம் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் தன்மை எம்மிடையே குறைந்துவிட்டது. தாமே வித்தக வீரர்கள் என்ற கோட்பாட்டுக்குள் புதியவர்களை புறந்தள்ளும் பண்பு எப்போதும் இருந்து வருகின்றது. எனினும் சிற்பி ஐயா போன்ற சிலர் புறநடையாக உள்ளனர். அத்தகைய ஆளுமை மிக்கவர்களே எமது மண்ணுக்குத் தேவை.

சீதம்பர திருச்செந்தநாதன்

சிற்பி சிவசரவணபவன் என்ற இலக்கிய

ஆளுமை

சிற்பி என்றதும் மனதில் எழும் முதல் நினைவே கலைச் செல்விதான்.

இதழியல் வரலாற்றில் அந்த அளவுக்கு ஆழத் தடம் பதித்த இலக்கியச்சிற்றேடாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது கலைச்செல்வி.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகள் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திய கால கட்டமாகும். 1958இன் இனக்கலவரம் அந்த அதிர்வுகளில் முக்கியமானது.

இதே 58இல் தான் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்னும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் முதல் சிறுகதைத்தொகுதி சென்னை பாரி நிலைய வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. தொகுப்பாசிரியர் சிற்பி.

1950களின் முற்பகுதியில் மீ.ப. சோமசுந்தரம் என்னும் 'சோழ', 'சிறுகதை மஞ்சரி' நூலை வெளியிட்டிருந்தார். தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் பலரின் சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு அது. இதில் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எவருமே உள்வாங்கப்படவில்லை என்னும் ஏக்கம் சிற்பி சரவணபவனுக்கு இருந்தது.

அந்த ஏக்கத்தின் பிரதிபலிப்பே ஈழத்துச்சிறுகதைகள் என்னும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் முதல் சிறுகதைத்தொகுதி. பாரி நிலைய வெளியீடாக வந்திருந்த இந்தத் தொகுதியில் 12 இலங்கைச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் தந்திருந்தார் சிற்பி.

1952 இல் சிற்பியவர்களின் முதல் சிறுகதை 'மலர்ந்த காதல்' சுதந்திரனில் வெளி வந்தது. வத்தளையிலிருந்து வெளிவந்த உதயம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் சிற்பியின் 'மறுமணம்' முதற் பரிசு பெற்றது. 1958இல் இனக்கலவரம் தோன்றியது. குறிப்பாகத் தென்னிலங்கை, மலையகம் போன்ற பகுதிகளில் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டனர். தென்னிலங்கையின் களுத்துறை நகரிலிருந்து தமிழ்க்கழகத்தினர் அந்தப் பெயருக்காகவே தாக்குதலுக்குள்ளாகினர். 'தமிழ்ச் செல்வன்', 'உதயணன்' ஆகிய இருவர் இணைந்து களுத்துறை தமிழ்க்கழகத்திற்காக வெளியிட்ட இதழ் 'ஈழதேவி' களுத்துறையின் சூழல் ஈழதேவியின் வெளியீட்டுக்குத் தடையாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணம் சென்றுவிட்ட இருவரும் உதயணனின் நண்பரான சரவணாவனை சந்திக்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஈழதேவியை வெளியிட முடியுமா என்பதே அவர்களின் கோரிக்கை

கலைச்செல்வி என்னும் பெயர் மாற்றத்துக்கான இணக்கப்பாட்டுடன் சிற்பியின் ஆசிரியத்துடன் 1958 ஜூலையில் கலைச்செல்வி முதல் இதழ் வெளிவந்தது.

கலைச்செல்வியின் தோற்றத்துக்கு சற்றே முந்தியதாக சிற்பி ஈழகேசரியில் ஒரு கட்டுரை எழுதி இருந்தார். இந்தியப் பத்திரிகைகளும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் என்னும் அந்தக் கட்டுரை நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புக் களுக்காக நாமே பத்திரிகைகள் வெளியிட வேண்டும்.

இந்தியப் பத்திரிகைகளை நமது எழுத்தாளர்கள் என்றுமே நம்பியிருக்க முடியாது என்னும் கருத்தை வலியுறுத்திய கட்டுரை இது.

அதன்பிறகு உதயமான கலைச்செல்வி ஈழத்து எழுத்தாளர்களை உற்சாகப்படுத்தியதுடன் அவர்களை மதித்து, கௌரவமீந்தது. ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்கள் கலைச்செல்வியுடனான நெருங்கிய உறவைப்பேணியதுடன் கலைச்செல்வியில் தயக்கமின்றி எழுதினர். வளர்ந்து வரும் புதிய பரம்பரை கலைச்செல்வியைப் பயன்படுத்தித் தங்களை வளர்த்துக்கொண்டது.

சிறுகதைப் போட்டி, நாவல் போட்டி, நகைச்சுவை, கட்டுரைப் போட்டி என்பவற்றையும் கலைச்செல்வி நடத்தியது. சிறுகதைப் போட்டியில் செம்பியன் செல்வன், யோ. பெனடிசுப் பாலன், மானா மக்கீன் ஆகியோர் முதல் மூன்று பரிசுகளைப் பெற்றார்.

நாவல் போட்டியில் மு. தளையசிங்கம், மன்னவன், செ. யோகநாதன் ஆகியோர் முதல் மூன்று பரிசுகளைப் பெற்றனர். பரிசு பெற்ற மு. த.வின் 'ஒரு தனி வீடு' மிக முக்கியமான நாவல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ரீ. பாக்கியநாயகமும் க. பரராஜசிங்கமும் நகைச்சுவைக் கட்டுரைப்போட்டிக்கான பரிசு பெற்றவர்கள்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, மு. தளையசிங்கம், கனக செந்திநாதன், சு.வே. அன்னலட்சுமி, டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கம், டானியல், இளங்கீரன், செங்கை அழியான், அன்புமணி, சோமகாந்தன், அப்துஸ்ஸமது, வ. அ. மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன், திமிலைத்துமிலன் என்று கலைச்செல்வியில் எழுதாத பங்களிக்காத எழுத்தாளர்களே இல்லை என்று கூறலாம்.

கலைச்செல்வியின் இதழியல் நடை ஒரு எட்டாண்டுகளுடனும் ஏறத்தாழ எழுபது இதழ்களுடனும் முடிவுற்றது.

சிறுகதையாளர், கட்டுரையாளர், தொகுப்பாளர், நாவலாசிரியர், இதழார் எனப்பல்துறை

செயற்பாடுகள் கொண்டவராயினும் சிற்பி என்றதும் கலைச்செல்வி ஆசிரியர் என்பதே முன் வந்து நிற்கின்றது.

சிற்பி சிவசரவணபவன் ஒரு கல்விமான்.

தமிழாசிரியரும் பாடசாலை அதிபருமான க. சிவசுப்பிரமணியஐயர் இவருடைய தந்தை.

காரைநகரில் 28-02-1933 இல் பிறந்தார். வீட்டுக்கே ஆசிரியர் வந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் வாய்ப்புடன் வளர்ந்தவர்.

ஆரம்பப் பாடசாலைக்கல்வி கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலையில் தொடங்கியது. பிறகு ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியில்தொடர்ந்தது. சென்னைகிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து இளங்கலைமாணிபட்டம் பெற்றார். ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்றதன் பின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் டிப்ளோமா பட்டமும் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலைமாணி பட்டமும் பெற்றவர்.

மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி, செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம், பண்டாரவளை புனித சூசையப்பர் கல்லூரி, உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆசிரியப் பணியாற்றியவர். உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம், யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் அதிபராகச் செயற்பட்டவர்.

அன்பும், பண்பும், நன்னடத்தையும், மனித நேசிப்பும், அடக்கமும் கொண்டவராகத் திகழ்ந்த சிவசரவணபவன் ஒரு எழுத்தாளனாக 50 களில் உருவாக்கி 58 இல் பிரபல்யம் அடைந்தார். பண்பான தனது எழுத்துக்கள்

போலவே வாழ்ந்து காட்டிய பெருந்தகை இந்த சிற்பி.

1958 இல் ஈழத்துச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்தளித்தவர்.

1963இல் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்துக்காக ஈழத்துப் பரிசுச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்துள்ளார். 1955இலிருந்து 1962 வரையான சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒன்பது சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இது.

வடமாகாண கல்வி அமைச்சின் ஆளுநர் விருது, கொழும்பு கம்பன் கழக விருது உள்ளிட்ட இலக்கியவிருதுகள் பல இவருடைய இலக்கியப்பணிகளுக்காக வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் 2008 ஜூனில் ஞானம் வெளியிட்ட சிற்பி சிவசரவணபவன் பவளவிழா சிறப்பிதழே இவருக்கான சிறப்பு விருதாகும்.

இலக்கிய உலகு மறக்க முடியாத வித்தியாசமான ஆளுமைகள் கொண்ட சிற்பி அவர்கள் தனது 83ஆவது வயதில் 09.11.2015 இல் அமரர் ஆனார்.

அவருடைய மறைவுக்கான அஞ்சலியான அவரின் இழப்பின்துயரை உறவினர்களுடனும் இலக்கியக்காரர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

இவருடைய நூல்களாக

நிலவும் நினைவும்; சத்திய தரிசனம்; நினைவுகள் மடிவதில்லை என்னும் மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும் உணக்காகக் கண்ணே என்னும் நாவலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

ஜோயர்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் புகழ்பூத்த எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய சிற்பி

கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி சரவணபவன் 09-11-2015 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகை சோகத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அழியாத் தடம் பதித்தவர் சிற்பி சரவணபவன்.

1958 ஆடி முதல் 1966 ஆவணி வரை எட்டு வருடகாலம் இலக்கிய உலகில் கலைச்செல்வி பவனி வந்தது. இக்காலகட்டம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமானதோர் காலகட்டமாகும். இக்காலகட்டத் தலைமுறையினரிடத்தில் கலைச்செல்வி பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது.

புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரை ஒன்றை இக்காலகட்டத்தில் சிற்பி உருவாக்கினார்கள்.

சிற்பி சரவணபவன் இலண்டன் இன்ரர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவர். பின்னர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் புலமையும் சமஸ்கிருத மொழியில் பரிச்சயமும் உள்ளவர். மும்மொழிகளிலும் உள்ள இலக்கியங்கள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேறியவர். இத்தகைய கல்வித்தகைமையும் புலமையும் அவரை ஒரு சிறந்த இதழாசிரியராக உருவாவதற்குப் பின்புலமாக அமைந்தது எனலாம்.

தரம் வாய்ந்த பிரபல்யம் மிக்க ஆக்கங்களால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையை செழுமைப்படுத்திய எழுத்தாளர்களான

செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, சா.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக்ற் பாலன், சாந்தன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, மயிலன், பொ. சண்முகநாதன், மு. பொ. தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன், மட்டுவிலான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், கானமயில்நாதன், து. வைத்தியலிங்கம், வி. க. ரட்ணசபாபதி, இளையவன், செ. கதிர்காமநாதன், முனியப்பதாசன், க. பரராசசிங்கம், மணியம், முகிலன், பெ. சண்முகநாதன் ஆகியோர் கலைச்செல்வியின் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே என்ற சிற்பியின் கூற்றினை எண்ணிப் பார்க்கும்போது ஈழத்தில் இத்தகைய பிரபல்யம் வாய்ந்த ஓர் ஒழுத்தாளர் பட்டாளத்தை வளர்த்தெடுத்த பெருமையை வேறு எந்த இதழாசிரியர்களும் பெறவில்லை என்ற நிதர்சனம் வெளிப்படுகிறது.

சிற்பி பாடசாலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டவர். அரும்பு நிலையில் மாணவர்களிடம் இருக்கும் ஆற்றல் களைச் சரியாக இனங்கண்டு அவர்களுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பயன்தரும் வகையில் அவற்றை வளர்த்துப் பூரணமடையச் செய்வது ஆசிரியரின் கடமை. சஞ்சிகை ஆசிரியன் என்ற நிலையிலும் சிற்பி அவர்கள் இதனையே செய்தார்கள்.

அதிக அளவிலான மாணவர்களும் இளைஞர்களும் கலைச்செல்விக்குத் தமது ஆக்கங்களை அனுப்பியபோது அவற்றைப் பொறுமையாக வாசித்து தரமானவற்றை வெளியிட்டார். நம்பிக்கை தருகின்ற ஆனால், திருத்தப்பட வேண்டியவற்றைத் தகுந்த விளக்கக் குறிப்புகளுடன் திருப்பி அனுப்பி, உரியவர்களைக் கொண்டே திருப்பி எழுதுவித்து வெளியிட்டார். ஆர்வம் மிகுந்தும் ஆற்றல் குறைந்தும் உள்ளவர்களையும் அவர்

புறக்கணிக்கவில்லை. தொடர்ந்தும் முயற்சி செய்யும்படி எழுதினார். தமது இடைவிடா முயற்சியால் சிலர் எழுத்தாளர் ஆனார்கள்.

புதிய எழுத்தாளர்களை இளம் எழுத்தாளர் எனக் குறிப்பிடாமல் வளரும் எழுத்தாளர்கள் எனக் குறிப்பிட்டார். வளரும் என்பது ஆக்கபூர்வமான உற்சாகமுட்கூடிய அடைமொழி. 1959 ஆம் ஆண்டின் சித்திரை - வைகாசி இதழ் வளரும் எழுத்தாளர் மலராகவே வெளிவந்தது. பெரும்பாலான இதழ்களில் ஆக்ககுறைந்தது ஒரு வளரும் எழுத்தாளரின் ஆக்கமாவது இடம் பெறுவதை அவர் கவனித்துக் கொண்டார்.

கலைச்செல்வி நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டி எழுதிய எழுத்தாளர் பலரை சிறுகதை உலகிற்குக் கொண்டு வந்தது. இத்தகைய பணிகளால் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெற்று பலர் எழுத்தாளர்களாக வளர்ச்சியடைந்தார்கள்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களைத் தரமான நாவல்களை எழுதத் தூண்டுவதற்காக அக் காலத்தில் நாவல் போட்டியொன்றையும் நடத்தியவர் சிற்பி. அப்போட்டியில் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனிவழிகாண விழைந்த மு. தளையசிங்கம் எழுதிய 'ஒரு தனி வீடு' என்ற நாவல் பரிசு பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைச்செல்வி நடத்திய தங்கத்தாத்தா கவிதைப்போட்டி, நகைச்சுவைக் கட்டுரைப் போட்டி என்பனவும் இலக்கியத்தரம் நிறைந்த கவிதைகள், கட்டுரைகள் வெளிவருவதற்கும் புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றுவதற்கும் வழி வகுத்தன.

சிற்பி சரவணபவன் உருவாக்கிய எழுத்தாளர் பரம்பரை அவரது நாமம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கச் சாட்சியாக அமையும்.

கி. ஞானசேகரன்

கலைச்செல்வியை எமக்கீந்த கொடையாளி மூதறிஞர் சிற்பி சிவசரவணபவன்

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர், கலைச்செல்வி இதழாளர், இந்துசாதனம் என்ற மூத்த சைவப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர், ஓய்வுபெற்ற பாடசாலை அதிபர், புகழ்பூத்த ஆங்கில ஆசிரியர் எனப் பலதளங்களில் புகழ்பெற்ற சிற்பி ஐயா கடந்த 09-11-2015 மதியம் கொழும்பில் காலமானார். 28-02-1933இல் காரைநகரில் பிறந்த அவருக்கு இறக்கும் போது வயது 82. அவரின் இறுதி நிகழ்வுகள் கடந்த 10ஆம் திகதி தீபாவளி தினத்தன்று மாலை கந்தரோடையில் இடம்பெற்றன.

செங்கையாழியான் போன்ற பெரும் எழுத்தாளர்களால் தமது இலக்கிய குரு எனப் போற்றப்பெற்ற சிற்பி அவர்களின் இயற்பெயர் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் சிவசரவணபவன் என்பதாகும். சிற்பி, யாழ்வாசி என்ற புனை பெயரிலும், பெயர் குறிப்பிடாத பல புனை பெயர்களிலும் கட்டுரைகளை, சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். உனக்காகக் கண்ணே என்பது இவர் எழுதிய பிரபல நாவல் ஆகும்.

சிற்பி என்ற பெயரின் காரணம்

கல்லிலே கலைவண்ணம் காண்பவன் சிற்பி. காலம் கடந்து நிற்பவை அவனது சிற்பங்கள். எழில் வண்ணத்தால், இலட்சியச் சிறப்பால் கல்லில் வடித்த சிற்பம் போல் என் எழுத்துக்களும் என்றென்றும் வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையினால் சிற்பி என்ற புனைபெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தேன் எனத்தன்புனை பெயருக்கான விளக்கத்தைச் செவ்வி ஒன்றில் சிற்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலைச்செல்வி

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை 1958ஆம் ஆண்டு ஜூலை முதல் 1966 ஓகஸ்ட் வரை எட்டு ஆண்டுகள் சிற்பியால் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழ கேசரி, மறுமலர்ச்சி இதழ்களின் வரிசையில் கலைச்செல்வியும் போற்றப்படும் தகைமைக்குரிய இதழாக விளங்குகின்றது.

இன்று எழுத்துலக ஆளுமைகளாகக் கொள்ளப்படும் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், யாழ்நங்கை, சா.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக்ற் பாலன், சாந்தன், வே. குமாரசுவாமி, தி. ஞானசேகரன் போன்றோர் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களாவர்.

சிற்பியின் கலைச்செல்வி பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடும்போது முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த அறு பதுகளை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஓர் ஒதுங்கும் இடமாகக் கலைச்செல்வி விளங்கியது எனக் குறிப்படுகின்றார்.

சிற்பியின் குடும்பம்

சிற்பியின் குடும்பம் அழகானது. தந்தை சிவசுப்பிரமணியம் பள்ளித் தலைமையாசிரியராக விளங்கியவர். தாயார் சௌந்தராம்பாள். காதலர் இருவர் கருத் தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம் என்பதற்கு அமைவாக கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்த சரஸ்வதியைச் சிற்பி கரம்பற்றினார். இல்லற வாழ்வின் பயனாய் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தார். மூத்தமகன் சுந்தரேஸ்வரன் தனியார் வங்கி ஒன்றின் உயர்நிலை முகாமை யாளராகவும், இரண்டாவது மகன் சாயீஸ்வரன் சத்திர சிகிச்சை நிபுணராகவும், மூன்றாவது மகன் சர்வேஸ்வரன் பொறியியலாளராகவும் திகழ்கின்றனர்.

கல்வி

தனது ஆரம்பக் கல்வியை சுந்தரோடை தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாலயத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் பெற்ற இவர் 1953இல் சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் உயர் கல்வியைப் பயின்றார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலை மாணிப் பட்டத்தையும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியில் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர் ஆவார்.

சென்னையில் பயிலும்போது இளந்தமிழன் என்ற கையெழுத்துப் பிரதி ஏட்டின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்று அதனை அச்சுவாகனத்தில் ஏற்றினார். இந்த அனுபவமே கலைச்செல்வி இதழுக்கான அடித்தளமாகவும் அமைந்தது.

தொழில்சார் பதவிகள்

நீதிமன்றப்பதிவாளர் அலுவலக எழுது வினைஞராக முதல் நியமனம் பெற்றுக் கடமையாற்றிய இவர், ஆசிரிய சேவையையே பெரிதும் நேசித்தார். மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, யாழ். செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி, நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி, பண்டாரவளை புனித குசையப்பர் கல்லூரி, உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம் என்பவற்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அதிபராகப் பதவியுயர்ந்து உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம், யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி என்பவற்றின் சிற்பியாகத் திகழ்ந்தார்.

விருதுகள்

வடக்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு வழங்கிய ஆளுநர் விருது (2002), கொழும்பு கம்பன் கழகம் வழங்கிய மூதறிஞர் விருது (2006), வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபையின் ஞான ஏந்தல் விருது (2006) என்பவற்றைப் பெற்று அவ்விருதுகளுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

சிற்பியின் சிறுகதைகள்

சிற்பியின் முதற் சிறுகதை மலர்ந்த காதல் என்பதாகும். இது 1952இல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பன்னிருவரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 1958இல் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இதுவே இலங்கையில் முதன் முதலாக வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

சிற்பியின் சிறுகதைகளுள் கோயில் பூனை, பிறந்த மண் ஆகிய சிறுகதைகளைச் சிறப்பான சிறுகதைகளாக செங்கை ஆழியான் இனங்காட்டியுள்ளார். சிற்பியின் கூற்றுப்படி அப்பன் அருள், உயிரோவியம், ஒரே ஒருத் திக்கு, தெய்வீகம் என்பனவே அவரது சிறந்த சிறுகதைகளாகும்.

தமிழகச் சஞ்சிகைகளான கல்வி, மஞ்சரி, புதுமை, கலைமகள், தீபம் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

நிலவும் நினைவும், சத்திய தரிசனம், நினைவுகள்மடிவதில்லைஎனமூன்றுசிறுகதைத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

சிற்பியின் எழுத்துக்களில் எளிமை இருந்தது. அதனுள் இனிமை இருந்தது. காதல் உணர்வுகளையும் மனித முரண்பாட்டு உணர்வுகளையும் தனது கதைகளின் ஊடாக வெளிக்கொணர்ந்தார்.

நாவல் மற்றும் ஆசிரியர் கிதழ்

உனக்காகக் கண்ணே, சிந்தனைக் கண்ணீர், அன்பின் குரல் என மூன்று நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இருப்பினும் உனக்காகக் கண்ணே என்ற நாவல் நூலுருப்பெற்றுள்ளது.

விளக்கு என்ற பெயரில் போர்க்காலத்தில் கல்வி இதழ் ஒன்று வெளிவந்தபோது அதன் ஆசிரியராகவும் சிற்பி பணியாற்றியுள்ளார்.

இலக்கியக் கருவுலம்

தமிழ், ஆங்கிலம் சார்ந்த எந்த இலக்கிய மாயினும் அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடிய அறிவுக்கருவூலமாக சிற்பி திகழ்ந்தார். மிக இளைய எழுத்தாளர்களையும் தட்டிக் கொடுக்கும் பண்பு அவரிடம் இயல்பாகவே அமைந்திருந்தது. வளரும் கலைஞர்களை, எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதுவதை, தொலை பேசியில் தொடர்பு கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். சிற்பி ஐயாவின் பாராட்டு மழையால் உற்சாகம் பெற்ற பல இளையவர்கள் இன்று எழுத்துத் துறையில் வளர்ந்து வருகின்றனர். குறிப்பாக உதயன் பத்திரிகையில் எழுதும் இளையோரைப் பாராட்டும் பண்பைக் கொண்டிருந்தார். அந்த அனுபவத்தைப் பலமுறை நான் பெற்றிருக்கின்றேன்.

யாப்பறி புலவனாகப் பாடல்புனைவதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ் மற்றும் அரசியல் சார் கட்டுரையாளராகவும் தன்னை வெளிக்காட்டாத வகையில் உதயன் பத்திரிகையில் தான் நோய்வாய்ப்படும் வரை வாரந்தோறும் பத்தி எழுத்துக்களை எழுதி வந்தார்.

இந்நூலான ஆசிரியர்

இலங்கையின் மிகமூத்த சைவப் பத்திரிகையான இந்து சாதனத்தின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றுச் சிலகாலங்கள் அப்பத்திரிகையின் வெளியீட்டுக்கான பங்களிப்பை நல்கினார். 1889ஆம் ஆண்டு முதல் சைவபரிபாலனசபையினரால் வெளியிடப்படத் தொடங்கிய இப்பத்திரிகையின் உயர்ச்சிக்காகப் பலர் உழைத்துள்ளனர். பேரறிஞர் தா. செல்லப்பாபிள்ளை, நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை, பே. கார்த்திகேசப்பிள்ளை, எஸ். சபாபதி, நம. சிவப்பிரகாசம், பேராசிரியர் இ. குமாரவடிவேல் முதலியோரைத்

தொடர்ந்து சிற்பி சரவணபவன் இதன் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.

இருப்பினும் கடந்த ஆண்டுடன் பல அழுத்தங்களுக்கு உட்பட்டு அப்பத்திரிகை தனது தொடர்ச்சியான வெளியீட்டை நிறுத்திக் கொண்டது. சிற்பியின் பங்களிப்பு இருந்தபோது இவ்வாறு நேர்ந்தமை துரதிஷ்டமானதே.

இலக்கிய கர்த்தாவாக வேண்டுகல்

பாரதியார் வாணியிடம் வேண்டுகல் செய்வதைப் போல சிற்பி பாடிய வாணியிடம் வேண்டுகல் கவிதையை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

அறம் அன்பு ஆன்மீக நேயம் நேர்மை

அகத்தினிலே அனவரதம்

ஆறாய்ப் பாய்ந்து

உறவிலே ஒற்றுமையாம்

பண்பைப் பெய்து

உலகினரை உயர்மனத்தர் ஆகச் செய்து

சீற்ப்புழிகு சொர்க்கமெனச்

செகத்தை யாக்கும்

செம்மையுடை நூல்களினைச் சகமாய் ஆக்கும்

தீறமையினை அருள்வாய் செந்தமிழின் வாண

தேசமெலாம் அதையுணரும் தீறமும் செய்வாய்

சிற்பி அவர்களைக் கௌரவிக்கும் வகையில் ஞானம் சஞ்சிகை 2008 ஜூனில் அதன் இதழைச் சிற்பியின் பவளவிழா மலராக வெளியிட்டு மதிப்பளித்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் முக்கிய ஆளுமை ஒன்றைத் தமிழுலகம் இழந்து நிற்கின்றது. அவரது ஆன்மா அமைதிக்காய் பிரார்த்திப்போம்.

ச. லலீசன்

ஈழத்து இதழியலுக்கு முதன்மையான பங்களிப்புச் செய்த எழுத்துலகச் சிற்பி

கலைச்செல்வி ஆசிரியர் 'சிற்பி' சரவணபவன் கடந்த 9ஆம் திகதி அமரரானார். இருப்பினும் அவர் நடத்திய 'கலைச் செல்வி' சஞ்சிகை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அவரது நாமத்தை என்றென்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் எவருக்கும் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது. 1958 ஆடி முதல் 1966 ஆவணி வரை எட்டு வருடகாலம் இலக்கிய உலகில் கலைச்செல்வி பவனி வந்தது. இக்காலகட்டம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமானதோர் காலகட்டமாகும்.

மரபு, பண்டிதப்போக்கு, இழிசனர் இலக்கியம், யதார்த்தம், மண்வாசனை முதலியவை பற்றி பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்பட்ட காலகட்டம். இவை சம்பந்தமான தம் சிந்தனையின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்கள் பலர் இருவேறு அணிகளாகப் பிரிந்து செயற்பட்ட காலம். அணிசேரா எழுத்தாளர்களாகவும் சிலர் இயங்கிய காலம். 'தமிழ் இலக்கிய மரபு என ஒன்று இருப்பதை ஏற்றுக் கொண்டு தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மரபை மீறும் உரிமை எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு' என்பது கலைச்செல்வியின் நிலைப்பாடாக இருந்தது.

சிற்பி இலண்டன் இன்ரர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர். சென்னை திறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கலைமாணிப்பட்டம் பெற்றவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவர். பின்னர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் புலமையும் சமஸ்கிருத மொழியில் பரிச்சயமும்

உள்ளவர். மும்மொழிகளிலும் உள்ள இலக்கியங்கள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேறியவர். இத்தகைய கல்வித்தகைமையும் புலமையும் அவரை ஒரு சிறந்த இதழாசிரியராக உருவா வதற்குப் பின்புலமாக அமைந்தது எனலாம்.

ஈழத்துச்சிறுசஞ்சிகையாளர்களில் அதிகூடிய துறைகளில் தமது படைப்புக்களைத் தந்தவர் சிற்பியே. சஞ்சிகை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாடகம், வானொலி நாடகம் ஆகிய துறைகளில் எழுதியவர். இத்தனை துறைகளில் இதுவரை ஈழத்தில் எந்தவொரு இதழாசிரியரும் தமது படைப்புக்களைத் தரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலைச்செல்வி நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டி புதிய எழுத்தாளர் பலரை இலக்கிய உலகிற்குக் கொண்டு வந்தது.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களைத் தரமான நாவல்களை எழுதத் தூண்டு வதற்காக அக்காலத்தில் நாவல் போட்டியொன்றையும் நடத்தியவர் சிற்பி. அப்போட்டியில் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனிவழிகாண விழைந்த மு. தளையசிகங்கம் எழுதிய ஒரு தனி வீடு என்ற நாவல் பரிசு பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“தரம் வாய்ந்த பிரபல்யம் மிக்க ஆக்கங் களால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையை செழுமைப்படுத்திய எழுத்தாளர்களான செங்கைஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, சா.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக்ற் பாலன், சாந்தன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, மயிலன், பொ. சண்முகநாதன், மு. பொ. தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன், மட்டுவிலான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், கானமயில்நாதன், து. வைத்தியலிங்கம், வி. க. ரட்ணசபாபதி, இளையவன், செ.

கதிர்காமநாதன், முனியப்பதாசன், க. பரராசசிகங்கம், மணியம், முகிலன், பெ. சண்முகநாதன் ஆகியோர் கலைச்செல்வியின் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே” என்ற சிற்பியின் கூற்றினை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, ஈழத்தில் இத்தகைய பிரபல்யம் வாய்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் பட்டாளத்தை வளர்த்தெடுத்த பெருமையை வேறு எந்த இதழாசிரியர்களும் பெறவில்லை என்ற நிதர்சனம் வெளிப்படுகிறது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி கலைச்செல்வி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த அறுபது களை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஒரு ஒதுங்கும் இடமாக கலைச்செல்வி விளங்கியது” என்றார். இதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் சிற்பி, “பேராசிரியர் கைலாசபதி உட்பட முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பலர் கலைச்செல்வியில் எழுதியுள்ளார்கள். அரசியற் சார்பு, இலக்கிய அணி, வாழ்விடம், கல்வித்தரம், சாதி, சமயப் பிரிவுகள் போன்றவற்றை நான் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. இலக்கிய தரம் ஒன்றையே நான் கருத்தில் கொண்டு கலைச்செல்வியை நடத்தினேன்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு சிற்பி ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. 1958 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் கலைச்செல்வி சஞ்சிகை வெளிவந்தபோது ஈழத்து இலக்கியப்போக்கின் மறுபுறத்துக்கான தளம் திறக்கப்பட்டது” எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளரான செங்கை ஆழியான், ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் கலைச்செல்விக் காலம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது. அதன் ஆசிரியர் சிற்பி சரவண பவனின் நாமம் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

தி. ஞானசேகரன்

கந்தரோடை கனிந்து பெற்றெடுத்த இலக்கிய முத்து

இலக்கிய, இலக்கண பாரம்பரியம் கொழிக்கும் தமிழன்னையை வளம் குன்றாது, வானோங்கப் பலம் சேர்த்த, தேன் சிந்தும் எழுத்தாளரே, கந்தரோடை கனிந்து பெற்றெடுத்த இலக்கிய முத்து சிற்பி ஐயா. விந்தைமிகு வற்றாக்கை அம்மனையும், சொந்த வயல் கொழிக்கும் மருத நிலங்களையும், எந்தை எனத்தகு கந்தைய வள்ள சாம்ராஜ்ஜியத்தையும், டாக்டர் பி.எஸ் என அழைக்கப்படும் அமரர் பி.எஸ். சுப்ரமணிய வைத்திய மகிமையையும், மேலும் கந்த மகிமையைச் சொல்லி நீடுவாழும் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்விச் சமூகமும், கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாலயச் சமூகமும், ஸ்கந்தா ஆரம்பப் பாடசாலைக் கல்விச் சமூகமும், கந்தர எழில் தங்கும் புராதனக் கயற்கண்ணியும், தண்டமிழ் தங்கிப் பாயும் குளங்களும், கேணிகளும், அரசிளங் கன்னிகையர் நீராடும் சலசல ஒலிதரும் நீர்ச்சுனைகளும், ஆகம விதிப்படியமைந்த கோயில்களும், காவல் தெய்வங்களும், மந்தமாருதம் தங்கி விளையாடும் கற்பகத் தருக்களும் நிறைந்த கிராம சொப்பனங்களையும் வரமாகக் கொண்ட, அழகிய கிராமமான கந்தரோடையிலே ஓர் இலக்கியக் கர்த்தா பிறந்தேயாகவேண்டும் என்பது தமிழன்னையின் தவமாகும். அதுவே தமிழாக விளைந்த முத்துச் சிற்பி, சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் சிவசரவணபவன் ஆவார்.

பிறப்பு

அந்தணப் பாரம்பரியத்தில் கோலோச்சிய சிவஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் சௌந்தராமப்பாள் தம்பதிகளின்

ஆற்றல் வாய்ந்த தவப்புதல்வனாக, 1933ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 28ஆம் திகதி காரைநகரில் பிறந்தார். கந்தரோடையில் மிளிர்ந்தார். பிறந்த எண்ணும் ஒன்றாகி, கூட்டெண்ணும் ஒன்றாக சூரியப் பார்வை இலங்கியதால், அறிவு ஆற்றல், ஆற்றுகை அவனியில் மேம்பட்டது. கந்தரோடையில் பிறந்தவர்களும், படித்தவர்களும், வளர்ந்தவர்களும், புகுந்தவர்களும் காலத்தால் ஒரு போது வெல்லப்பட்டே தீருவார்கள். அதை நிரூபிக்கும் வகையில் சிற்பி இறுதி மூச்சு வரை வென்றார். 09.11.2015 வரை தமிழுக்காகவும், சமயத்துக்காகவும் வாழ்ந்து வென்றவர் சிற்பி.

சீவபூசை

ஒருமுறை, நான் அவரது கந்தரோடை வீட்டுக்குச் சென்ற சமயம், சிற்பி ஐயா சிவபூசையில் ஆழ்ந்திருந்தார். நானும் பொறுமையோடு இருந்து அவரைத் தரிசிக்க ஆவல் கொண்டேன். அவரது கதிரையில் ஒழுங்காக உதயன் நாளிதழ் அடுக்கப்பட்டிருந்தது. உதயனை எடுக்கவும், பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரராக சிற்பி ஐயாவும், சரஸ்வதி அம்மாவும் சிவபூசை முடிந்து வெளியில் வரவும், நானோ எழுந்து பணிந்து வணங்கவும் மெத்தச் சரியாக இருந்தது. ஒரு சிவன்கோயிலில் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனை நேரில் பார்த்த மாதிரி தெய்வீக ஒளி பிரவாகித்தது. சிரம் தாழ்த்தி வணங்கினேன். நெற்றியில் திருநீறு, சந்தனம், உடலெங்கும் மந்திரமாகும் தீட்சாபிகே வெண்திருநீற்று வார்ப்புக்கள், வேட்டி சால்வை வஸ்திர பத்திரங்கள். அடடா! சைவ சமயம் பொலிந்தது. வந்த விடயத்தைக் கூறினேன். அவரும் பண்புடனேற்று, அழைப்பிதழின் பிரகாரம், விழாவைச் சிறப்பித்தார். வாழ்த்திப் பெருமையும் தந்தார். சிவபூசை செய்பவர்க்கு எண்ணியது எண்ணியாங்கு எளிதாக ஈடேறும். சிவபூசை ஆற்றுகின்றவர்களே சமயத்தின் காவலராக மிளிர் முடியும்.

தலைமைத்துவம்

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்ற பலருள் சிற்பி ஐயாவின் முதன்மையானது, கந்தரோடையை மட்டுமல்ல, பல்கலைக்கழகங்களையும் பிரபல்யமான கல்லூரிகளையும் இனங்காண வைத்தது.

குறிப்பாக யாழ். உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம், யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி இரண்டிலுமே கல்வியை மாணவர்கள் முழுமையாக அனுபவிப்பதற்கு ஆவன புரிந்தார். சைவசமயத்தின் சிவமணம் மட்டுமல்ல, தமிழ், ஆங்கில மொழி வளம் எங்கும் பல்கிப் பரவியது. முறையான தலைமைத்துவம் தரமாக மிளிர்ந்தது. அமரர் அம்பிகைபாகனின் ஆளுமை போல, வைத்தீஸ்வர ஆலயம் என்னும் கல்விச் சாம்ராச்சியம், கரைகடந்து பேறாகியது.

கவிதையுலகு

இலக்கிய வானில் சஞ்சரித்த இவருக்குக் கவிதை மரபாகவும், புதிதாகவும், வாலாய மாணதுமாயிற்று. ஈழத்துத் தலங்கள் பால் கவிதை மழை பொழிந்ததோடமையாமல், ஏராளமான வாழ்த்துப் பாமாலைகளையும் வழங்கி மக்களை வாழ்வித்திருக்கின்றார். வாழ்த்தும்போதும், வாழ்த்து எழுதும் போதும் ஏதாவது சொற்குற்றம், பொருள் குற்றம், அச்சுக் குற்றம் ஏற்படாதவாறு தன்னை அர்ப்பணித்து ஆரோகணித்து எழுதுபவரே நியம கவிஞனாவான். அல்லாமலும் எதுகை, மோனைகளில்தமிழ்துள்ளிக் குதிக்க வேண்டும். நாவுக்கு இதமாகவும், ருசியாகவும் அமைந்து பசியாற வேண்டும். மேலும் சந்தத்தால் மொழி, வழிந்தோட வேண்டும். இதெல்லாம் சிற்பி ஐயாவின் கவிதாமழையில் நனையக் கூடியதாக இருந்தது என்பது வெளிப்படடை. மேலும் சிறுகதை, நாவல், எழுதுவோருக்கும் களம் அமைத்து ஓர் உலகு சமைத்தார்.

குரு

கலைச் செல்வி என்ற இலக்கியச் சூடர் மூலம் பல சீடர்களை உருவாக்கிக் காத்திரமான களம் அமைத்துக் கொடுத்தார். குறிப்பாக, செங்கை ஆழியான், செம்பியின் செல்வன், செ. யோகநாதன், மு. கனகராஜன், அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, நல்லைக்குமரன், ப. முத்துக்குமாரசுவாமி சர்மா மற்றும் கலைவாரிதி, கானமுகி, வில்வம், ரஸிகப் பிரியன், பல்லவி பௌர்ணமி ஆகிய புனைப் பெயர்ப் பாவனையாளர்களும் சிற்பியைத் தமது குருவாக ஏற்று கவிதையோடு, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாவல், நாடகம் எனப் பன்முக இலக்கியப் படைப்புக்களை இந்த மண்ணுக்காய் நல்கினார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே கலைச்செல்வியின் இலக்கியப் பணியும் வரமாகிப் பதிவாகிறது.

உதயன் சஞ்சீவி

நேர்மை, நீதி, நியாயம், உண்மை, உணர்வு, உயர்வு, எண்ணம், ஏற்றம், ஒப்பரவு, தளம்பாமை, சிவபூமி, சிவாச்சாரம், சைவசித்தாந்தம், திருமுறை, நுண்கலைகள் எனப் பல்துறைகளிலும் சமூகம் பயணிக்க, உதயன் சஞ்சீவி வாசகர்கள் இவரை ஒரு வழிகாட்டியாகப் பிரஸ்தாபித்தனர். உதயன் பத்திரிகை, சிற்பிக்கு ஒரு தனியிடமளித்து இறுதி வரை பத்திரிகா தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தது. மூன்று பிள்ளைகள் மூன்று கோணத்தை ஆளுகின்ற பேறு உதயமாகுமாறு ஒவ்வொரு நாளும் இந்த மண்ணில் அவரது தூய தமிழ்ப்பணி வரமாக்கப்படுகிறது.

கே. எஸ். சீவஞானராஜா

அமரர் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்கள் ஓர் இதழியல் முன்னோடி

'சிற்பி' என்றதும் மனதில் எழுகின்ற முதல் நினைவே கலைச்செல்விதான்.

ஈழத்துத் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் கலைச்செல்விக்கான இடம் மிக முக்கியமானது. முன் வரிசைக்குரியது.

1958 ஜூலையில் கலைச்செல்வியின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. ஒரு இலக்கியச் சிற்றேட்டை நடத்திக்காட்டும் இலக்கிய அனுபவங்களையும் ஆளுமைகளையும் தனது பாடசாலை மாணவர் பருவத்திலிருந்தே சிறுகச்சிறுக பெற்றுக் கொண்டவர் இவர்.

சிற்பியின் தந்தை சிவசுப்பிரமணியஐயர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர். பழந்தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர். ஈழகேசரி, கலைமகள், இந்து சாதனம், கல்கி, ஆனந்த விகடன் போன்ற சஞ்சிகைகளை தவறாது வீட்டுக்கு வாங்கி வருவார். பள்ளிக்கூடம் போய் வருவதைத்தவிர வேறு வேலை இல்லாத தனக்கு இவைகளை வாசிக்க நிறைய நேரம் இருந்தது என்றும் 10 அல்லது 11 வயதிலேயே ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட இராமாயண வசனத்தை வாசித்து முடித்திருந்தேன் என்றும் சிற்பி ஒரு நேர்காணலில் குறித்துள்ளார்.

வீட்டில் இருந்தே மேலதிக கல்வி பெறும் வசதியும் வாய்ப்பும் கொண்டவராக இருந்தவர் இவர். பாடசாலைக்கல்விக்காக இவர் முதன் முதல் காலடி வைத்தது கந்தரோடை தமிழ் கலவன் பாடசாலையில்தான்.

இந்தப்பாடசாலைதான் பிறகு கந்தரோடை தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாசாலையாகப் பெயர்கொண்டது. இந்தப் பாடசாலையின் ஆசிரியராகவிருந்த சி. பொன்னம்பலம் அவர்களே தன்னுடைய வாசிப்பு ஆர்வத்தையும் எழுத வேண்டும் என்னும் ஆசையையும் உருவாக்கியதாக பிற்காலங்களில் சிற்பி கூறுவார்.

ஸ்கந்தவரோதயக்கல்லூரியில் சேர்ந்து அந்தக் காலக் கல்லூரிகளின் கடைசி வகுப்பும் பெரும்படிப்புமான எஸ்.எஸ்.சி. சித்தி பெற்றார். எஸ்.எஸ்.சி. பாலானால் உத்தியோகம் தேடிக்கொள்ளலாம் என்னும் அந்தக்காலப் பொது நியதிக்கேற்ப சிவசரவணபவன் அவர்களும் எழுது வினைஞர் ஆனார். கொழும்பு உயர்நீதிமன்றப்பதிவாளர் அலுவலகத்தில் எழுது வினைஞர் உத்தியோகம் கொழும்பில் உத்தியோகம் பார்த்தபோது இரண்டு முக்கியமான விடயங்களை இவர் நேர்கொண்டுள்ளார். ஒன்று இலண்டன் பல்கலைக்கழக இண்டர் ஆர்ட்ஸ் கல்வி மற்றது பத்திரிகை மற்றும் வானொலிக்குச் சிறுகதைகள் எழுதுவது.

இவருடைய முதல் கதை 'மலர்ந்த காதல்' சுதந்திரனில் 1952இல் வெளிவந்தது. மாணிக்கம் என்ற கதை வானொலியில் வாசிக்கப்பட்டது. 'ஏழையின் இதயம்' வீரகேசரியில் பிரசுரமானது. ஈழகேசரி, தினகரன் என்று சிற்பி ஒரு சிறுகதைக்காரனானார்.

லண்டன் பல்கலைக்கழக இண்டர் ஆர்ட்ஸ் பரீட்சையில் சித்தி அடைந்ததும் உயர்நீதிமன்ற எழுதுவினைஞர் உத்தியோகத்தை உதறி விட்டு ஆசிரியரானார். மாணிக்கம் இந்துக்கல்லூரி (1953) கல்வி மீதுள்ள மட்டற்ற கரிசனையால் சென்னைக் கிறிஸ்தவக்கல்லூரியில் சேர்ந்தார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த இந்தக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தமிழார்வம் மிக்க மாணவர்கள் பலர் கல்லூரி

விடுதிகளில் தங்கிப்படித்தனர். கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, கவிஞர் கந்தவனம், எஸ். பொ. என்று ஈழத்து இலக்கியப் பிரபலஸ்தர்கள் கூடி வாழ்ந்த இடம் அது.

அந்த விடுதிகளின் மாணவர்கள் இணைந்து ஒரு தமிழ் மன்றமும் மன்றத்துக்காக 'இளந்தமிழன்' என்னும் கையெழுத்து சஞ்சிகையையும் நடாத்தி வந்தனர். இருபத்தொரு வயது மாணவனாக சிற்பி அங்கு சேர்ந்த போது இளந்தமிழன் ஆசிரியராக இருந்து அதைக் கொண்டு நடத்தியவர் அழ. சிதம்பரம் என்னும் இன்னொரு மாணவர். அவருக்குத்துணையாக பக்கபலமாக இவரும் செயற்பட்டிருக்கின்றார்.

இதழியலில் ஆர்வம் சிற்பியின் இளவயதுக் காலத்திலேயே மனதில் கிடந்து ஊறி ஊறி வளர்ந்திருக்கிறது.

அந்தக் கையெழுத்து இதழுக்காக விடுதி மாணவர்களிடமிருந்து ஆக்கங்கள் சேகரித்தல் சேர்த்தவைகளை சீர்ப்படுத்தல் இதழின் அளவுக் கேற்ப அவைகளை மீள எழுதுதல் என்று ஒரு உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டிருக்கின்றார். அந்த அர்ப்பணிப்பும் உழைப்பும் அவரை அடுத்த ஆண்டுக்கான இளந்தமிழன் ஆசிரியராக்கி விட்டது. தமிழ் மன்ற மாணவர்களுடன் இணைந்து பேசி கலந்தாலோசித்து கையெழுத்துப் பிரதியை அச்சு வாகனம் ஏற்றும் ஆலோசனையில் வெற்றியும் பெற்றார் சிற்பி. அச்சில் வெளிவரவிருக்கும் இளந்தமிழன் இதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி பெற மாணவர்கள் சிலருடன் இணைந்து மு.வ. அவர்களை சந்தித்து உரையாடியதை தன் வாழ்வின் பொன் நினைவாகக் கொண்டிருந்தார் சிற்பி. வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்க சென்னை கிறிஸ்தவக்கல்லூரி விடுதியிலிருந்து அச்சில் வெளிவந்த முதல் சஞ்சிகை என்னும் பெருமை கொண்டது இளந்தமிழன். அந்தப் பெருமைக்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர் இலங்கைத் தமிழ் மாணவன் சிவசரவணபவன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனக்குப் பிறகு அடுத்த ஆண்டின் 'இளந் தமிழன்' ஆசிரியராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் கவிஞர் கந்தவனம் என்பதையும் நினைவு கூர்ந்தார் சிற்பி.

இளங்கலைமாணி பட்டத்துடன் (B.A) இலங்கைமீண்டசிற்பி அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டார். செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி, நெல்வியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம், பண்டாரவளை சென் ஜோசப் கல்லூரி, தென்மராட்சி உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகவும் உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலயம், யாழ். வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி ஆகியவற்றின் அதிபராகவும் சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

ஒரு கல்வியியலாளரான சிற்பி அவர்கள் தனது ஆசிரியப் பணி காலத்திலேயே பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'கல்வியியல் டிப்ளோமா' பட்டத்தினையும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினையும் (M.A) பெற்றுக் கொண்டார்.

மூத்தறிஞர்ராஜாஜி, மு.வ. போன்றவர்களுடன் எழுத்தாளர் இதழியலாளர்களான அகிலன் பார்த்த சாரதி, கல்கி, கி.வா.ஜ. சோமு போன்றவர்களுடனும் நெருக்கமான நட்பும் உறவும் கொண்டிருந்தவர் இவர். 1964 இல் பாரி நிலையம் வெளியிட்ட சிற்பியின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'நிலவும் நினைவும்' நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கியவர் அகிலன் என்பதும் நோக்கக்கூடியது.

இந்த நெருக்கமும், நட்பும், உறவும் தமிழக இலக்கியத்துடனான இதழ்களுடனான தனது உறவை பலப்படுத்திக் கொள்ளும் குறுகிய சுயநல மனப்பான்மையால் அல்ல என்பதைத் தனது தீவிரமான இலக்கியச் செயற்பாடுகள் மூலம் நிரூபித்துக் காட்டியவர் சிற்பி.

1956இல் இவரது இலக்கிய நண்பரும் கல்கியின் ஆசிரியரும் பிரபல எழுத்தாளரும் சோமு என்று அறியப்பட்டவருமான மீ.ப. சோமசுந்தரம் இந்திய சாகித்திய அகாடமிக்காக 'சிறுகதை மஞ்சரி' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியை தொகுத்திருந்தார். தொகுதி வெளிவந்ததும் தனது நண்பரான சிற்பிக்கும் ஒரு நூலைப் பரிசாகத் தந்திருப்பார் சோமு என்று நினைக்கின்றேன். தொகுதியைப் புரட்டிப் பார்த்த சிற்பிக்கு சினம் சிரத்துக்கேறியது. பிறகு சோகம் நிறைந்த துயரமாக வடிந்திறங்கியது. கோபத்துக்கும் சோகத்துக்குமான காரணம் தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர் பலரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய அந்தத் தொகுதியில் மருந்துக்குக் கூட ஒரு இலங்கை எழுத்தாளரின் சிறுகதை இடம் பெறவில்லை என்பதுதான். தன்னுடைய கதை ஒன்று இடம்பெறவில்லை என்பதல்ல என்பதை 1958 இல் அவரே தொகுத்து வெளியிட்ட ஈழத்துச் சிறுகதைகள் மூலம் நிரூபித்தவர் இவர்.

1938இல் அல்லயன்ஸ் குப்புசாமி அய்யர் தொகுத்தகதைக்கோவை என்னும் முதல் சிறுகதைத் தொகுதியில் 40 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டன என்பது வரலாறு. அதில் இலங்கை எழுத்தாளர்களான சி. வைத்தியலிங்கம் சம்பந்தன் இலங்கையர் கோன் ஆகியோர் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதும் வரலாறு. சிற்பி இவைகளை அறிந்திருந்தவர். 1938லேயே குப்புசாமி அய்யருக்கு மூன்று இலங்கை எழுத்தாளர்கள் கிடைத்திருந்தார்கள் என்றால் 1956இல் ஒரு இருபது வருடங்களின் பின் சோமு வுக்கு ஒரு இலங்கை எழுத்தாளருமே கிடைக்கவில்லையா? என்னும் ஆத்திரம் சிற்பிக்கு 'தேரியவில்லை, கிடைக்கவில்லை' என்பதல்ல, அது ஒரு அசட்டை புறக்கணிப்பு என்பதுதான் அந்த சினம்.

தன்னுடைய மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் சி. பொன்னம்பலம் மறுமலர்ச்சிக்காரர்களான அ.பஞ்சாட்சரம், அ.செ.முருகானந்தன் போன்றவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து 12 ஈழத்துச் சிறுகதையாளர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்னும் அழுத்தமான முத்திரையுடன் பாரி நிலையம் மூலம் வெளியிட்டுக்காட்டிய வரலாற்று நாயகன் இப்போது நாம் இழந்திருக்கும் சிற்பி சரவணபவன் அவர்கள். இந்தத்தொகுதியில் வெளிவந்த 12 கதைகளில் சிற்பியின் கதை இல்லை என்பது மிகவும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது.

தமிழகத்தில் கல்கி மற்றும் ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்துக்காகத் தொகுத்தவர் சிற்பி. தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்தின் துணைச்செயலாளராக 1962-1963 காலப் பகுதியில் இயங்கியவர் இவர்.

ஈழத்துப் பரிசுச்சிறுகதைகள் என்னும் பெயருடன் 1963இல் வெளிவந்த இந்த தொகுதியில் சிற்பி, நவம், அ. முத்துலிங்கம், செங்கைஆழியான், செம்பியன் செல்வன், சகி தேவி கந்தையா, உதயணன் முத்து சிவஞானம், செந்தூரன் ஆகிய ஒன்பது பரிசு பெற்ற கதைகள் உள்ளன.

இந்தப் பரிசு சிறுகதைத் தொகுதிக்காக வீரகேசரியில் முதற் பரிசு பெற்றிருந்த (1963) என்னுடைய பாட்டி சொன்ன கதையைக் கேட்டு சிற்பி அவர்கள் எழுத்தாளர் மன்றம் மூலமாக எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். நான் வீரகேசரியைக் கேட்டேன். தாங்களே அவைகளைத் தொகுக்கப் போவதாகவும் வேறு தொகுதியில் வர அனுமதிக்க முடியாது என்றும் கூறிவிட்டார்கள். இந்தத் தொகுதி பற்றிக் கூறுகையில் எனக்கு அந்த நினைவும் எழுகிறது.

1958இல் ஈழகேசரிக்கு ஒரு கட்டுரை கொடுக்கின்றார் சிற்பி. 'இந்தியப் பத்திரிகைகளும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களும்' என்னும் அந்தக் கட்டுரை ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கு இந்தியப் பத்திரிகைகளை நம்பி இருக்க முடியும். நாமே நமக்கான பத்திரிகைகளை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே இந்தக் கட்டுரையின் மையக்கரு. அவருடைய இதழியல் சிந்தனை காரண காரியங்களுடன்தான் மேற்கிளம்பி இருக்கின்றன.

ஈழத்தமிழர்கள் இந்தியத்தமிழ் இலக்கியங்களுடன் லயித்திருந்த அந்த இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு நீட்சியே நமது இலக்கியம் என்று எண்ணிக்கிடந்த காலம் ஒன்றிருந்தது.

1956 இல் பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சி மாற்றம். இந்த இந்திய மயக்கங்களை உடைத்தது. 1958இன் இனக்கலவர அடி, நமக்காக நாம், நமக்கென பாரம்பரியமிக்க பண்புகள், நமக்கான இலக்கியம் என்னும் உணர்வுகளுக்கு உருவம் கொடுத்தது. நமது எழுத்தாளர்கள் நமது இலக்கியம் நமது பத்திரிகைகள் என்று ஏங்கிக் கிடந்த சிற்பியும். இந்த உணர்வின் உருவங்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். நமக்கான பத்திரிகைகள் தோன்ற வேண்டும் என்று தான் கட்டுரை வரைந்த ஈழகேசரியும் ஓய்ந்து விட்ட சோகத்துடனும் சோர்வின்றி கலைச்செல்வியை நடத்த முன்வந்தவர்.

கொழும்பின் 1958ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரம் களத்துறையில் இருந்து துரத்திவிட்ட உதயணன் அவர்களும் கோண்டாவிலைச் சேர்ந்த பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரும் 1958 மேயில் சிற்பியைச் சந்தித்து உரையாடியதால் உருவானது கலைச்செல்வி. 1958இல் இருந்து 1966 வரையிலான எட்டாண்டுகளில் ஏறத்தாழ எழுபது இதழ்களை வெளியிட்டு இதழியல் சாதனை புரிந்த சஞ்சிகை கலைச் செல்வி.

களுத்துறை தமிழ்க் கழகம் என்ற அமைப்பு வெளியிட்ட சஞ்சிகை ஈழதேவி. யாழ்ப்பாணம் உசனைச் சேர்ந்த பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம் ஈழதேவியின் ஆசிரியராக இருந்தவர். உதயணனின் ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் ஈழதேவியை வளர்த்து விட்டது. 1958 மே மாதத்துக்குப் பிறகு களுத்துறையிலிருந்து ஈழதேவியை வெளியிட முடியாத சூழ்நிலையிலேயே இவர்கள் சிற்பியைத்தேடி வந்திருந்தார்கள் என்பது முக்கியமானது.

கலைச்செல்வியின் இதழியல் வரலாறு தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது. மூன்று சிறுகதைத்தொகுதி. ஒரு நாவல். இவர் தொகுத்து வழங்கிய இரண்டு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ஆசியன நூலுருவில் வந்தவை.

வடகிழக்கு மாகாண (2002) ஆளுநர் விருது. கொழும்பு கம்பன் கழக விருது 2006 உட்பட பல விருதுகள் பெற்றுள்ள சிற்பியின் பவளவிழாவினை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை ஒரு சிறப்பிதழை 2008 ஜூனில் வெளியிட்டிருக்கிறது.

2012இல் சிற்பி அவர்கள் கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனையில் மகனுடன் தங்கி இருந்தபோது அன்னலெட்கமி அவர்களும் நானும் சென்று உரையாடிக்கொண்டிருந்தோம். இருக்கும் இடம் தெரிந்தபடியால் தனியாகத் தான் இரண்டொரு தடவைகள் சந்தித்தேன்.

கலைச்செல்வி பற்றி உரையாடிய போது அவர் முயற்சித்த மலையக மலர் வெளியிட முடியாதது பற்றி மனம் வருந்தினார். இரண்டு மூன்று இதழ்களில் மலையகச் சிறப்பிதழ் பற்றிய அறிவிப்புக்கள் வந்திருந்தன. யார் யார் எழுதுகின்றார்கள் என்றெல்லாம் குறித்திருந்தார். என்னிடமும் ஒரு சிறுகதை கேட்டு வாங்கியிருந்தார்.

கணக்கு என்று ஒரு கதை அனுப்பி வைத்திருந்தேன். பிரதி என்னிடம் இல்லாததால்

அந்தக் கதை வேறு எதிலும் வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

கலைச்செல்விக்காக நான் எழுதிய அந்தக் கதைபற்றி அவர் பிரஸ்தாபித்தது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

‘எனது நண்பர் புதிதாக ஒரு இதழ் ஆரம்பித்தார் தெளிவத்தை. அறுபதுகளின் கடைசியாக இருக்கலாம். உங்கள் கணக்கு கதையை அவரிடம் கொடுத்துப் போடச் சொன்னேன். வெளியிட்டிருந்தார். வரதரின் புதினம் போல் வந்திருந்த ஏடு அது. உங்கள் விலாசம் கொடுத்து உங்களுக்கொரு பிரதி அனுப்பச் சொன்னேன். அனுப்பினாரா’ என்றும் கேட்டார்.

எத்தனை ஆண்டுகளின் பின் நேற்று நடந்தது போல் பேசிய அந்த தோரணை என்னைத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. எத்தனை மகத்துவம் மிக்க இதழியலாளர் அவர். அப்படி ஏதும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் அவருக்கு கூறவில்லை.

ஒரு இதழுக்கு மேல் அது வரவில்லை என்றவர்தன்னை ம்சிலகலைச்செல்வி இதழ்கள் இல்லை என்றும் என்னிடம் உள்ளவைகளை தரமுடியுமா என்றும் கேட்டார். என்னிடம் இருப்பதை விட உங்களிடம்தான் அவைகள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினேன்.

விடைபெற்ற என்னை “கொஞ்சம் இருங்கள் என்று உள்ளே போய் திரும்பி வந்தவர் உதயணனின் சிறுகதை தொகுதிகளான பிரிந்தவர் பேசினால், உங்கள் தீர்ப்பு என்ன? ஆசியவற்றின் சில பிரதிகளைக் கொடுத்து குறிப்பெழுதுங்கள் என்றார்.

மறுநாளே என்னிடம் இருந்த கலைச்செல்வி இதழ்களைக் கொண்டு போய்க்கொடுத்தேன்.

நல்லவேளை வந்தீர்கள். நாளை மறுநாள் ஊருக்குப் போகின்றேன். இனி எப்போது வரக்கிடைக்குமோ தெரியவில்லை என்றார்.

இந்த வருடம் (2015) ஜூலையில் தாய்வீடு ஆசிரியர் பேசினார்.

சிற்பி கொழும்பில் இருப்பதாகவும் சந்தித்து ஓர் நேர்காணல் எடுக்கும்படியும் கூறினார். சிற்பியின் தொலைபேசி எண்ணையும் தந்தார்.

சிற்பி முன்பு நாம் சந்தித்த கொட்டாஞ் சேனை வீட்டில் இல்லை. தெஹிவளையில் இருப்பதாகவும் உடல் நலக் குறைவாக இருப்பதாகவும் பார்க்க முடியும் என்று தான்

நம்பவில்லை என்றும் அன்னலட்சுமி (யாழ் நங்கை) கூறினார்.

தொலைபேசியூடாக அவருடன் பேசுவதற்கான எனது முயற்சிகள் எதுவும் பயனளிக்காத நிலையில் நவம்பர் பத்தாம் திகதி என்னை தொலைபேசியில் அழைத்த அன்னலட்சுமி அவர்கள் சிற்பி மறைந்து விட்ட துயரைப் பகிர்ந்துகொண்டார். டிலிப்துமார் அவர்களுக்காகவும் வருத்தப்பட்டேன். இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு பேரிழப்பு இது.

தெளிவத்தை ஜோசப்

நண்பர் 'சிற்பி' சிவசரவணபவன்

நண்பர் சிற்பி சிவசரவணபவன் மறைந்த செய்தியைக் கேட்டு எனது உள்ளத்தின் உணர்வுகள் உறைந்தன. கடந்த சில காலமாக அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த செய்தியை அறிவேன். அதனால் அவருடன் தொலைபேசியிலும் தொடர்பு கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. திடீரென அவர் மறைந்து விட்டார் என்ற செய்தி வந்ததும், எனது இதயத்தில் ஓர் அடி இறங்கியது போன்ற அதிர்ச்சி!

எங்களுடைய நட்புக்கு இன்றைய வயது 57.

ஐம்பத்தேழு வருடங்களுக்கு முன்னர், 1957இல் சிற்பி யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடையில் வசித்து வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 24 எனக்கு 22 நான் கொழும்பில் சமூகசேவைத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். நாங்கள் அடித்துப் பிடித்துச் சிறுகதைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்த காலம் அது. கொழும்பில் வீரகேசரி, தினகரன், சுதந்திரன் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்து ஈழசேகரி என வாரத்தில் நான்கு எழுத்தாளர்களுடைய நான்கே நான்கு சிறுகதைகள் வரக்கூடிய வாய்ப்புத்தான் நிரந்தரமாக இருந்தது. திடீரென்று கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு என்று எங்கிருந்தாவது ஒரு மாத சஞ்சிகை தோன்றும். விழுந்தடித்து எழுதுவோம் விமர்சிப்போம் வருட சந்தா எவ்வளவு என்று கேட்டு எழுதுவோம். பதில் வராது. சில மாதங்களில் சஞ்சிகையே வராது நின்றுவிடும்.

1957இல் யாழ்ப்பாணம், காங்கேசன்துறை வீதியில் இருந்த ஸ்ரீஸ்காந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட 'அல்லி' என்றொரு மாத சஞ்சிகை வெளியானது. அதில் நல்ல தரமான சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. எனது சில சிறுகதைகளும் அவ்வப்போது 'அல்லி'யில் பிரசுரமாயின. 'அல்லி'யின் 1957 டிசெம்பர் இதழில் சிற்பி எழுதிய 'அண்ணா' என்ற சிறுகதை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. எனது கருத்தைச் சிற்பிக்குத் தெரிவிக்கலாம் என்றால், அவர் யார், எங்கிருக்கிறார், முகவரி என்ன என்ற விபரம் எதுவும் தெரியாது. பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு எழுதலாமா என்று எண்ணி அந்தச் சிறுகதையை மீண்டும் படித்தேன். அப்பொழுது வேறொரு எண்ணம் எழுந்தது. சிற்பி எழுதிய அந்தச் சிறுகதையை அவர் முடித்த இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து நிகழ்ந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தேன். அப்படியே சிற்பியின் சிறுகதையை முதலாவது அத்தியாயம் என்று வைத்துக் கொண்டு, அதற்கு இரண்டாவது அத்தியாயத்தை எழுதி 'அல்லி' பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். 'அல்லி'யின் அடுத்த இதழில் "சிற்பியின் 'அண்ணா'வை இரசித்த ஒரு எழுத்தாள அன்பர் சிற்பி விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து அதன் இரண்டாவது பாகத்தை எழுதுகிறார்" என்ற குறிப்புடன் எனது அண்ணா - 2 பிரசுரமானது. சிற்பி நான் விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து அண்ணா - 3ஐ எழுதினார். அதுவும் பிரசுரமானது. "முன்பின் தெரியாத, முன்னறிமுகம் இல்லாத நீங்கள் இருவரும் மாறிமாறி எழுதும் இத்தொடரை வாசகர்கள் இரசிக்கிறார்கள். தொடர்ந்து எழுதுங்கள்", என்று பத்திரிகை ஆசிரியர் உற்சாகப்படுத்தினார். நான் அண்ணா - 4ஐ எழுதி அனுப்பினேன். அது வெளிவரவில்லை. நிதிநெருக்கடி காரணமாக 'அல்லி' என்னும் சஞ்சிகை நின்று விட்டது.

சிற்பி அவர்கள் 2005இல் 'ஞானம்' பத்திரிகையில் எழுதிய 'கலைச்செல்விக் காலம்' என்ற தொடரில் மேற்படி தகவலை ரசித்து எழுதியிருக்கிறார்.

பின்னர், 1957-58 இல் தென்னிலங்கையில் கழுத்துறை நகரிலிருந்து 'ஈழதேவி' என்னும் மாத சஞ்சிகை சில மாதங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அதன் ஆசிரியர் பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம். எனது நெடுங்கால நண்பரான நா. பாலசுப்பிரமணியம் (பாலா) என்பவர் நிதி, நிர்வாகம், வெளியீடு போன்றவற்றிற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். அவர் கொழும்புக்கு வந்தால் என்னுடையே தங்குவார். அவருடனே 'ஈழதேவி' இதழின் சந்தா மற்றும் விளம்பரங்களுக்காகக் கொழும்புத் தெருக்களில் உண்டியல் குலுக்கிய அனுபவங்களும் எங்களுக்கு உண்டு.

1958 மே மாதத்தில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தின்போது கழுத்துறையில் வாழ்ந்த தமிழரும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். கோயில் குருக்களையே வெட்டிக் கொத்திக் கொள்ளி வைத்துக் கொழுத்திக் கொண்டாடினார்கள் என்பது உச்சம். ஒரு தமிழ் சஞ்சிகையைக் கனவிலே நடத்தினாலும் சிங்களவன் வந்து அடிப்பான் என்ற நிலைமை அங்கே. அனைவரும் பத்திரிகையை நிறுத்தி விடலாம் என்று தீர்மானித்துப் பிரிந்து போய் விட்டனர்.

பாலா என்னிடம் வந்தார். என்னைத் துண்டு துண்டாக வெட்டிப்போட்டாலும் 'ஈழதேவி'யை நிறுத்த முடியாது என்று துன்பப்பட்டார். வெகு நாட்கள் யோசித்த பின்னர் பாலாவும் நானும் யாழ்ப்பாணம் போய் சிற்பியைச் சந்தித்து விபரத்தைச் சொன்னோம். அன்றுதான் சிற்பியும் நானும் முதன்முறையாக நேரில் சந்தித்தோம். அவருடைய 'அண்ணா' சிறுகதையைத் தொடர்ந்து எழுதிய 'உதயணன்' நான்தான் என்பதை நேரில் கண்டு பேசிப் பரவசப்பட்டார்.

கழுத்துறையில் வெளிவந்த 'ஈழதேவி' இதழை ஒரு குழு அமைத்துத் தொடர்ந்து நடத்துவது பற்றி பல தடவைகள் கூடி ஆலோசித்தோம். அந்தக் குழுவில் சிற்பியின் ஆசிரியரான ஆ. பொன்னம்பலமும் இருந்தார். முடிவில், 'ஈழதேவி' என்ற பத்திரிகையின் பெயரைக் 'கலைச்செல்வி' என்று மாற்றுவது என்றும் ஈழதேவியில் வெளிவந்த தொடர் அம்சங்களைத் தொடர்ந்து கலைச்செல்வியில் வெளியிடுவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. உதாரணமாக, ஈழதேவியின் கடைசி இதழில் 'இதய வானிலே' என்னும் எனது தொடர்கதையின் முதலாவது அத்தியாயம் வெளிவந்திருந்தது. அதன் இரண்டாம் அத்தியாயம் கலைச்செல்வி முதலாம் இதழில் பிரசுரமாகித் தொடர்ந்தது.

இதுதான் கலைச்செல்வியின் ஆரம்பகால வரலாறு. ஞானம்பத்திரிகையில் சிற்பி எழுதிய 'கலைச்செல்விக் காலம்' என்ற தொடரில் சிற்பி இவற்றை அனுபவித்து விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். சிற்பியின் விருப்பப்படி கலைச்செல்வியில் வெளிவந்த எனது இன்னொரு தொடர்கதையான 'மனப்பாறை' பின்னர் 'அந்தரங்க கீதம்' என்ற தலைப்பில் வீரகேசரிப் பிரசுரங்கள் வரிசையில் நூலுருவில் வெளியானது.

எனது வாழ்வில் ஓர் உன்னதமான நண்பராக சிற்பி வாய்த்ததை எண்ணி மிகவும் பெருமைப்

படுகிறேன். நான் எழுதிய சிறுகதைகளின் அடையாளமாக ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பாவது நூல்வடிவில் வரவேண்டும் என்று பாடுபட்டவர் அவர். நான் பின்லாந்துக்குப் போன பின்னர் எனது சிறுகதைகள் பலவற்றை அலசியாராய்ந்து, அவற்றுள் நூலுக்குத் தேவையான 36 கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு முன்னுரையையும் எழுதி அச்சுக்குத் தயாராக அனுப்பி வைத்தார்.

'ஒரு நண்பனுடன் உரையாடுவது உரக்கச் சிந்திப்பதற்குச் சமம்' என்பதையும், 'தாயிடமும் மனைவியிடமும் தந்தையிடமும் கூட ஆலோசனை செய்ய முடியாத பலவிடயங்களை நண்பர்களுடன் கலந்துரையாடுவதன் மூலம் ஒரு தெளிவையும் தீர்வையும் பெறலாம்.' என்பதையும் நண்பர் சிற்பி அறிவார். நானும் அறிவேன்.

அன்பார்ந்த நண்பரே, உங்கள் அன்புக்கு நன்றி. உங்கள் நட்புக்கு நன்றி. உங்கள் அளப்பரிய பெருமைக்கும் பொறுமைக்கும் நன்றி.

நெஞ்சார்ந்த நண்பரே, அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கும் மேலாக நாங்கள் இருவரும் தாய அன்புடன் மனம் நிறைந்த நண்பர்களாக இருக்க வரம் தந்த இறைவனுக்கு நன்றி.

இறைவனுடைய பவுத்திரமான திருவடிகளில் தாங்கள் நிறைவான அமைதி பெறப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்றும் பிரார்த்திப்பேன்.

உதயணன்

சிற்பி சிவசரவணபவன்: சில நினைவுகள்

**கேட்டார் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்**

மூதறிஞர் - மூத்த எழுத்தாளர் - கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைய இலக்கிய சொற்பொழிவாளர், 'சிற்பி' சிவசரவணபவன் கடந்த நவம்பர் 09ஆம் நாளன்று காலமானார். அவரது இறுதிக் கிரியைகள் அவரது வாழ்விடமான கந்தரோடையில் நடைபெற்றது. இறக்கும்போது அவருக்கு வயது எண்பத்திரண்டு.

சிற்பி அவர்களுடன் சேர்ந்துச் சொல்லப்படுகின்ற இன்னொரு பெயர் 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையாகும். 1958-1966 காலப் பகுதியில் கலைச்செல்வி மூலம்பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கித் தந்த பெருமை அவருக்கேயுரியது. வெறுமனே உருவாக்கியவர் என்பதைவிட, 'ஞானம்' ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதைப் போல 'எழுத்துலகத்துக்குப் பலரைச் செதுக்கியெடுத்த இலக்கியச் சிற்பி' அவர் என்பதே பொருந்தும்.

இப்பொழுது சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் செய்வது போல, எழுத்தாளர்கள் அனுப்புவதை அப்படியே பிரசுரித்து உதவுவது என்றில்லாமல், கிடைக்கும் சிறுகதை போன்ற ஆக்கங்களைத் திருத்தியும் மெருகிட்டுப் பிரசுரிப்பார். எழுத்து நடையானது சிக்கலற்றும், தெளிந்த நீரோடை போன்றும் இருக்க வேண்டும் என்பது சிற்பியின் கருத்தாகும்.

'கலைச்செல்வி' பற்றி இலக்கிய உலகில் பேசப்படுவதற்கும் - 'கலைச்செல்வி' மீண்டும் வெளிவர வேண்டும் என்ற

குரல் எழுதவற்கும் சிற்பி அவர்களின் இத்தனித்துவம்தான் காரணம் எனலாம்.

சிற்பி அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளுக்கு காகக் கிடைத்த கௌரவங்களாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பண்பாட்டு அமைச்சின் 'ஆளுநர் விருது' (2002), கொழும்பு கம்பன் கழகத்தின் 'சான்றோர் விருது' ((2006), வலிகாமம் தெற்குப் பிரதேச சபையின் 'ஞான ஏந்தல்' விருது (2006) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பிடத்தக்க சேவையாற்றிய பலருக்கும் கிடைக்கும் 'கலாபூஷணம்' விருது சிற்பி ஐயாவுக்குக் கிடைக்காமல் போனது ஏன்?

எனக்கு வந்து 2008 ஆம் ஆண்டுக்கான 'கலாபூஷணம்' விருதுக்கான விண்ணப்பத்தினை சிற்பி ஐயாவிடம் காட்டினேன். மூதறிஞரான அவருக்குக் கிடைக்காத அந்த விருதுக்கு நான் எப்படி முந்திக்கொண்டு விண்ணப்பிப்பது என்ற எனது ஆதங்கத்தை அவரிடம் வெளியிட்டேன். அதற்கவர், தாம் விருதுகளை விண்ணப்பித்துப் பெறுவதில்லை என்ற கொள்கையுடையவர் என்றும், என்னை அதற்கு விண்ணப்பிக்குமாறும் ஆசி வழங்கினார்.

அத்துடன், 'கலாபூஷணம்' விருது எனக்குக் கிடைத்ததும், அச்செய்தியை எனக்கு முன் அறிந்து சிற்பி அவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்ததுடன் பாராட்டியும் மகிழ்ந்தார். (எமக்குச் சற்று அருகில் இருந்தவர்களான சிற்பி - சிவசரவணபவன் - அவரது மாமனார் வைத்தீஸ் வரக்குருக்கள் எல்லாரும் 'நிஷா' வெள்ளம்புயல் காரணமாக அப்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கு இடம் பெயர்ந்திருந்த காலம்)

இது சிற்பி அவர்களின் பெருந்தன்மைக்கும் தமது கொள்கையை மற்றவர்களிடம் வலிந்து திணிக்காத பண்பாட்டுச் சிறப்புக்கும் எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.

சிற்பி ஐயா கடந்த ஓர் ஆண்டுக்கு மேலாக கொழும்பில் தனது இளைய மகன்

சர்வேஸ்வரனின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்து தொடர்ச்சியான வைத்திய சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். அதனால் இங்கு அவரில்லாத இலக்கிய உலகு களையிழந்திருந்தது. அவர் அவ்வப்போது இங்கு வந்தாலும் அதிக நாட்கள் தங்கியிருப்பதில்லை.

சென்ற பெப்ரவரி மாதத்தில், அவரது இல்லத்துக்கு அருகேயுள்ள வற்றாக்கைப்பதி அருள்மிகு விசாலாட்சி அம்பாள் கோவில் குடமுழுக்கு விழாவுக்காக வந்திருந்தார். உடல் நிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் அங்கு அவர் நிகழ்த்திய அருளுரை எம்மனைதைவிட்டு அகலவில்லை.

அதனையடுத்து மீண்டும் அவர் இங்கு வந்தபோது - சித்திரை 25 ஆம் நாளன்று அவரது தாய்மாமனாரும் அவரது ஆளுமையை வளர்ப்பதில் பெரும் பங்களித்தவருமான சிவத்திருக. வைத்தீசுவரக்குருக்கள் மறைந்தார். அத்துயரத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட சிற்பி ஐயா அவர்கள் கலங்கிய கண்களுடன் இரங்கலுரை ஆற்றினார்.

கலைச்செல்வி வெளியீட்டில் பெரும் பாங்காற்றிய உதயணனின் 'பின்லாந்தின் பசுமை நினைவுகள்' என்ற நூல் வெளியீடு ஜூன் 21, 2015 இல் கனடாவில் நடைபெற்றது. அதற்கு 'சிற்பி'யின் வாழ்த்துரையை விரும்பிய அங்குள்ள 'தாய்வீடு' வெளியீட்டாளர்கள், அதனைக் கொழும்பிலே வைத்து ஒளிப்பதிவு செய்தனர். ஐயாபடிப்படியாக நினைவாற்றலை இழந்து வந்ததால், அந்தப் பதிவை மிகவும் சிரமப்பட்டுத் தயாரித்தார்களாம். இருந்த போதும், கனடா வெளியீட்டு நிகழ்வில் அது பலரும் பாராட்டும் வகையில் சிறப்பாக அமைந்துவிட்டதாம். அந்தச் செய்தியை நான் ஐயாவுக்குச் சொல்ல முற்பட்டபோது... அவர் இயலாமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்... மனைவி சரஸ்வதியிடமே நான் அதனைச் சொல்ல முடிந்தது.

கடைசியாக ஒரு நாள், அங்கு அவர் சுவாமி அறையிலே, படத்துக்கு முன் நின்று தேவாரம் பாட முற்பட்டிருக்கிறார். அந்தோ, அவருக்கு எதுவுமே நினைவுக்கு வரவில்லை. 'எல்லாமே போய்விட்டது' என்றவாறு படுக்கையில் விழுந்தவர்தான் இறுதிவரை அதே நிலைதான்.

சிற்பி ஐயாவின் இறுதிச் சடங்கு கந்தரோடையில் தீபாவளி நாளாகவும் கௌரி

நோன்புக் காலமாகவும் இருந்தது. இருந்தும் பெருந்திரளான மக்கள் - அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் - அவரின் மறைவால் எமக்கும் 'எல்லாமே போய்விட்டது' என்ற உணர்வுடன் பங்குபற்றியமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

வா. சண்முகநாதன்

செம்மை நிலை எழுத்துக்களுடன் உறவாடிய சிற்பி சிவசரவணபவன்

ஆசிரியர்கள் ஆழ்ந்த வாசிப்பில் ஈடுபடுவோராயும், ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளராயும் மேற்கிளம்பல் கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையின் தமிழ் சூழலிலே இடம்பெற்ற முக்கியமான சமூக நிகழ்ச்சியும் கல்வி நிகழ்ச்சியுமாகின்றன.

அந்த வகையில் கனக ரெந்திநாதன், சிற்பி சிவசரவணபவன், சு. வேலுப்பிள்ளை (சு.வே), கவிஞர் சுந்தவனம், காரை சுந்தரம்பிள்ளை என்றவாறு ஆசிரிய எழுத்தாளர்களைப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டே செல்லலாம்.

இலங்கையின் சுதந்திர காலத்தைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற பிறிதொரு முக்கியமான கல்வி நிகழ்ச்சி, தமிழகத்திலிருந்தும் கேரளத்திலிருந்தும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இங்குள்ள கல்லூரிகளிலே கற்பிப்பதற்கு வருகை தந்தமையாகும். வாசிப்புப் பழக்கம் ஆக்க இலக்கிய முயற்சி, உயர் கல்வி நாட்டம் முதலியவை மாணவரிடத்தே வளர்க்கப்படுவதற்கு அவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது.

அக்காலத்தில் வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கிய தமிழ் எழுச்சிச் செயற்பாடுகளில் ஆசிரியர்களதும், வீரகேசரி, சுதந்திரன், ஈழகேசரி முதலாம் இதழ்களின் பங்களிப்பும் சிறப்பிடம் பெறத்தொடங்கின.

அத்தகைய ஒரு பின்புலமே சிற்பி சிவசரவணபவனை (1933-2015) உருவாக்கும் விசையைக்கொடுத்தது. சிற்பி சரவணபவனது உறவினரான வித்துவ சிரோன்மணி கணேசையர் தமிழ்,

வடமொழி ஆகியவற்றிலே பெரும்புலமை படைத்தவர். பிறிதோர் உறவினரான பிரம்மஸ்ரீ சதாசிவஐயர், தமிழ் வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் மிக்கவர். அவர்களின் புலமை வாழ்க்கை சிற்பிக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது.

சிற்பியின் தந்தையார் சிவஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டு வந்ததுடன் கல்வி நாட்டத்துக்கும் இலக்கிய நாட்டத்துக்கும் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தார். அந்தச் செயற்பாட்டில் தாயாரார் ஸ்ரீமதி செளந்தராம்பாளின் பங்கும் முக்கியமானது.

சிற்பி தமது ஆரம்பக் கல்வியைக் கந்தரோடை தமிழ்க் கலவன் பள்ளிக்கூடத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் கற்றார். கல்வி நிலையில் அக்காலப் பகுதியில் கந்தரோடை எழுச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது. ஏனைய ஆங்கிலக் கல்லூரிகளோடு ஒப்பிடுகையில் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு.

மானிடவாதமும் மார்க்சிய நெறியும் வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கிய கலாசாஸையாக அது அமைந்தது. சாதிய வேறுபாடு, சமய வேறுபாடுகள் இன்றி அனைவருக்கும் சம ஆசனம் வழங்கிய கல்விச்சமூகச் செயற்பாடுகள் அங்கே நிகழ்ந்தன. அந்த முற்போக்கு அனுபவத்தின் நீட்சி சிற்பி சிவசரவணபவனது சொந்த வாழ்க்கையிலும் பிரதிபலித்தது.

தமது இடைநிலைக் கல்வியை நிறைவு செய்து கொண்டு அவர் கொழும்பில் உள்ள உயர் நீதிமன்றில் அரசு எழுதுவினைஞராகக் கடமையேற்றார். உயர் கல்வியைத் தொடர வேண்டும் என்ற உந்தலால், வேலைச் சமையுடன் கற்றலில் ஈடுபாடு கொண்டு இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கலை இடைநிலைத் தேர்விலே சித்தியடைந்தார். பட்டம் பெற்றுவிட வேண்டும் என்று அவரிடத்தே

தொடர்ந்த உந்தலினால் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலே சேர்ந்து பட்டதாரியானார்.

பட்டப்படிப்புக் கல்வித் தரத்தைப் பொறுத்தவரை சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, சிறப்பிடம் பெற்றிருந்ததோடு மாணவரின், ஆளுமை வளர்ச்சிக்குரிய இணைந்த கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளும் அங்கே வினைத்திறனுடன் இயக்கப்பட்டன. அத்தகைய வளமான பின்புலத்தில் சிற்பியின் செயற்பாடுகள் மேலெழுச்சி கொண்டன.

அங்குள்ள மாணவர் மத்தியிலே அவரது ஆற்றலும் ஆளுமையும் கவர்ச்சியுடன் கலந்த ஏற்புடைமையைப் பெற்றனர். அங்கு வெளியிடப்பட்ட 'இளந்தமிழன்' இதழின் ஆசிரியராக ஒருமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

அக்காலத்தில் இதழ்களின் வெளியீடுகளும் வாசிப்புப் பண்பாடும் தமிழ்ச் சூழலில் மேம்பாடு கொள்ளத் தொடங்கின. கல்கி, கலைமகள், மஞ்சரி, ஆனந்தவிகடன் முதலாம் சஞ்சிகைகள் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வாசிப்பு கவர்ச்சியை மேலோங்கச் செய்து வந்தன. தாமும் ஒரு சஞ்சிகையை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடத்தே தோற்றம் பெற்றமைக்கு இலக்கியச் சூழலின் விசைகள் வலுவூட்டின.

அக்காலத்தில் கல்கி, தேவன், லக்ஷ்மி, அகிலன் ஆகியோரின் தொடர்கதைகள் வெளிவந்த வண்ணமிருந்தன. தொடர்கதை வாசிப்பு என்ற புதிய சுவையேற்றம் நிகழ்ந்தது. அகிலனின் குடும்ப மனவெழுச்சிப் புனைவுகளால் சிற்பி கவரப்பெற்றார்.

பின்னர் அவரால் வெளியிடப்பட்ட கலைச்செல்வி இதழில் அகிலனின் தொடர்கதை ஒன்றைப் பிரசுரித்தமை அகிலனின் எழுத்துக்களில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை மீள வலியுறுத்தியது.

இலட்சிய வேகமும் ஆதர்ஸ நோக்கும், காதலோடு இணைந்த மென்மையான மனித உணர்வுகளும் சிற்பியின் புனைவுகளிலே மேலோங்கியிருந்தன.

மலர்ந்த காதல் என்ற அவரது முதலாவது சிறுகதை 1952 ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரன் இதழில் வெளிவந்தது. ஈழத்து எழுத்தாளர் உருவாக்கத்தில் சுதந்திரன் இதழின் பணி முக்கியமானது. அதன் ஆசிரியர் குழுவினரே பணிபுரிந்த எஸ்.டி சிவநாயகம் அவர்களும், முற்போக்கு எழுத்தாளர் பிரேம்ஜி அவர்களும் ஈழத்து எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புச் செயற்பாடுகளை சுதந்திரன் இதழ் வாயிலாக மேற்கொண்டனர்.

தாம் எழுத்தை மேற்கொண்டதுடன் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியும் ஊக்குவித்தும் வந்த சிற்பியின் செயற்பாடுகள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் சிறப்புப் பதிவுகளாகின்றன.

முதன் முதலாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட முன்னோடியும் சிற்பிதான். எழுத்தாளர் பன்னிருவரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட வேளை, தமது சிறுகதையை அதில் இடம்பெறச் செய்யாமல் விட்டமை, அவரிடத்து ஆழ்ந்த உட்கிடையாக அமைந்த அடக்கத்தைக் காட்டுகின்றது.

சிற்பி கல்லிலே கலைவண்ணம் செய்கின்றான் தான் சொல்லிலே கலைவண்ணம் செய்ய முயன்றதால் சிற்பியானதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிற்பியின் ஆக்கங்கள், சுதந்திரன், வீரகேசரி, தீபம், ஈழகேசரி, சிந்தாமணி, மஞ்சரி, புதுமை, தினசரன், உதயம், கலைமகள் முதலாம் இதழ்களிலே வெளிவந்தன.

சிற்பியின் எழுத்துக்களை விரும்பி வாசிக்கும் வாசகர் நீட்சியும் ஏற்படத் தொடங்கியது. அந்நிலையில் அவரது ஆக்கங்களை மேலும் பல இதழ்களும் பிரசுரிக்கத் தொடங்கின.

கலைக்கண், முரசொலி, மத்தியதீபம், அமிர்த கங்கை, வளர்மதி முதலாம் இதழ்களிலும் அவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

சிற்பியின் எழுத்து நடை அடுக்கும், தொடர்ச்சியும், மீட்சியும், கவர்ச்சியும் எடுப்புக் கொண்டது. வகை மாதிரிக்கு அவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒருபகுதி வருமாறு. 'கனவு, இலட்சியம், கற்பனை இலக்கியம் - ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கியதொடர்புடைய இவை மனிதர்க்கே உரியவை. மனித வாழ்க்கையின் போக்கை நிர்ணயிப்பவை. அதன் தரத்தைப் பிரதிபலிப்பவை. மனிதர்க்குத் தூக்கத்திலே கனவு தோன்றுகின்றது. விழிப்பில் அவர்கள் கனவு காண்கின்றார்கள். தூக்கத்திலே தோன்றும் கனவுகளும் பெரும்பாலானவை, நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சிகளின் அடக்கி வைக்கப்பட்ட ஆசைகளின் - ஏக்கங்களின் மீள் காட்சி, விழிப்பிலே காணும் கனவு நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற நிகழ்ச்சிகளின் மனக்காட்சி.

அக்காலத்தில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் சாதிக் கொடுமைகளை எழுதுதல் சமூகத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவையாயிற்று. சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிட இயக்கம், மார்க்சிய இயக்கம் ஆலயப்பிரவேச இயக்கம், தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம், சம ஆசன சமபோசன இயக்கம், முதலியவை சாதியத் தகர்ப்பு வினைப்பாடுகளை முன்னெடுத்தன. அந்நிலையில் எழுத்தாளர்களும் அந்த வினைப்பாடுகளில் இணைந்து கொண்டனர்.

சாதிக் கொடுமையைக் கலை நயத்துடன் சித்திரிக்கும் கோயில் பூனை என்ற சிறுகதையே சிற்பியின் சிறுகதைகளுள் உன்னதமானது என்று செங்கை ஆழியான் க. குணராசா அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். சிறுகதைகளுடன் நாவல் எழுதும் முயற்சியினையும் சிற்பி முன்னெடுத்தார்.

அவ்வகையில் உனக்காக கண்ணை, சிந்தனைக் கண்ணீர், அன்பின்குரல் ஆகிய மூன்று நாவல்களும் அவரால் எழுதப் பெற்றன. இதழாசிரியர், கல்லூரி ஆசிரியர், பின்னர் கல்லூரி அதிபர் என்ற பணிகளினூடே நெடுங்கதை எழுதும் முயற்சியை அவரால் மேற்கொள்ள முடியாதிருந்தது.

கருத்து நிலையில் தமிழ்த் தேசியச் செயற்பாடுகளுக்கு சிற்பி ஆதரவாளராக இருந்தார். இலக்கிய கருத்தியல் நிலையில் முற்போக்கு அணியினரும் எதிரணியினரும் கருத்தாடல்களை மேற்கொண்டிருந்தவேளை, சிற்பி பல சமயங்களிலே நடு நிலையாளராக இயங்கினார்.

முற்போக்கு அணியினைச் சேர்ந்த யோக நாதன், பெனடிக் பாலன், தெனியான் முதலியோரின் ஆக்கங்களையும், கலைச்செல்வி இதழிலே வெளியிட்டார். கோட்பாடுகளுக்கு மேலாக இலக்கியத்தை நேசித்தார். கோட்பாடுகளையும் இலக்கியங்களையும் வேறுபடுத்திப் பார்த்த அவரது நோக்கில் கோட்பாடுகளைக் காட்டிலும் இலக்கியப் புனைவே மேலோங்கி நின்றது.

சிற்பியின் இலக்கிய, இலட்சிய வேட்கையின் விளைவாகத் தோற்றம் பெற்றதே கலைச்செல்வி இதழ். தமது உழைப்பின் பெரும்பதியை அந்த இதழின் ஆக்கத்துக்கென உள்ளீடு செய்தார். இலங்கையின் ஒரு பெரும் எழுத்தாளர் அணியின் உருவாக்கத்துக்கு கலைச் செல்வியே தளமிட்டது.

செங்கை ஆழியான், செம்பின் செல்வன், செ. யோகநாதன், பெனடிக் பாலன், யாழ் நங்கை, ச.வே. பஞ்சாட்சரம், தெனியான், மு. கனகராஜன், செ. கதிர்காமநாதன், வே.குமாரசாமி, துருவன் முதலிய பல எழுத்தாளர்களின் உருவாக்கமும் வளர்ச்சியும் கலைச் செல்வித்தளத்திலே நிகழ்ந்தன. உயர்கல்வி

நிலையிலே தமிழ்மொழி பயிற்றுமொழியாகிய குழலில், தமிழில் தமது ஆக்க மலர்ச்சியை வெளிப்படுத்த முயன்ற இளைஞர்களுக்குரிய எழுத்துப் பண்ணையாக கலைச்செல்வி இதழ் அமைந்தது.

சிறுகதை வளர்ச்சியைச் சிற்பி அவர்கள் ஊக்குவித்ததோடு, எழுத்துக்கவிதை வளர்ச்சியிலும் அவரது கவனம் திரும்பியது.

கவிஞர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம், கவிஞர் பா. சத்தியசீலன் முதலாம் மரபுக் கவிஞர்களின் ஆக்கத்திறன்களைக் கலைச்செல்வி வாயிலாகப் பரவலுறச் செய்தமை ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி. கவிஞர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் தலைமையில் அக்காலத்து இளங்கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து கலைச்செல்வி வெளியீடாகத் தந்தமை முக்கியமான பதிவுக்குரிய நிகழ்ச்சி.

இலங்கையின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் கலைச்செல்விக் காலம் சிறப்புப் பதிவுக்குரிய கதாகாலம். தரமான வாசிப்புச் சுவையை இளைஞரிடையே பரவச் செய்தலில் கலைச் செல்வி தனித்துவமான பங்கு வகித்து.

ஞானம் இதழ் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று கலைச் செல்விக் கால அனுபவங்களை சிற்பி பதிவுக்கு உள்ளாக்கினார்.

பொதுவாக, இலங்கையின் சிற்றிதழ்களுக்கு நிகழ்ந்த கதி கலைச்செல்விக்கும் ஏற்பட்டது. பெரும் நிதி நெருக்கடிச் சுவையைத் தாங்க முடியாது. கலைச்செல்வி இதழை நிறுத்திக் கொண்டார்.

தமிழ்க் கட்டுரை இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் சிற்பி அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. நடப்பு நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கட்டுரையாக்கம் செய்த அவரது முயற்சிகள் யாழ்வாசி என்ற புனை பெயரில் எழுத்தாளர்

நா. பார்த்தசாரதியின் தீபம் இதழ்களில் வெளி வந்தன.

கலைச்செல்வி நின்ற பொழுதிலும் சிற்பியின் எழுத்துப் பணிகள் தொடர்ந்தன. வாழ்க்கை முழுதும் எழுதிய எழுத்தாளராகவே இருந்தார்.

சிற்பியின் ஆசிரியப்பணி தனித்துவமானது. ஆசிரிய வாண்மையை மிகுந்த அர்ப்பணிப்பு டனும், தளராத அறிவுத் தேடலுடனும் மேற்கொண்டார். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, நெல்லியடி மகா வித்தியாலயம், உசன் இராமநாதன் வித்தியாலயம், வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலே பயின்ற மாணவர் அவரின் புலமைச் சுவையைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியை ஏனைய வளர்ச்சியடைந்த கல்லூரிகளுடன் போட்டியிடுவதற்குரிய அறிவாற்றற் பெருக்கை ஏற்படுத்தியவர்களுள் சிற்பியும், குழந்தை சண்முகலிங்கமும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

ஆசிரியப் பணியினூடே அதிபர் பதவியையும் பெற்றுக்கொண்ட சிற்பி சிவசரவணபவன், உசன் இராமநாதன் கல்லூரி, வண்ணை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் அதிபராகவும் செயற்பட்டார். கல்விப் பணிகளினூடே அவரது கற்றல் பணிகளும் ஆய்வுப் பணிகளும் தொடர்ந்தன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலிலே தமது முதுமாணிப்பட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரன் அவர்களின் ஆற்றுப்படுத்தலில் ராஜாஜி அவர்களின் எழுத்துப் பணிகளையும் கல்விப் பணிகளையும் ஆராய்ந்து, கல்வியியலில் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றார். அவரது கல்விக்கு வயது தடையாக அமையவில்லை.

எழுத்தாளராக, எழுதுவோருக்குத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தவராக என்று மே கற்றுக் கொண்டிருந்தவராக வாழ்ந்த சிற்பி சரவணபவனது எழுத்துக்களின் செம்மைநிலை இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஓர் உசாத்துணைப் பதிவாக அமைந்தது.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

‘சிற்பி’ யைச் சந்தித்தேன்

ஒரு நல்ல மனிதரை முதன் முறையாகச் சந்திக்கப் போகிறோம் அல்லது புதிதாக ஒரு அலுவலை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் அல்லது வீட்டில் ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கப் போகிறோம் என்றால் மிகவும் கவனமாக அட்டமி நவமியைத் தவிர்த்து, ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துப் பயபக்தியுடன் சுத்தம்பத்தமாக நாலு மூத்த உறவுகளின் அன்பு ஆசியுடன் தொடங்குவது ஒரு வழக்கமாக ஒரு சம்பிரதாயமாக ஒரு கலாச்சார நிகழ்வாக இருந்தது.

ஊம் ....! அது ஒரு காலம்!

இன்றைக்கு எல்லாம் அவசரம். ஒரு விநாடி பிந்தினாலே வீழ்ந்துவிடுவோமோ என்ற பயம் அடித்துப் பிடித்து, ஆளை மடக்கி, வீழ்த்தக்கூடியவனை வீழ்த்தி, அவனுக்குமேலே ஏறி நடந்து தனது காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டும். தனது பெயர் முதற் பட்டியலில் முதற்பெயராக இருக்க வேண்டும் என்ற போராட்டத்தைப் பார்த்த அட்டமிநவமியும் அமாவாசையும் ஓரமாக நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றன. இதற்கு மச்சான் மாமன் மருகன் என்று யாருமே விதிவிலக்கல்ல.

அன்றைக்கு, சுமார் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 1958 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஒரு நாள் - திகதி, மாதம், ஞாயகம் இல்லை - பாலாவும் நானும் எழுத்தாளர் சிற்பி அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு ஆயத்தமானோம். புறப்படுவதற்கு முன்னர் சிற்பி அவர்களைப் பற்றி மேலும் சில வியரங்களை நினைவுகூர்வோம்.

சிற்பி என்னும் புனையெரால் அறியப்பட்ட சரவணபவன் 1933 இல் காரைநகரில் பிறந்தவர். இவர் பிராமண குலத்தைச்

சேர்ந்தவர். இவரது தந்தையார் பெயர் சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், தாயார் சௌந்தரம்மாள். இவர்களுக்குச் சரவணபவன் ஆறாவது பிள்ளை.

சிற்பி அவர்கள் சிறுவயதில் கந்தரோடையில் வாழ்ந்த காலத்தில் கந்தரோடை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியையும் கந்தவரோதயா கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியையும் கற்ற பின்னர் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் உயர்கல்வி பயின்று பட்டம் பெற்றார்.

1953 இல் சென்னையில் கல்வி கற்கும் வேளையில் செலையூர் மன்றம் வெளியிட்ட இளந்தமிழன் என்ற இதழின் ஆசிரியரானார். திருநெல்வேலி அவ்வை தமிழ்ச்சங்கத்தினர் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் பங்குபற்றிப் பரிசு பெற்றார்.

சிற்பியின் முதற் சிறுகதையான 'மலர்ந்த காதல் 1952 இல் சுதந்திரனில் பிரசுரமாவது. 1955 இல் உதயம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் இவரது மறுமணம் என்ற சிறுகதை முதலாம் பரிசு பெற்றது. ஈழத்தின் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன. சென்னை திருத்துவக் கல்லூரியில் தமிழ் மொழிக்கான ராஜா சேதுபதி தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றார். ஈழத்து எழுத்தாளர் பன்னிரண்டு பேரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 1958 இல் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரது சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டது இதுவே முதற்தடவையாகும்.

நான் அவரை 1958 இல் சந்தித்தபோது அவருக்கு வயது 25 எனக்கு வயது 23. இன்றைக்கு எங்களுடைய நட்புக்கு வயது 58. இன்றைக்கு எனது வயது 81! அவர் யாழ்ப்பாணம் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அப்பொழுது அவருடைய இயற்பெயர் சரவணபவன் என்பதுதான். வாழ்க்கை என்பது ஒரு தடகளைப் போட்டி

பல தடைகளைத் தாண்டித்தான் மையத்தைத் தொடவேண்டும். அந்த மையம் என்பது புகழாக இருக்கலாம், பெரும்பொருளாக இருக்கலாம், அமைதியாக இருக்கலாம். ஆற்றலாக இருக்கலாம். பொன்னாக இருக்கலாம், பொன் போன்ற பெண்ணாகவும் இருக்கலாம்.

வாழ்க்கையில் வரும் தடைகளைத் தாண்டிச் சிலநேர் வழிகளையும் பலகுறுக்கு வழிகளையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். எனது 23 ஆவது வயதில் கொழும்பில் வாழ்ந்த காரைநகரைச் சேர்ந்த கனகரத்தினம் ஆசிரியரிடம் சாஸ்திர முறைப்படி கிரக சோதிடம் கற்றேன். பின்னர் 1960 களில் புத்தளத்தில் ஒருவரிடம் எண்கணித சோதிடம் கற்றேன். இன்றைக்கு இரண்டிலும் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, களைத்துப் போனேன். நான் அடி வாங்கிய அனுபவத்தில், எல்லாம் பொய் என்பதே மெய் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆரம்ப காலத்தில் நாங்கள் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தோம். பின்லாந்தில் வாழ்ந்த 25 வருடங்களும் தொடர்பை வைத்துக் கொண்டோம். சிற்பி அவர்கள் எனது சிறுகதைத் தொகுதிகள் அச்சாகி வெளிவர வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமாய் இருந்தார். 'கலைச்செல்விக் காலம்' என்ற அவருடைய கட்டுரைத் தொடரை நான் படிக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாய் இருந்தார்.

“கலைச்செல்வி வெளியீட்டில் பெரும் பங்காற்றிய உதயனின் பின்லாந்தின் பசுமை நினைவுகள்” என்ற நூல் வெளியீடு 21.06.2015 இல் கனடாவில் நடைபெற்றது அதற்கு 'சிற்பி' யின் வாழ்த்துரையை விரும்பிய அங்குள்ள 'தாய் வீடு' வெளியீட்டாளர்கள். அதனைக் கொழும்பிலே வைத்து ஒளிப்பதிவு - ஒலிப்பதிவு செய்தனர். சிற்பி ஐயா படிப்படியாக நினைவாற்றலை இழந்து வந்ததால், அந்தப் பதிவை மிகவும் சிரமப்பட்டுத் திருப்பித் திருப்பி எடுத்தே தயாரித்தார்களாம் இருத்தபோதும் கனடா வெளியீட்டு நிகழ்வில் அது பலரும் பாராட்டும் வகையில் சிறப்பாக

அமைந்துவிட்டதாம். அந்தச் செய்தியை நான் ஐயாவுக்குச் சொல்ல முற்பட்டபோது... அவர் இயலாமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்... மனைவி சரஸ்வதியிடமே நான் அதனைச் சொல்ல முடிந்தது. இதுவே அவருடைய கடைசி நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது.' என்ற வரிகளை நண்பர் பொ. சண்முகநாதனின் கட்டுரையில் படித்தபோது கண்கள் கலங்கின. கண்ணீர் கரைந்து நடிப்புக்கும் உயிர் உண்டு!

சிற்பி அவர்களின் இயற்பெயர்சரவணபவன் என்பது தான். பிற்காலத்தில் சிலபல காரணங்களினால் சிவசரவணபவன் என்று மாற்றிக் கொண்டார். வாழ்க்கையில் மனிதனுக்குப் பிரச்சினைகளுக்கா பஞ்சம்? ஐம்பதை அறுபதைக் கடந்தவன் ஒருவன் தனது வாழ்வில் எந்தப் பிரச்சினைகளும் வந்ததில்லை என்று சொல்வானேயாகில், அவன் ஆத்மயோகம் பயின்ற ஞானியாக இருப்பான்; அல்லது கடைசி ஆணிவரை கழன்ற முழுலாசாக இருப்பான் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அவர் புதியதலைமுறைக்குச் சிவசரணபவன் ஆகவே அறிமுகமானவர் பிற்காலத்தில் இந்த சிவசரவணபவன் என்ற இயற்பெயரிலும் பார்க்க அவரது சிற்பி என்ற புனைபெயரே அதிகம் பிரபலமாயிற்று.

பாலாவும் நானும் சிற்பியின் வீட்டைத் தேடிப் புறப்பட்டோம். நான் யாழ்ப்பாணம் போனால் உடுவில்லில் அக்கா வீட்டில் தங்குவேன். பாலா கோண்டாவிலில் அவருடைய தந்தையார் (அளவெட்டிப் பரியாரியார்) வீட்டில் தங்குவார். அந்தக் காலத்தில், காலத்திற்கு ஏற்ற அளவில் பலாலி, காங்கேசன்துறை, காரைநகர் வீதிகளில் மட்டும் பஸ் சேவைகள் (அப்பப்போ) இருந்தன. கிராமங்களின் உட்பகுதியில் பஸ் சேவை கிடையாது. எனக்குப் பரிச்சயமான கொக்குவில், கோண்டாவில், இணுவில், உடுவில் கிராமங்களில் ஒரு சிலர் - வெகு சிலர் சொந்தமாகக் கார்வைத்திருந்தார்கள். ஏதாவது கோயில் திருவிழா, கலியாணவீடு, சாமத்தியச்

சடங்கு என்றால், பெண்டாட்டி கூறைச்சேலை கட்டுவார்; பெண்பிள்ளைகள் பட்டுச் சட்டைகளையும் பாதம்வரை தொடக்கூடிய பட்டுப் பாவாடைகளையும் அணிவார்கள். சிறு பையன்கள் அரைக் காற்சட்டையும் அரைக்கை மேற்சட்டையும் அணிவது வழக்கம் 'சேத்துப்பின்' என்றொரு ஊசியைச் சட்டையில் குத்துவார்கள். 'சேத்துப்பின்' என்பது Safety pin என்றும் ஆங்கில வார்த்தையின் அன்றைய தமிழாக்கம். அந்த நாட்களில் இங்கிலாந்தில் தயாரான பொருட்கள் அனைத்தும் உயர்ந்தவை என்றும் ஐப்பான், சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் தயாரான பொருட்களை 'லோக்கல்' என்றும் சொல்லுவார்கள். அன்று 'லோக்கல்' என்றால் பலமில்லாதவை, நீண்ட காலம் உழைக்காதவை சீனா, ஐப்பான் நாடுகளில் உற்பத்தியானவை என்று ஊரிலே அர்த்தம். 'லோக்கல்' என்ற வார்த்தைக்கு இப்படியும் ஒரு அர்த்தம் இருந்தது என்ற ரகசியம் இன்றுவரை ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட வெள்ளைக்காரனுக்குத் தெரியாது. இத்தனை பின்னணியோடு கணவனாகப்பட்டவர் காரைக் கொட்டிலில் இருந்து வெளியே எடுத்து மணிக் குப்பத்து மைல் வேகத்தில் பத்திரமாக ஓட்டிச் செல்வார். அவ்வப்போது காரில் எஞ்ஜின் கிளப்பும் புஸ், புஸ் என்ற சப்தம் அந்தக் காலத்தில் பணக்கார வீட்டில் பெண் எடுத்த ஏழை மாப்பிள்ளையின் பெருமூச்சு மாதிரிக் கேட்கும்.

அந்த நாட்களில் சைக்கிள்தான் எல்லோருக்கும் உகந்த மக்கள் வண்டி. அதிலும் 'றலி' சைக்கிள்தான் 'பேமஸ். சில உள்ளூர் முதலாளிகள் தங்கள் சைக்கிள்களைச் சப்பரம் மாதிரி அலங்கரித்து வைத்திருப்பார்கள். லயிற் என்ன, ஹாண்டில் என்னும் கைபிடியில் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி என்ன, சில்வர் நிறக் குதிரைச் சிலையென்ன, முன்லயிற் பின்லயிற் என்ன, சொகுசான ஆசனம் என்ன - என்று தூள் பறக்கும்.

எல்லாக் கிராமங்களிலும் வாடகைச் சைக்கிள் கடைகள் இருந்தன. கொழும்பு போன்ற நகரங்களில் உத்தியோகம் பார்க்கும்

விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்து நிற்கும் எங்களைப் போன்ற பொடியன்களுக்கு - அதாவது அப்போது பொடியன்களாய் இருந்த எங்களுக்கு நல்ல கண்டிஷனா ன சைக்கிள்கள் கிடைக்கும். பாலாவும் நானும் ஆளுக்கு ஒவ்வொரு வாடகைச் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டோம். எங்கள் இடங்களில் இருந்து கந்தரோடை ஒன்றும் பெரிய தூரமல்ல. அந்தக் காலத்து மக்களின் பெரும்பாலான பயணங்களுக்கு சைக்கிள் சேர்விஸ் மற்றும் 'நடை' ராசா சேர்விஸ் பயன்பட்டதால் பக்கத்துக் கிராமம்கூட பெரிய தூரம்போல எங்களுக்குத் தோன்றியது.

சுன்னாகச் சந்திக்கு வந்துவிட்டோம். காங்கேசன்துறை வீதியில் வலது பக்கத்தில் ஒரு தேனீர்க்கடை. மேசையில் வரிசையாக அடுக்கியிருந்த இனிப்புப் போத்தல்களுக்கு நடு நடுவே செருகியிருந்த அன்றைய வீரகேசரி நாளிதழ்களுக்கு மேலாக ஒரு தலை பளபளத்தது. நாங்கள் இருவரும் இறங்கிப் போய் அந்தக் கடை முதலாளியிடம் மறைந்திருந்தே பார்க்கும் மர்மம் என்ன? என்று கேட்கவில்லை, மாறாக "கந்ததோடைக்குப் போக வழி எது? என்று பணிவாகக் கேட்டோம்.

அவர் கொஞ்சம் ஸ்ற்றிக்ற் ஆன முதலாளி போலிருந்தது "அங்கே யாரைப் பார்க்க வேண்டும்?" என்று கேட்டார். என்னவோ அவரிடம் பாஸ்ப்போர்ட் எடுத்துத்தான் கந்தரோடை நாட்டுக்குள் நுழையலாம் என்பது போல இருந்தது அவருடைய தோரணை.

"இந்தப் பத்திரிகைகளுக்குக் கதைகள் எழுதுவாரே சிற்பி, அவரைச் சந்திக்க வந்தோம்," என்றார் பாலா.

"ஓ...! சிற்பி ஐயாவா?" என்று கேட்டு முகம் மலர்ந்தார். "இந்தக் கந்தரோடை வீதி வழியாகச் சென்றால் ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் ஐயாவின் வீடு வரும். அதற்கு நேர் எதிரே தெருவுக்கு இந்தப் பக்கம் ஒரு கையொழுங்கை இருக்கிறது. அந்த ஒழுங்கை ஐயா வீட்டுக்குத்தான் போகிறது," (இந்த

நிகர்வு சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்தது. எனது ஞாபக சக்தியை நம்பித்தான் இத்தனை துணிவாக எழுதுகிறேன். ஏதாவது பெயர்கள் தவறாக இருந்தால் மன்னிக்கவும்.) அப்பொழுதுதான் எங்களுக்கு இன்னொரு விடயமும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. சிற்பி பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர் சொஞ்சம் எட்டத்தில் தூரத்தில் நின்று சுத்தம்பத்தமாகப் பேச வேண்டும்.

சுமார் ஐம்பது யார் நீளமான அந்தக் கையொழுங்கை வழியாகச் சென்றோம். அந்த ஒழுங்கை ஒரு வீட்டுப் படலையில் முற்றுப்பெற்றது. படலையைத்திறந்து கொண்டு உள்ளே போனோம். சற்றுத் தொலைவில் இருந்த பெரிய வீடு. இரண்டறைகள் கொண்ட வீடுபோலத் தெரிந்தது. வீட்டுக்கு முன்னால் பெரிய முற்றம். வலது பக்கத்தில் ஒரு சிறிய வீடு போன்ற கொட்டகை அந்தப் பெரிய வளவில் வேறு வீடுகளே(அப்பொழுது) இல்லை.

நாங்கள் சைக்கிள்களை நிறுத்திவிட்டுப் படலைக்குப் பக்கத்திலேயே நின்றோம். ஒரு ஐம்பது வயது மதிக்கதக்க ஒரு பெரியவர் சிரித்தபடி எங்களை நோக்கி வந்தார். ஒரு நாலுமுழ வேட்டி கட்டியிருந்தார். உடம்பில் சட்டை எதுவும் இல்லை. நெற்றி நிறையத் திருநீறு பூசிப் பெரிய சந்தனப் பொட்டும் வைத்திருந்தார். பூதூல் அணிந்திருந்தார். அவருக்கு ஒரு சிறிய குடுமி இருந்ததோ இல்லையோ என்று எவ்வளவு யோசித்தும் நினைவுக்கு வரமாட்டேன் என்கிறது.

பாலா எனது அருகில் ரகசியமாக. "சிற்பி ஐயா வருகிறார். இவருடைய வயதையும் தோற்றத்தையும் பார்த்தால் ஈழதேவியை இவரிடம் பொருக்கலாம் போலத் தோன்றவில்லை வேறு ஏதாவது சாட்டைச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிப் போகலாம் ஈழதேவியின் பேச்சையே எடுக்க வேண்டாம்." என்றார்.

"அப்படியென்றால் என்ன சொல்வது? அவர்களுடைய வீட்டு வளவுக்குள் நுழைந்து நிற்கிறோம். 'என்ன வேணும்' என்று கேட்டால்

எதைச் சொல்வது? 'சும்மா வந்தனாங்கள்' என்று சொல்ல முடியுமா?" என்று நான் கேட்டேன்.

“சும்மா எதையாவது கேட்டுச் சமாளிப்போம். பிராமண வீடுதானே. கதிர்காமம் எப்போ கொடியேற்றம் என்று சும்மா கேட்போம்,” என்றார் பாலா.

“கதிர்காமம் எப்போ கொடியேற்றம் என்று கந்தரோடையில் ஒரு வீட்டுக்குள் நுழைந்து நின்று சும்மா கேட்பீர்களா?”

பெரியவர் அருகில் வந்துவிட்டார். “யாரைப் பார்க்க வேண்டும்,” என்று சிரித்தபடி கேட்டார்.

நான், “சிற்பி ஐயாவைப் பார்க்க வந்தோம்,” என்று தடுமாறினேன்.

அவர் “வாருங்கள்,” என்று எங்கள் இருவரையும் வலது பக்கமாக இருந்த கொட்டகைக்குள் அழைத்துச் சென்றார். உள்ளே நாற்காலிகள், சின்னச் சின்ன புத்தக அலுமாரிகள் ஆகியன இருந்தன. பார்வைக்கு அது ஒரு சிறிய வரவேற்பறை போலிருந்தது. பெரியவர், “உட்காருங்கள் சிற்பியாவருவார். என்ற சொல்லிவிட்டு வெளியே போனார். பாலா எனது தொடையில் கிள்ளினார். நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். “இவரில்லைச் சிற்பி” என்று பாலா என்னைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டினார்.

“அப்படித்தான் நானும் நினைத்தேன். ஒருவேளை சிற்பி இவருடைய அண்ணராக இருக்கலாம்.” என்று நானும் கண்களைச் சிமிட்டினேன். பாலா என்னைப் பாத்து முறைத்தார்.

ஓர் இளைஞர் அறைக்குள் வந்தார். எங்கள் இருவரையும் மாறிமாறிப் பார்த்தார். “வாருங்கள் நான்தான் சிற்பி” என்றார்.

நாங்கள் இருவரும் எழுந்து நின்றோம். “உட்காருங்கள். உங்களை முன்னர் பார்த்ததாக ஞாபகம் இல்லையே,” என்றார் அவர்.

பாலா சொன்னார், “என் பெயர் பாலசுப்பிரமணியம். சொந்த இடம், இங்கே பக்கதில்

தான் கோண்டாவில். ஆனால் வெகு காலமாக வெளிநகரங்களில் வாழ்ந்து வருகிறேன். கடைசியாக நாலைந்து வருடங்களாகக் களுத்துறையில் வேலை. சில காலமாகக் ககளுத்துறையில் ‘ஈழதேவி’ என்றொரு மாத இதழை நடத்தி வருகிறேன்.

“ஓ... அது நீங்கள்தானா?” என்று வியப்புடன் கேட்டார் சிற்பி. “நான் சில பிரதிகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை.... அது நீங்கள்தானா?” என்றவர் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, “உங்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையே,” என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

நானும் சில சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கிறேன். கடைசியாக வெளிவந்த ஈழதேவியில் எனது புதிய தொடர்கதையின் முதலாவது அத்தியாயம் வெளிவந்திருந்தது. எனது புனைபெயர் உதயணன்,” என்றேன்.

“உதயணன் நீங்களா?” என்று ஆச்சரியப்பட்டார் சிற்பி. “அல்லியில் எனது ‘அண்ணா’ வைத் தொடர்ந்து எழுதிய உதயணன் நீங்கள்தானா?”

ஓமோம். இரண்டு மூன்று அஞ்சலட்டைகளையும் அனுப்பியிருந்தீர்கள்,” என்றேன்.

“உதயணன் என்னும் பெயரில் நான் யாரையும் சந்தித்ததில்லை. உங்களுடைய சிறுகதைகளைப் படித்தபோது ‘உதயணன் பெருங்கதை’யில் வரும் கதாபாத்திரம்தான் நினைவுக்கு வந்தது. அதனால் முப்பது நாற்பது வயதுள்ள மூத்தவராக உங்களை நினைத்திருந்தேன் நேரில் பார்த்தால் எதிர்மாறாக இருக்கிறது. உங்களுடைய வயது என்ன?” என்று கேட்டார் சிற்பி.

“இருபத்து மூன்று.” என்றேன்.

“எனக்கு இருபத்தைந்து,” என்றவர் என்னை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

இதுவரை நான் சிற்பியை 1958 இல் சந்தித் சம்பவத்தை விளக்கிக் கூறினேன்.

இதே சம்பவத்தை அதாவது சிற்பி என்னைச் சந்தித்த இதே சம்பவத்தை 'ஞானம்' என்னும் சஞ்சிகையில் பிற்காலத்தில் அவரே எழுதியிருந்தார்.

நான் 1980 இல் இலங்கையை விட்டு வெளியேறிவிட்டேன். ஆரம்பத்தில் தமிழரே இல்லாத பின்லாந்து நாட்டில் 25 வருடங்கள் வாழ்ந்தேன். அதனால் ஈழத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகள், செய்திகள், இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய எந்தவிதமான விபரங்களும் எனக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. ஆனால் சிற்பியின் தொடர்பு மட்டும் அவர் காலமான 2015 ஆம் ஆண்டின் ஜூன், ஜூலை மாதம் வரை இருந்தது. நான் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த பின்னர், 2008 இல் அவர் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதில் "இங்கே 'ஞானம்' என்றொரு மாத சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது.

அதில் 'கலைச்செல்விக் காலம்' என்ற தொடரை எழுத இருக்கிறேன். ஈழத்தேவியின் பொறுப்பாளர் பாலா, அவருடைய நண்பரான நீங்கள், எனது ஆசிரியர் ஆகவன் சி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆகிய மூவரும் கலைச்செல்வியைத் தொடக்கி எனது பொறுப்பில் ஒப்படைத்தனர். ஆனால் நண்பர் பாலாவும் என் ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் அவர்களும் இயற்கை எய்திவிட்டனர். நான் 'ஞானத்' தில் எழுதப் போகும் 'கலைச்செல்விக் காலம்' என்னும் இத்தொடரை நீங்கள் படிக்க வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். நீங்கள் 'ஞானம்' இதழுக்குச் சந்தாதாரர் ஆவதற்கான விபரங்களை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்," என்று எழுதியிருந்தார்.

நான் ஞானம் இதழின் சந்தாதாரர் ஆவேன்.

உதயணன் எனும்

'நினைவுகளின் நிழல்கள்' தொடரில்

கலைச்செல்வி வெளியீட்டில் பெரும் பங்காற்றிய உதயணனின் 'பின்லாந்தின் பசுமை நினைவுகள்' என்ற நூல் வெளியிடு 21.06.2015 இல் கனடாவில் நடைபெற்றது. அதற்கு 'சிற்பி' யின் வாழ்த்துரையை விரும்பிய அங்குள்ள 'தாய்வீடு' வெளியீட்டாளர்கள், அதனைக் கொழும்பிலே வைத்து ஒளிப்பதிவு - ஒலிப்பதிவு செய்தனர். சிற்பி ஐயா படிப்படியாக நினைவாற்றலை இழந்து வந்ததால், அந்தப் பதிவை மிகவும் சிரமப்பட்டுத் திருப்பி எடுத்தே தயாரித்தார்களாம். இருந்தபோதும் கனடா வெளியீட்டு நிகழ்வில் அது பலரும் பாராட்டும் வகையில் சிறப்பாக அமைந்துவிட்டதாம். அந்தச் செய்தியை நான் ஐயாவுக்குச் சொல்ல முற்பட்டபோது... அவர் இயலாமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்.... மனைவி சரஸ்வதியிடமே நான் அதனைச் சொல்ல முடிந்தது. இதுவே அவருடைய கடைசி நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது." என்ற வரிகளை நண்பர் பொ. சண்முகநாதனின் கட்டுரையில் படித்தபோது கண்கள் கலங்கின: கண்ணீர் கரைந்தது

நட்புக்கு உயிர் உண்டு

'கலைச்செல்வி' மலர்ந்தாள்

ஒரு நாள் - பாலாவும் நானும் சிற்பியைச் சந்தித்த சமயம். அவருடைய மனதில் இரண்டு திட்டங்கள் இருந்ததாகப் பின்னர் தெரிய வந்தது. அந்த வருடம்தான் அவர் தொகுத்து வெளியிட்ட 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' என்னும் நூல் வெளியாகியிருந்தது. அதன் இரண்டாவது தொகுப்பை வெளியிடலாம் என்று சிற்பியின் நண்பர்கள் சிலர் ஆலோசனை கூறி வந்தனர். அதற்காகச் சில சிறுகதைகள் தெரிவாகியிருந்தன. சில மூத்த எழுத்தாளர்களுடன், அவர்களுக்குப் பிடித்த அவர்களுடைய படைப்புக்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடலும் நிகழ்ந்துள்ளது.

அதே நேரத்தில், சிற்பி அவர்கள் சென்னையில் கல்வி கற்ற நேரத்தில் அங்கே செலையூர்மன்றம் வெளியிட்ட 'இளந்தமிழன்' என்ற இதழின் ஆசிரியரதாக இருந்த இனிய அனுபவங்கள் அடிமனத்தில் அழியாமல் இருந்தன.

அதுவா, இதுவா?

இரண்டையுமே ஒன்றாகத் தொடங்கினால் நல்லதுதான்; ஆனால் அது சாத்தியமானதல்ல. இத்தகைய சந்தோஷமான குழப்பத்தில் சிற்பி குளித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் பாலாவும் நானும் நேரில் சென்று ஈழ தேவியைக் காட்டி, "இந்தாப்பா, இதைத் தொடர்ந்து நடத்து," என்றதும் பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்த சிற்பிக்கு எப்படி இருந்திருக்கும் என்று நான் பின்ன கற்பனை பண்ணிப் பார்த்தேன்.

அழகிய தோற்றம் கொண்டவளாகவும், நான்கு கைகளைக் கொண்டவளாகவும், வெள்ளை உடை உடுத்து வெண்தாமரையில் வீற்றிருப்பவளாகவும், நான்கு கைகளில் ஒன்றில் செபமாலையும் மற்றொன்றில் ஏடும், முன் கைகள் இரண்டிலும் வீணையை வைத்து மீட்டுபவளாகவும் தேவி சரஸ்வதியே அட்சமாலையும் கையுமாக அன்னப்பறவையில் பறந்து வந்து ஐயர் வீட்டு முற்றத்தில் இறங்கி, இந்தாப்பா சிற்பி, இந்த இதழை தொடந்து நடத்து,' என்று ஆணையிட்டது போன்ற அளவுக்கு அவர் மெய்மறந்து சிலிர்த்துப் போயிருந்தார்.

அன்று வரை, இப்படி எங்கேயும் நிகழ்ந்ததாக யாரும் சொன்னதில்லை. எத்தனையோ பேர் மாத இதழ்களைத் தொடங்கி நடத்தியிருப்பார்கள். மூன்று, ஆறு, ஏழு என்று சில இதழ்கள் வெளிவந்த பின்னர் கைப்பணம் கரைய, கடன் கணக்கு ஏற, இனி இயலாது, இனி முடியாது, இனி வேண்டாம், அப்பனே, போதும், போதும்... என்று மனம் படபடக்க..... அச்சகமுதலாளி, “வேண்டாம் மாஸ்ற்றர், பழைய கணக்கை முடித்துவிட்டுப் புதிய இதழைத் தொடங்கலாம்,” என்று முகத்தை ‘முறித்து’ அடுத்த இதழ் வேலையை ஏற்க மறுக்க, அடுத்த இதழ் வேலையைப் பாதியிலேயே நிறுத்திவிட்டுப் ‘போதுமடா சாமி, என்று போனவர்கள் பலர். ஒரு கடையை நடத்தி நட்டம் அடைந்தவர்கள் கூட, மிஞ்சிய பொருட்களை அரைவிலைக்கோ கால்விலைக்கோ விற்றுவிட்டுக் கிடைத்த காசுடன் கரையேறி இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள்தான் தொடர முடியாத நட்டம் டைந்த ஓர் இதழைக் கொண்டுபோய் இன்னொருவரிடம் கொடுத்து, “உனக்குப் பத்திரிகை நடத்தும் வித்தை தெரிந்தால் பிழைத்துப்போ” என்ற சொன்னவர்களாக இருக்கலாம்.

இப்படியாக ஈழத்தின் தென்கோடியில் களுத்துறையில் நின்று போன ஒரு பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்ட இத்தனை அறிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் வாழும் அத்தனை நகரங்களையும் கடந்து யாழ்ப்பாணத்தில் இறங்கி, கந்தரோடைக்குள் சிற்பியாரின் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, “இந்தாப்பா, இது இனி உனது பத்திரிகை. இதனை நீயே தொடர்ந்து நடத்து.” என்று கூறிய வார்த்தைகள் சிற்பியின் உள்ளத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும்.

“நல்லது, விரிவாகப் பேசலாம்,” என்றார். அவர் தொடர்ந்து, “எனக்கு ஒரு மாத இதழைத் தொடங்கி நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் சில காலமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் ஏற்கனவே சில இதழ்களைத் தொடங்கித் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமல் தளர்ந்துபோன இதழாசிரியர்களின் கசப்பான அனுபவங்களை நினைத்தப் பார்க்கப் பயமாகவும் இருக்கிறது. 1928 இல் ஆனந்தபோதினியை விலைக்கு வாங்கிய எஸ். எஸ். வாசன் தொடங்கிய ஆனந்தவிகடன், தொடக்கத்தில் மாத இதழாகவும் பின்னர் வார இதழாகவும் வந்து இன்று எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறது? அந்த அளவுக்குக் குழுவும் கலைமகள் போன்ற இதழ்களும் போட்டி போட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. நம்மால் ஏன் நமக்கென்று ஒரு மாத இதழை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது?” என்று கேட்டார்.

அவருடைய கேள்விக்கு அவரே பதிலையும் சொன்னார், “ஏனென்றால், தமிழ் நாட்டு இதழ்களை வாங்கிப் படித்த நம்நாட்டு வாசகர்கள், பழகிப்போன பழைய பாதையிலேயே போகலாம் என்றும் நினைக்கிறார்கள். எதற்கு ஒரு புதிய இதழை வாங்கி நேரத்தை வீணாக்குவான் என்றும் நினைக்கிறார்கள். அதனால் இங்குள்ள விற்பனையாளர்கள் எமது இதழ்களை

விற்பனைக்கு வைத்திருக்கத் தயங்குகிறார்கள். அதனால் வியாபாரிகள் எமது இதழ்களுக்கு விளம்பரங்களைத் தரப் பயப்படுகிறார்கள்.”

பாலா ஈழதேவியைத் தொடங்கிய சூழ்நிலை, அதனை இத்தனை மாதங்களாக நடத்திய அனுவங்கள், பலதரப்பட்ட வாசர்கள் விற்பனையாளர்களைச் சந்தித்த விபரங்கள் ஆகிய தன்தரப்பு நிலைமையை விரிவாகவும் விபரமாகவும் எடுத்துரைத்தார். “ஈழதேவியின் எட்டாவது இதழின், அச்சுவேலியாழ்ப்பாணம் மகேஸ்வரன் அச்சகத்தில் முடிவடையும் தறுவாயில் இருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த இதழைக் கொழும்பில் விநியோகம் செய்வதே மிகவும் சிரமமான வேலை. அதனைத் தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது முடியாத காரியம். நான் களுத்துறைக்குத் திரும்பிச் சென்று வேலை பார்க்கும் எண்ணம் இல்லை என்னவோ ஆசைப்பட்டுத் தொடங்கினோம், தொட முடியவில்லை, வேறு வழியில்லை என்று சிங்களவனின் கலவர நெருப்புக்குள் ஈழதேவியைத் தள்ளிவிட மனம் சம்மதிக்கமாட்டேன் என்கிறது. பலர் இப்படியாச் சில சஞ்சிகைகளைத் தொடங்கிப் பின்னர் தொடர முடியாதபோது சத்தமில்லாமல் நிறுத்திவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்ய என்னால் முடியாமல் இருக்கிறது. அவளை இழுத்துக் கொண்டுபோய் வெளியே தள்ளிக் கதவைச் சாத்துவது போன்ற கொந்தளிப்பான உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஈழதேவி நான் பெற்ற செல்வம். அவள் எங்காவது வளர்ந்தால்தூரத்தில் இருந்து பார்த்துச் சந்தோஷப்படுவேன்.” என்று உருக்கமாகச் சொன்னார் பாலா.

சிற்பி சொன்னார்: “எனக்கும் ஒரு மாத சஞ்சிகையை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் சில காலமாக மனதில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் சிலரது கசப்பான அனுபவங்களைப்

பார்த்துவிட்டுத் தயங்கித் தயங்கியிருந்தேன். இன்று உங்களின் வருகையால் மீண்டும் அந்த எண்ணத்தில் ஒரு புதிய முளை தோன்றியிருக்கிறது.”

“நான் எந்த இலாபத்தையும் கருதி ஈழதேவியை நடத்தும் உரிமையை உங்களிடம் தரவில்லை யாராவது அதனைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்பதே எனது ஒரே நோக்கம். எழுத்து மூலமாக எல்லா உரிமைகளையும் எழுதித் தருகிறேன். இதழை நீங்கள் ஏற்று நடத்தத் தொடங்கிய பின்னர், ஈழதேவி தொடர்பாக நான் உங்களைச் சந்திக்க வரமாட்டேன். அதன்மேல் ஈழதேவிக்கு கதை கட்டுரைகள் எழுதும் நோக்கமும் எனக்கு இல்லை. நான் யாழ்ப்பாணம் வருவதே மிகவும் குறைவு. அப்படி எப்பொழுதாவது வந்தால், ஒரு நண்பர் என்ற முறையில் உங்களை வந்துபார்ப்பேன். அப்பொழுது உங்கள் ஈழதேவி எப்படி இருக்கிறாள் என்று சுகம் விசாரிப்பேன்,” என்னும் போது பாலாவின் முகத்தில் ஒரே ஒரு சோகம் தெரிந்தது.

சிற்பி என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தார்.

நான் கதையை மாற்றினேன். “இதெல்லாம் ஒரே நாளில் முடிகிற காரியம் அல்ல நண்பர்களுடனும் ஆலோசியுங்கள். நாங்கள் ஒரு பத்து நாட்கள் வரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்போம். அடிக்கடி வந்த உங்களைச் சந்திக்கிறோம். ஈழதேவியை நீங்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று உங்களை நாங்கள் எள்ளளவும் வற்புறுத்தவில்லை. உங்களிடம் ஆலோசனைகள் கேட்கவே வந்தோம். ‘அவளை’ உங்களிடம் ஒப்படைத்தால் ‘அவள்’ நன்றாக வருவாள், நன்றாக வளர்வாள் என்று எனக்கு ஏனோ தோன்றியது. அதனால் தான் பாலாவை உங்களிடம் அழைத்து வந்தேன். நன்றாக யோசியுங்கள். மீண்டும் சந்திப்போம்,” என்றேன்.

“சரி,” என்றார் சிற்பி, “இங்கே அளவெட்டியில் சி.பொன்னம்பலம் என்றொரு ஆசிரியர் இருக்கிறார். அவர் ‘ஆதவன்’ என்ற புனை பெயரில் ஓர் எழுத்தாளரும் ஓவியரும் ஆவார். அவர்தான் இங்கே கந்தரோடை தமிழ்ப் பாடசாலையில் எனக்குத் தமிழ் கற்பித்தவர். எனக்குத் தமிழ் மொழியிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியவரும் அவர்தான். இப்படிப்பட்ட முக்கிய அலுவல்களை அவருடன் ஆலோசித்துத்தான் முடிவெடுப்பேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் சந்திப்போம். அந்தச் சந்திப்பில் அவரையும் கலந்து கொள்ள வைக்கிறேன். நாங்கள் நால்வரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவோம்.”

இரண்டு நாட்களின் பின்னர் பாலாவும் நானும் மீண்டும் சிற்பியைச் சந்திக்கச் சென்றோம். நாங்கள் சிற்பியுடன் பேசிய விடயத்தை ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் அவர்களிடம் சொன்னதாகவும் இன்றைய சந்திப்பில் அவரும் கலந்து கொள்வார் என்றும் சிற்பி சொன்னார். அவர் எங்களைப் பற்றி பல கேள்விகள் கேட்டதாகவும் அவற்றிக்கு நாங்கள் சரியான பதில்களை அளித்து அவரைத் திருப்தி செய்தால்தான் பேச்சுவார்த்தையைத் தொடரலாம் என்றும் சிற்பி கூறினார். ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் கேட்கவிருந்த கேள்விகளில் சில வருமாறு என்று சிற்பி குறிப்பிட்டார். ஒன்று, ஈழதேவிக்கு இன்றைக்கு எத்தனை சந்தாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்குப் புதிய நிர்வாகம் இனிமேல் பிரதிசுதனை அனுப்பும் செலவுகளை எப்படிச் சமாளிப்பது? இரண்டாவது ஈழதேவியின் சார்பாக எவரிடமாவது சட்டரீதியாகக் கடன் பெற்றிருக்கிறார்களா? மூன்றாவது, விளம்பரதாரர் எவருடனாவது எழுத்து மூலமான ஒப்பந்தங்கள் ஏதாவது செய்யப்பட்டதா? முற்பணம் ஏதாவது பெறப்பட்டதா?

ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் வந்தார். நாங்கள் ஆளுக்காள் அறிமுகப்பட்டுக் கொண்டோம். அவர் ஈழதேவி மூலம் பாலாவையும் சில சிறுகதைகள் மூலம் என்னையும் அறிந்திருப்பதாகச் சொன்னார். இப்படி இப்படியெல்லாம் கேட்பார் என்று சிற்பி சற்று முன்னர் சொல்லி வைத்திருந்ததுபோல அவர் எதையும் கேட்கவில்லை. “சரி, உங்களால் ஈழதேவியைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியவில்லை என்றால் விட்டுவிடுங்கள், நீங்கள் கேட்பதுபோல அதனை எங்களால் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்று யோசிப்போம்” என்றார்.

பாலா இவ்வாறு சொன்னார்: “ஈழதேவியை நான் மிகவும் விருப்பப்பட்டே தொடங்கினேன். எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்தாலும் தொடர்ந்து நடத்தி, ஈழத்தில் ஒரு தரமான சஞ்சிகை ஆக்கவேண்டும் என்றே கனவு கண்டேன். இன்றைக்குத் தடம் மாறித் தடுக்கி விழுந்துவிட்டேன். ஈழதேவியை நன்றாகத் தொடர்ந்து நடத்தக் கூடிய ஒரு நல்லவரின் கைகளில் ஒப்படைத்துவிட்டு ஒதுங்கிவிட ஆசைப்படுகிறேன். நண்பர் உதயணன் என்னை இங்கே அழைத்து வந்தார்”, என்று நிறுத்தினார் பாலா.

நாங்கள் எதுவும் பேசாமல் இருந்தோம். பாலாவே தொடர்ந்தார். “ஈழதேவியின் வரவுசெலவுக் கணக்குச் சுத்தமாக இருக்கிறது. அதனைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தாலும் நட்டக் கணக்கையே காட்டும். இனிமேல் சஞ்சிகையை அனுப்ப வேண்டிய சந்தாதாரரின் பணத்தைத் தருவேன். ஈழதேவியின் பெயரால் எந்தவிதமான கடனும் பெறவில்லை. எழுத்து மூலமாக எல்லாவற்றையும் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதன்பிறகு உங்களுடைய நிர்வாகத்தில் இரண்டொரு இதழ்கள் வெளிவரும்வரை உங்களுக்கு ஒத்துழைப்பாக இருப்பேன் அதன்மேல் நான் முற்றாக விலகிவிடுவேன்,” என்றார்.

எல்லோரும் கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக இருந்தார்கள். பொன்னம்பலம் ஆசிரியர் திடீரென்று பேச ஆரம்பித்தார். “சரி, பாலா! அடுத்த ஈழதேவியை நாங்கள் வெளியிட ஆயத்தங்களை ஆரம்பிக்கிறோம். ஆனால் இரண்டு மூன்று இதழ்கள் வரும்வரை உங்கள் இருவரது உதவிகள் எங்களுக்குத் தேவை,” என்று அவர் சொன்னார்.

பாலா, “நான் யாழ்ப்பாணம் வருவது குறைவு. ஆனாலும் அடுத்த சில மாதங்களில் யாழ்ப்பாணம் வந்து உங்களைச் சந்திக்க முயற்சி செய்வேன்,” என்றவர் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து, “உதயணனின் தொடர்கதை ஒன்று ஈழதேவியில் ஆரம்பமாகி இருப்பதால் அவர் அடிக்கடி உங்களுடைய தொடர்பில் இருப்பார்,” என்றார்.

சிற்பி - பாலா கூட்டு முயற்சியில் அடுத்த ஈழதேவி வெளிவந்தது. சிற்பி விற்பனை விநியோகம் விமர்சனம் ஆகியவற்றை அக்கறையாகப் பார்த்துக் கொண்டார்.

பாலாவும் நானும் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டோம். திரும்பிய சில தினங்களில் சிற்பியிடமிருந்து பாலாவுக்கும் எனக்கும் இரு கடிதங்கள் வந்தன. சிற்பி இவ்வாறு எழுதியிருந்தார். “ஈழதேவியை முடிந்தவரை பரவலாக விநியோகம் செய்திருக்கிறோம். பொது அமைப்புக்களுக்குச் சில இலவசப் பிரதிகளையும் வழங்கியிருக்கிறோம். இங்குள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உற்சாகமாக வரவேற்கிறார்கள். இப்படியிப்படியான அம்சங்களை ஈழதேவியில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் கருத்துக்கள் வருகின்றன. நான் வெகுகாலமாக ஒரு மாத சஞ்சிகையைத் தொடங்கி நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தேன். அதனைத் தொடங்கும் துணிச்சல் ஏற்படாமல் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டேயிருந்தேன் இறைவன்

அதனை உங்கள் கைகளில் கொடுத்த எனத் வீட்டு வாசலுக்கே அனுப்பியிருந்தார். எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது சந்தோஷமாகவும் உற்சாகமாகவும் இருக்கிறது.

சிற்பி தொடர்கிறார். “எங்கள் இதழின் பெயரான ‘ஈழதேவி’ என்பதை வேறு ஒரு நல்ல கலை மொழி, இலக்கியம் சார்ந்த பெயராக மாற்றினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சில எழுத்தாளர்கள் வாசகர்கள் விரும்புகிறார்கள். எனக்கும் அது சரியெனத் தோன்றுகின்றது. சிலர் சில மாதிரிப் பெயர்களையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றுள் ‘கலைச்செல்வி’ என்னும் பெயரைப் பலர் விரும்புகின்றார்கள். ‘கலைச்செல்வி’ என்னும் பெயர் எனக்கும் பிடித்திருக்கிறது. நீங்களும் பாலாவும் சம்மதித்தால் மட்டுமே ஈழதேவி என்னும் பெயரைக் ‘கலைச்செல்வி’யாக மாற்றுவோம். எக்காரணம் கொண்டும் அல்லது காரணங்கள் எதுவும் சொல்லாமலோ உங்கள் இருவருக்கும் அல்லது இருவரில் யாராவது ஒருவருக்கு இந்தப் பெயர் மாற்றத்தில் சம்மதம் இல்லை என்றால் நிச்சயமாகப் பெயர் மாற்றம் செய்ய மாட்டோம். முடிவு என்னவானாலும் எங்களுக்கு எந்தவிதமான கோபமோ வருத்தமோ இருக்காது. ஈழதேவியைத் தொடர்ந்து சந்தோஷமாக நடத்துவோம். உங்கள் இருவரதும் அன்பும் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் ஈழதேவிக்கு எப்பொழுதும் வேண்டும்.

நான் பாலாவுடன் பேசினேன்

பாலா சிரித்தார். “எங்கள் தேவியை முற்றுமுழுதாக அவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டோமே. இனி ஒவ்வொரு மாற்றமும் ஏற்படும் போதும் எங்களிடம் அனுமதி கேட்பார்களா? இனி அவள் அவர்களுடைய பிள்ளை என்ற பற்று இன்னமும் ஏற்பட

வில்லைப் போலும். சஞ்சிகைக்குச் சிறப்புத்தரும் என்று சிற்பி கருதும் எந்த மாற்றத்தையும் எங்களைக்கேட்காமலே அவர்கள் செய்யலாம் என்று தெரிவிப்போம். அத்துடன், கலைச்செல்வியின் முதலாவது இதழ் வெளிவரும்போது நாங்கள் இருவரும் யாழ்ப்பாணம் போய், அந்த வெளியீட்டில் கலந்து கலகலப்பாகிவிட்டு வருவோம். வரும்போது, சிற்பியிடம் சில பிரதிகளை விலைக்கு வாங்கி வந்து கொழும்பு நண்பர்களுக்குக் கொடுத்து அறிமுகப்படுத்துவோம்,” என்றார்.

களுத்துறை தமிழ் மன்றத்தின் ‘ஈழதேவி’, சுன்னாகம், கந்தரோடை தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் ‘கலைச்செல்வி’யாக மலர்ந்தாள்.

களுத்துறை தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடாக வந்த கொண்டிருந்த ‘ஈழதேவி’, சுன்னாகம், கந்தரோடை, தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் வெளியீடாக - கலை 1, காட்சி - 1 என்ற முத்திரையுடன் (ஈழதேவி இதனுடன் இணைந்துள்ளது’ என்ற குறிப்புடனும்) 1958 ஆடி மாதம் ‘கலைச்செல்வி’ முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது.

அந்த நாட்களில் வெளிவந்த சில வார, மாத சஞ்சிகைகளில், அந்தந்தச் சஞ்சிகைகளில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர் குழு மற்றும் உதவியாளர்களின் பெயர்களை முதல் ஒன்றிரண்டுபக்கங்களில் எங்காவது பிரசுரிப்பது ஒரு வழக்கமாக, ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்தது. அதன்படி கலைச்செல்வியின் இந்த முதலாவது இதழிலும் பின்வரும் விபரங்கள் தரப்பட்டிருந்தன.

1. இணை ஆசிரியர்கள்: தமிழ்வேள், சிற்பி - (களுத்துறையில் ஈழதேவி வெளிவந்த காலத்தில் அதன் ஆசிரியராக இருந்தவர் ‘தமிழ்வேள்’.)

2. துணை ஆசிரியர்கள்: தமிழ்ச்செல்வன், ஈழத்துச் சோமு - (பாலாவின புண்பெயர் தமிழ்ச்செல்வன்)
3. ஓவியர்: ஆதவன் (ஆசிரியர் சி. பொன்னம்பலம்)
4. பிரசுரிப்பவர்: சு. இராஜநாயகம் பீ. ஏ. (இவர் பரமேஸ்வரா கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்தவர் என்று ஞாபகம்)
5. விளம்பர நிர்வாகி: சி. நா. கணேசன். (இவரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். இப்பொழுது ஞாபகம் இல்லை.)
6. சேக்குலேஷன்: இ. சிவலிங்கம் (உதயணன்).
7. வெளியீடு: தமிழ் இலக்கிய மன்றம், கந்தரோடை, சுன்னாகம் - விலை சதம் 35.

கலைச்செல்வியின் முதலாவது இதழ் வெளிவந்த காலத்தையும் அதன் பிரதிகளை விற்பனைக்கு விநியோகம் செய்த நாட்களையும் அவற்றை நண்பர்களுக்கு அன்பளிப்பாக அறிமுகம் செய்த நேரங்களையும் நினைத்துப் பார்க்கச் சந்தோஷமாக இருக்கின்றது. முதலாவது இதழில் ஈழதேவி கலைச்செல்வியாக பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது கூறப்பட்டது. “வளரும் எழுத்தாளர் பகுதி”, “அன்பார்ந்த நேயர்களே” ஆகிய புதிய பகுதிகள் ஆரம்பமாகியிருந்தன. பண்டிதர் சி. நா. கணேசன் அவர்களின் “நீளயாண்டு வாழியவே”, அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி அவர்களின் “கலைச்செல்வி வாழ்க” என்னும் வாழ்த்துப்பாக்கள் பிரசுரமாகியிருந்தன. மூத்த எழுத்தாளர்கள் சிலரின் சிறுகதைகள் கட்டுரைகளுடன் இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களும், ஈழதேவியில் தொடங்கிய

‘இதயவானிலே....!’ என்ற எனது தொடர்கதையின் அடுத்த அத்தியாயம் பிரசுரமாகியிருந்தன.

கலைச்செல்வியின் முதலாவது இதழ் 1958 இல் வெளிவந்தது. சரியாக ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 2008 இல் சிற்பி எழுதிய ‘கலைச்செல்விக் காலம்’ என்னும் கட்டுரைத் தொடரில், அந்த முதலாவது இதழை இவ்வாறு நினைவுகூர்கிறார்: “(அந்த முதலாவது இதழில்) ஈழத்துச் சிறுகதைகள் (முதலாவது தொகுப்பு) பற்றிய மூன்று பக்க விமர்சனத்தைத் ‘தேவன் - யாழ்ப்பாணம்’ எழுதியிருந்தார். “சிறுகதைக்கென எத்தகைய இலக்கணத்தை வகுத்துக் கொண்டு இப்புத்தகத்தைக் கையிலெடுப்பது என்று தீர்மானிப்பது கஷ்டம். அத்தனை நூதன உத்திகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்த எடுப்பிலேயே தோணி (வ.அ.இராசரத்தினம்), வெள்ளம் (இராஜ. அரியரத்தினம்), ஒரு பிடி சோறு (கனக, செந்திநாதன்), ஆகிய மூன்றும் அற்புதக் கதைகளெனலாம், சிறுகதை ஆராய்ச்சியாளர் இனி ஈழத்தை வரண்ட பிரதேசம் எனக் கூறிக்கொண்டிருக்க முடியாது. இன்னும் பல தொகுதிகளுக்கு இடம் உண்டு.

சிற்பி தொடர்கிறார், “அன்னையின் ஆவல்’ என்ற கவிதையுடன் வளரும் எழுத்தாளராக அறிமுகமானார். ‘யாழ்நங்கை’, இராமநாதன் கல்லூரி மாணவி ‘யாழ் நங்கை’ (அன்னலட்சுமி ராஜதுரை) சற்று முயன்றால்

சிறந்த கவிஞராகலாம் என அவர் பற்றிய ஆசிரியர் குறிப்பு அமைந்திருந்தது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக வீரகேசரி ஆசிரியர் குழுவில் இடம்பெற்றுள்ள இவர் தேசிய, சர்வதேச விருதுகள் பெற்றுள்ளார். பத்திரிகையொன்றில் மிக நீண்ட காலம் பணியாற்றும் பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமைக்குரியவர்.”

சிற்பியின் மாணவரான திரு. எஸ். திருச்செல்வம் கலைச்செல்வியின் பயிற்சி பெற்ற இன்னொரு ஊடகவியலாளர். இவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ‘முரசொலி’ தினசரி பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். தற்பொழுது கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் ‘தமிழர் தகவல்’ இதழின் முதன்மை ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இவர்கள் இருவருமே கலைச்செல்வியில் வளர்ந்து, இன்றுவரை ஊடகத்துறையில் பணிபுரிந்து வரும் ஊடகவியலாளர்கள்.

1958ஆடி மாதம் தொடக்கம் 1966 ஆவணி வரையில் கலைச்செல்வி கிட்டத்தட்ட 100 இதழ்கள் வரையில் வெளியானது. அன்று இளைஞர்களாக இருந்த செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ.யோகநாதன் எனப் பலரும் கலைச்செல்வியில் எழுதினார்கள். ஈழகேசரி காலம், மறுமலர்ச்சி காலம் என்பதைப்போல கலைச்செல்வி காலகட்டம் என ஒன்று உருவாகியது.

உதயணன்
‘நனைவுகளின் நழுவல்’ எனும் தொடரில்

நீளைவோடை

**உறவினர்கள், எழுத்துலக, கல்விப்புலச் சகபாடிகள்,
அவர்தம் மாணவர்கள், சமகாலச்
சமூக மாந்தர்களின் நீளைவுப் பகிர்வுகள்**

நிறைமொழி மாந்தர் சிற்பி

பெருமைமிக்க அந்தணர் குலத்தில் தோன்றிய 'சிற்பி' எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற (09.11.2015 இல் அமரரான) சிவ சரவணபவன் அவர்கள் இளமையிலேயே அவருடைய தாய் மாமனாராகிய (அமரர்) வைத்தீஸ்வரக் குருக்களின் வழிகாட்டலினால் தனது வாழ்க்கையைச் சீரமைத்துக் கொண்டவர்.

கலைப்பட்டதாரியான இவர் தனது தீவிரமான விடாமுயற்சியினால் எவரும் வியக்கத்தக்க வகையில் தமிழிலும், ஆங்கிலத் திலும் பேச, எழுதக் கூடிய ஆற்றலுள்ளவராக விளங்கினார். நல்ல எழுத்தாளர், சிறந்த பேச்சாளர், பண்பாளர், பழகுவதற்கு இனிமையானவர், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எவருக்கும் தன்னாலான உதவிகளையும், ஒத்துழைப்பையும் வழங்கத் தயங்காதவர்.

இளமையில் கல்வி, இனிய வாழ்க்கைத் துணை, நன்மக்கட்பேறு, அன்பான, பண்பான சுற்றம், சான்றோர்களின் மதிப்பு, இவை அனைத்தையும் பெற்று நிறைவான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர். தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும் என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற் கிணங்க அவரின் நன்முத்துக்கள் அவரின் பெயரை மேலும் துலங்க வைக்கின்றனர்.

சிற்பி அவர்கள் ஆசிரியப் பணியினின்று ஓய்வுபெற்ற பின்னர் தனது குல தெய்வமான வற்றாக்கைப் பதியில் உறையும் சிவன் தேவஸ்தானத்தை செப்பணிட்டு பலகாலம்

நடைபெறாதிருந்த கும்பாபிஷேகத்தினை 1997 இல் நடாத்தி, அப் பெருமானின் அருளிற்குப் பாத்திரராக விளங்கினார். தனது இடைவிடாத முயற்சியினால் 2001 ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாக கொடியேற்றத் திருவிழாவைச் செய்து எம்பெருமான் தேரேறிவரும் காட்சியையும் கண்டுகளித்து தனது பிறவிப்பயனை எய்தினார். மேலும் இக்கோவிலின் திருப்பணிச் சபையில் ஒருவராகப் பணியாற்றி எல்லோரும் வியக்கும்வண்ணம் கோவிலைப் புனரமைத்து மேனிலைக்குக் கொண்டு வந்து 2015 இல் இரண்டாவது கும்பாபிஷேகத்தையும்

சிறப்பாக நடாத்தித் தன்னாலான இறைபணியில் நிறைவு கண்டவர்.

அரிது அரிது மானிடப்பிறவி அரிது எனும் வாக்கிற்கிணங்க மனிதப்பிறவி எடுத்த சிற்பி அவர்கள், அறத்தின் வழி நின்று செயலாற்றி, தன்னைச் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் தன்னாலியன்ற தொண்டாற்றி, நிறைமொழி மாந்தர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படும் தகைமை வாய்ந்தவராக விளங்கினார்.

அவரின் ஆன்மா தில்லைக்கூத்தனின் திருவடி நிழலை அடைந்து சாந்தி அடைய பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

ஷ. சோமாஸ்கந்த சர்மா
மயிலணி
சுன்னாகம்.

கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கிய மூதறிஞர் சிற்பி ஐயா

நடமாடும் கலைக்களஞ்சியமாக எமது மத்தியில் விளங்கிய சிற்பி சிவசரவணபவன் ஐயா அவர்களை நினைந்து வணங்குகிறேன். இப்பேரறிஞருடன் பழகும் வாய்ப்பு சிறியேனுக்கு கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். யான், யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் கற்கும் போது இப் பெருந்தகை பற்றி ஆசிரியர் இ. மகாதேவா (தேவன் - யாழ்ப்பாணம்) அவர்கள் மூலம் அறிந்தேன். தேவன் அவர்கள் சிற்பி ஐயா மீது மிக உயர்ந்த மதிப்பு வைத்திருந்தவர்.

சிற்பி ஐயாவின் சிறுகதை தமிழ் நாட்டு சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது தொடர்பாக எனது ஆசிரியர் செம்பியன் செல்வன் அமரர் இராஜகோபால் அவர்கள் சொல்லி பெருமைப்பட்டார். அமரர் இராஜகோபால் அவர்களுக்கும் சிற்பி ஐயாவின் 'கலைச் செல்வி' சஞ்சிகைதான் எழுத்துலக வாழ்வைக் கொடுத்தது. சிற்பி ஐயா பற்றிய எனது ஆசிரியர்களின் கருத்துக்கள் என்னை அறியாமலே அவர் மீது எனக்கு பெரும் மதிப்பை உண்டாக்கியது.

யான் ஆசிரியராகி சுன்னாகம் திருஞான சம்பந்தர் வித்தியாசாலையில் பணிபுரிந்த வேளையில் 1991 இல் சிற்பி ஐயா அவர்கள் தலைமையில் கந்தரோடை அருளானந்தப்பிள்ளையார் கோயிலில் உரையாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சிறியவனாகிய என்னை மிகவும் பாராட்டி தட்டிக்கொடுத்தார். அன்று ஏற்பட்ட உறவு அவர் உயிர் பிரியும் வரை உணர்வுபூர்வமான அன்புப் பிணைப்பாக மிளிர்ந்தது.

ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரிக்கு யான் மாற்றலாகி வந்த நாள் முதல் எனக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக, குருவாக சிற்பி

ஐயா விளங்கினார். யான் எவ்விடயத்திற்கும் அவரிடம் தெளிவு பெறுவதற்குச் சென்றால் அவ்விடயத்தை ஆழமாக எடுத்துரைத்து விளக்குவார். தொடர் விரிவுரைகள் ஆற்றுவதற்கு எனக்கு பல நூல்களை தந்துதவியவர். அழகான கையெழுத்தால் பல கடிதங்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். எனது அவஸ்திரேலியா சொற்பொழிவுகளை, அங்கு வாழும் திருமதி பவானி பிரகதீசன் அவர்கள் மொழிபெயர்த்து நூலாக வெளியிடுவதற்கு முன்வந்தவேளை, அந்த நூலுக்கான முன்னுரையையும் எழுதி அந்நூல் வெளிவருவதற்கும் சிற்பி ஐயா பேருதவி புரிந்தவர்.

ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் அவரது பல்வேறு சிறப்புரைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்துள்ளேன். யான் அவரைத்தேடி, அவரது வீட்டுக்குச் சென்றால் நேரம் போவதே தெரியாது. இருவரும் மணிக்கணக்கில் சம்பாஷிப்போம். சிற்பி ஐயாவின் பாரியார் அருமையான காப்பி தருவார். சிற்பி ஐயா ஒழுங்கை எல்லைவரை வந்து வழியனுப்புவார்.

ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக, உபதலைவராக ஐயா அவர்கள் பதவி வகித்துள்ளார். யான் முதன்முதல் வெளிநாடு சென்று ஆன்மீக மாநாடு ஒன்றில் பங்குபற்றி திரும்பிய வேளை, கல்லூரியில் ஒரு வரவேற்பு விழா நடைபெற்றது. சிற்பி ஐயா வாழ்த்துப்பா சமர்ப்பித்தார். யான் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஐம்பதாவது வயதில் இளைப்பாறும்செய்தியை அறிந்து இளைப்பாற வேண்டாம் என்று என் கரங்களைப் பற்றிப் பிடித்து ஒரு தந்தைபோல் உரிமையோடு வேண்டினார். அவரிடம் எனது சிந்தையில் எழுந்த கருத்துக்களைச் சொல்லி அவரை வழியனுப்பினேன். சிற்பி ஐயாவின் தலைமையில் எனக்கு நடைபெற்ற பிரியாவிடை வைபவமும் மறக்க முடியாதது. அவரும் வாழ்த்துப் பத்திரம் வழங்கினார்.

கொழும்பிலுள்ள மகன் வீட்டுக்குச் செல்கிறேன். கந்தரோடையில் வசிப்பதுதான் விருப்பம் என்றார். ஐயா அவர்கள் நோய்

வாய்ப்பட்டு கொழும்பில் இருக்கும் செய்தி அறிந்து நேரில் சென்று பார்த்தேன். கண்ணீர் விட்டு அழுதார். என்னால் தாங்க முடியவில்லை. பிரிய மனமின்றி பிரிந்தேன். என் வாழ்வில் நான் என்றும் மதிக்கும் பெரியவர்கள் வரிசையில் சிற்பி ஐயாவுக்கு என்றும் சிறப்பிடம் உண்டு.

சிற்பி ஐயாவுக்கு சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அறக்கொடை விழாவில் விருது வழங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். ஆரம்பத்தில் மறுத்தார். உரிமையோடு வாதாடி சம்மதிக்க வைத்தேன். கம்பன் விழாவில் சிற்பி ஐயாவுக்கு விருது வழங்க முடிவுசெய்து, அந்தச் செய்தியை ஐயாவுக்கு தெரிவிக்குமாறு கம்பவாரிதி என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார். விருது வழங்கும் வைபவத்தின்போது யானும் சென்று கலந்து கொண்டு மகிழ்ந்தேன். விருதுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பெருந்தகை. எந்தவொரு விருதுக்கும் விண்ணப்பித்தது கிடையாது. யாரிடமும் எந்தவித சிபார்சுகளையும் எதிர்பார்த்ததும் கிடையாது.

பல நூல்களை வாசித்த அனுபவம் ஐயா விடம் இருந்தது. எல்லா விடயங்களையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பார். இந்தியாவில் கற்ற காலத்து அனுபவங்களை சுவையாக எடுத்துச் சொல்வார். அவரது கலைச்செல்வி பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களது வளர்ச்சிகண்டு பெருமைப்படுவார். நல்ல கவிதைகளைக் கூட சிற்பி ஐயா மனனமாக வைத்திருந்தார். சங்கீதத்தை ரசிப்பதிலும் ஆர்வமாக இருந்தார். இசை விற்பன்னர்கள் பற்றிய சரித்திரங்களை படித்திருந்தார்.

உசன் இராமநாதன் வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற விழாவுக்கு சிற்பி ஐயாவும் யானும் சென்றிருந்தோம். அந்த ஊர் மக்களே திரண்டு வந்து சிற்பி ஐயாவை கால்பற்றி வணங்கினார்கள். அங்கு பலருக்கு ஏடு தொடக்கினார் சிற்பி ஐயா. பல பிள்ளைகளுக்கு பெயர் வைத்தவரும் சிற்பி ஐயாதான் என அங்கு அதிபர் பேரம்பலம் சொன்னார்.

சிற்பி ஐயாவின் மாணவர்கள் பல நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். முரசொலி

பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய கனடாவில் வாழும் கனடா தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் தனது முதலாவது குரு சிற்பி ஐயா என்பார். கனடா உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் யோகேந்திரலிங்கம் என்னை ஆளாக்கியவர் சிற்பி ஐயா என்றும் பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகிய கலைக்கேசரி ஆசிரியர் திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, தான் இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு சிற்பி ஐயாவே காரணம் என்றும் செவ்விகளிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பலரை பத்திரிகையாளராக எழுத்தாளராக கல்விமாண்களாக உருவாக்கிய சிற்பி ஐயா எமது மண்ணின் பெரும் சொத்தாக விளங்கியவர். அன்னாரது இறுதிச் சடங்கின்போது இடம் பெற்ற இரங்கல் கூட்டத்திற்கு சிறியேன் தலைமைதாங்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அன்று உரையாற்றிவிட்டு,

இரவு கொழும்பு சென்று மறுநாள் திருச்செந்தூரில் தொடர் சொற்பொழிவு ஆற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இரவு முழுவதும் கொழும்பு பஸ்ஸில் பயணம் செய்யும் போது சிற்பி ஐயா பற்றிய நினைவுகள் - தொடர்ந்து உள்ளத்தை வாட்டியது.

அந்தப் பெருமகன் என்னை ஆற்றுப்படுத்தி ஆசி வழங்கி நெறிப்படுத்திய பண்பை என்றும் மறக்க முடியாது. அன்னாரது பிள்ளைகள் என்மீது மிகுந்த பற்றுடையவர்கள். அவரது பேரப்பிள்ளைகளின் சிறப்பு கண்டு யான் உரிமையோடு மகிழ்வேன். மனித வாழ்வு மகத்தானது. பலருக்கு பயனுடைய மனிதனாக வாழ்பவர்கள் ஒரு சிலரே. சிற்பி ஐயா பலரை வாழவைத்த பண்புடையார் என்றால் மிகையாகாது. அன்னாரின் ஆசி என்றும் எனக்கு வேண்டும்.

ஆறு. திருமுருகன்

சரவணபவனைச் சரணென் றெய்தினேன்

ஆங்கொரு கல்லை வாயிலிற் படிஎன்
றமைத் தனன் சிற்பி, மற்றொன்றை
ஓங்கிய பெருமைக் கடவுளின் வடிவென்
றுயர்த்தினான்; உலகினோர் தாய்நீ!
யாங்கணை, எவரை, எங்ஙனம் சமைத்தற்
கெண்ணமோ, அங்ஙனம் சமைப்பாய்.
ஈங்குனைச் சரணென் றெய்தினேன்; என்னை
இருங்கலைப் புலவனாக் குதியே.

‘பாஞ்சாலி சபதத்தில்’ பராசக்தி வணக்கத்தில் பாரதிபாடிய பாடல் எங்கள் ‘சிற்பி’க்கும் பொருந்தும். கலை, இலக்கியத் துறைசார்ந்த பலரை அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களின் பலர், ‘ஓங்கிய பெருமை’ நிலையினை எய்த வழி சமைத்துவிட்டவர் ‘சிற்பி’. இதனைப்பலர் நன்கறிவர். அவரால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டவருள் ‘இராமர் அணையின் ஆக்கத்தில் நின்ற அணில் போல’ - நானும் ஒருவன் என்பதை நான் மட்டுமே அறிவேன்; ‘சிற்பி’ தானும் அறியார். அவரால் எனக்குக் கிடைத்த பேறுகளில் முதற்பேறு இது. அதனால், இனிவரும் வரிகள், அன்னவர்க்கான எனது காணிக்கையாகவே அமையும்.

திருநெல்வேலி கிழக்கு, செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில், 'சிற்பி' ஆசிரியராகச் சேர்ந்து இரு வருடங்களின் பின்னர், அங்கு, ஆசிரியப் பணியில் எனது முதல் நியமனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். அவ்வாரம்ப காலம் பொற்காலமாக அமைந்துவிட்டது. அங்கு பல நல்ல மனிதர்களைக் கண்டேன். அவர்களுள், முதல் நிலையில் இருந்தவர்களுள் 'சிற்பி'யும் ஒருவராக இருந்தார். கல்லூரியின் வாழ்விலும், எனது வாழ்விலும், நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய், பண்பிலே தெய்வமாய், பார்வையிலே சேவகனாய் வந்தமைந்திருந்தார் எங்கள் 'சர்மா மாஸ்டர்', 'செங்குத்தா' வில் அந்தவாறே அவர் அழைக்கப்பட்டார். அன்று அதிபராக இருந்த பெருந்தகை கணபதிப்பிள்ளை மட்டும், இவரை 'ஐயா' என்றே அழைப்பார் - அவர் யாழ் மண்ணின் மைந்தராகவே இருந்து வந்தவர்.

'சர்மா மாஸ்டர்', கல்லூரியின் சிறந்த ஆசிரியர்களில் ஒருவராக இருந்தார். மாணவரோடு, மிகுந்த அன்போடும், ஆதரவோடும், வேண்டிய வேளைகளில் கண்டிப்போடும் இருந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி என மும்மொழியிலும் புலமை பெற்றிருந்தமையால் அவரது அறிவும், பண்பும் ஆளுமையும் உயர்ந்தோங்கி நின்றன.

'சர்மா மாஸ்டர்' பண்பிலே நல்லவர், பழக இனியவர், பாசம் மிக்கவர், உழைப்பிலே உயர்ந்தவர், மாணவரையும் மற்றங்குளாரையும், ஊக்கப்படுத்தி, உற்சாகமுட்டி உயர்த்திவிடுவதில், உச்சத்தில் நின்றார். அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரிய எந்த வேளையிலும் மகிழ்ச்சியோடிருந்தார். கள்ளமில்லா உள்ளம் கொண்டவராக இருந்தமையால், மற்றையோர், மெல்லப் புன்னகைக்கவும், 'பஞ்சிப்படும்' சிறு விகடத் துணுக்கொன்றுக்கும், வாய் விட்டுச் சிரிப்பார். கள்ளமில்லா உள்ளங் கொண்ட இவரது மனத்திறந்த மாசறு

மகிழ்வினை எடுத்துக்காட்டு முகமாக, இரண்டு சம்பவங்களை மட்டும் இங்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றேன். நான் எனது மங்கை நல்லாளின் இல்லத்தில் இருந்த காலமது. அங்கிருந்து செங்குந்தாவுக்கு நானும் மனையாளும் சென்று வருவோம். 'சர்மா மாஸ்டர்' மருதனார் மடம்வரை துவிச்சக்கர வண்டியில் வந்து, தனது வண்டியைக் கடையொன்றில் நிறுத்திவிட்டு, எம்மோடு சேர்ந்து பாடசாலைக்கு வருவார். இந்தப் பயணமானது, அவரோடு நான் கல்லூரிக்குப் புறத்தேயும் நெருங்கிப் பழகி, அவரது நண்பராகும் வாய்ப்பினையும் மகிழ்வினையும் தந்து நின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் பள்ளியிலிருந்து வீடு திரும்பும்போது, 'ஆனந்தவிகடன்', 'கல்கி' சஞ்சிகைகளை வாங்கி வருவோம். முன்னாசனத்தில், எனது இடது புறத்தே அமர்ந்திருக்கும் 'சர்மா மாஸ்டர்' 'ஆனந்தவிகடனை' எடுத்துப் பார்ப்பார். இடையிடையே வாய்விட்டுச் சிரிப்பார். விகடத் துணுக்கொன்றின் 'சேட்டை' கண்டு அவர் சிரிக்கிறார் என்பதை - அவரை அறிந்திருந்த நாம் புரிந்து கொள்வோம். நல்ல துணுக்குகளை எமக்கும் படித்துக்காட்டி மகிழ்வார். அவரது குழந்தை உள்ளத்தை 'குழந்தை' நான் நினைத்துச் சிலிர்ப்பேன்.

இரண்டாவது சம்பவம் இன்றல்ல என்றும் மறக்க வொணாத ஒன்று. இன்றுவரை, பல நூறு தடவைகளில், பலருக்கு அதை எடுத்துச் சொல்லி மகிழ்ந்து வருகிறேன். அன்றொரு நாள், காலைக்கும் மதியத்திற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் 'சர்மா மாஸ்டர்' 9 ஆம் வகுப்பில் இலங்கை வரலாறு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு முந்திய நாள் புவனேகபாகு பற்றிய வரலாறு போதிக்கப்பட்டது. கற்பித்தல் முடிந்ததும், நல்லாசிரியனாதலால், பிள்ளைகளைக் கற்றதன்பால் ஆட்படுத்தும் நோக்கில்,

புவனேகபாகுவின் ஆட்சிச் சிறப்பினைக் கட்டுரையாக எழுதிய வருமாறு கூறியிருக்கிறார். மறுநாள் நடந்த கதைதான் இது. வகுப்புக்கு வந்ததும், 'எல்லோரும் எழுதி வந்தீர்களா?' என ஆசிரியர் கேட்க மாணவர் குழாம் ஒரே குரலில் 'ஓம்' என உரத்து ஓதியது. மாணவர் ஒருவரை விழித்து, எழுதிய கட்டுரையைப் படிக்குமாறு கேட்டார் ஆசிரியர். மாணவன் எழுந்து நின்று வாசித்துச் செல்கையில், "நல்லாத்தான் தொடங்கி இருக்கிறான்" எனத் தன்னுள் நினைந்து மகிழ்ந்திருந்த வேளையில், மாணவன், புவனேகபாகுவின் திருமணம்பற்றிப் படிக்கத் தொடங்கினான்; முதலில் குறித்த ஆண்டொன்றினைக் குறிப்பிட்டு விட்டு, அவ்வாண்டு, "புவனேகபாகுவுக்குத் திருமணம் நடந்தது, 'அம்மணத்தை'ப் பார்க்க மக்கள் வந்தனர்... என்றதும், 'சர்மா மாஸ்டர்' வாய்விட்டுச் சிரித்தல், பண்பில்லை என்று கருதி, தன்னுள் கிளர்ந்த சிரிப்பினை அடக்கிக் கொண்டு - 'தன்வினை தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்' எனக் கூறிச் சற்றுச் சிரித்து, தன் முட்டைத் தீர்த்துக் கொண்டு நிற்க, பிள்ளைகள் 'என்னசேர்' சொன்னீங்கள்? என்று வினவ, பிள்ளைகளுக்கு விளக்க வேண்டிய அளவு விளக்கிவிட்டு, சிறிய இடைவேளைக்காக மணியோசை கேட்க, வகுப்பை விட்டு வெளியேறி, ஆசிரியர்கள் (ஆண்கள் மட்டும்) தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கி வந்ததும், எதுவும் பேசாது வாய்விட்டுச் சிரித்தார். அவர் சபாவம் அறிந்த ஆசிரியர்கள், 'என்ன சர்மா மாஸ்டர்', என்ன நடந்தது வகுப்பில்? என்று கேட்டனர். இவர், அங்கு நடந்த கதையைக் கூறினார். கூறிமுடித்ததும், சிரிப்பில் 'கஞ்சத்தனம்' காட்டும் சிலரும் கூடச் சேர்ந்து வாய்விட்டுச் சிரித்தனர். சிரித்து முடிய, 'சர்மா மாஸ்டர்', இந்த மாணவன் அந்தவாறு எழுதியதற்கும் நானே காரணன் என்ற பீடிகையோடு, "நான்கு நாட்களுக்கு முன்னம்தான், எனது அந்த வகுப்பிற்கு தமிழ் படிப்பிக்கும் போது, வியாசம், கட்டுரைகள்

எழுதும் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை பற்றி விளக்கி இருந்தேன். விளக்கும் வேளையில் பல விஷயங்களை விளக்கிவிட்டு, கட்டுரையில் சில சமயம் ஒரே சொல் திரும்பத்திரும்ப வரத்துடிக்கும்; அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அச்சொல்லினைத் திரும்பத்திரும்ப எழுதினால் கட்டுரையின் அழகுக்குப்பங்கம்வந்துவிடும்-இடையிடையே வேண்டுமானால் அச்சொல் வரலாம் அவ்வாறு வருகின்ற வேளையில் - முன்னம் அச்சொல் வந்த வசனத்தில், அது எவ்வாறு அமைந்ததோ அவ்வாறில்லாது வேறுபட்ட வகைகளில் அது கையாளப்படவேண்டும் என்று கூறிவிட்டு அதற்கு உதாரணமாகப் பலவாக்கியங்களை அமைத்தும் காட்டினேன். அந்த வினையால் வந்த வினைதான். புவனேகபாகுவின் திருமணத்தில் வந்து முடிந்த விபரீதம்." இது கேட்டு அனைவரும் சிரித்தோம். சிரிப்பு முடிய கற்பித்தல் பற்றியதொரு நல்ல உரையாடல் அங்கு இயல்பாக எழுந்தது. 'சர்மா மாஸ்டர்' கயவிமர்சனம் - 'நடந்ததற்கு மாணவன் அல்ல காரணம். கற்பித்தலின் போது நான் விட்ட தவறுதான் காரணம்.' என்று கூறி, மாணவர்பால் உள்ள 'தரிசனத்தையும்.' கற்பித்தலின் பால் அவருக்கிருந்த அக்கறையையும் எமக்கு விளக்கி நின்றது - "உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது." என்ற அடி எனக்குப் புதிய பொருளொன்றினையும் எடுத்துக்காட்டியது. உத்தமர் தம் உள்ளம் தாமரைபோல் விரிந்து தன் அழகொடு நறுமணத்தையும் பரப்ப வேண்டும் என்பதுவே அது. 'பண்புடையார் மாட்டு இவ்வுலகம்.'

'சர்மா மாஸ்டர்'ன் கதை கேட்டபோது, முன்னம் நான் கேட்ட கதையொன்றின் ஞாபகம் எனக்கு வந்தது; அக்கதையைக் 'கல்லடிவேலன்' போன்ற ஒருவரால் தான் புனைய முடியும். இனிக் கதைக்குள் போவோம். இக்கதை சைவக்கோயிலொன்றில் நிகழ்ந்ததாகப் புனையப்பட்டுள்ளது.

கோயிலொன்றில் தொண்டு மற்றும் தொட்டாட்டு வேலைகள் செய்வதற்காக குருக்களால் புதிதாக ஒருவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். என்போன்ற பிரகிருதி ஒருவர் அவர் - சொன்னதைத் தான் புரிந்து கொண்டவாறு செய்து முடிக்கும் பண்புடையவர். இதற்கு நாமெல்லாம் என்ன? விதிவிலக்கா? நாம் புரிந்துகொண்டுவிட்டதாக நினைத்துக்கொள்வதைத்தானே புரிந்து வருகிறோம்.

இதனால் தானே, எம் தேசத்திலும் உலகநாடுகள் யாவற்றிலும் புரிந்துணர்வு மகாநாடுகள் நடத்தப்பட்டு வருகிறது; இருப்பினும் புரிந்துணர்வார்தான் இல்லை. இடைச்செருகலாக வந்த உலகவிவகாரம் இனிப்போதும், பாதியில் விட்ட கதையை இனித் தொடங்கலாம். புது வேலையில் புதிதாகச் சேர்ந்த நம் பிரகிருதி, குருக்கள் ஐயாவின் மனதில் தன்னைப் பற்றிய நன்மதிப்பைப் பதிவு செய்யும் நோக்கில், “ஐயா, விளக்குகளை விளக்கட்டே?” என்று கேட்டிருக்கிறார். அது கேட்ட ஐயா, தன் திருத்தொண்டனை அன்பு மீதார நோக்கி “தம்பி, கோயிலில் இருக்கிற விளக்குகளை ‘விளக்கு’ என்று வெறுமனே சொல்லக்கூடாது. ‘திருவிளக்கு’ என்று சொல்ல வேண்டும்” என்று கூறி, இம்மரபினை மேலும் அவனுக்கு விளக்கும் நோக்கில், நல்லாசிரியராக நின்று, “தம்பி, இப்ப வீட்டிலை இருக்கிற விளக்குகளை வெறுமனே விளக்கு என்று தான் சொல்லுவம்; கோயில் புனிதமான ஸ்தலம்; தெய்வீகம் நிறைந்த இடம். ‘திரு’ எண்டால் தம்பி ‘அழகு, இலக்குமீகரம், தெய்வீகம், மங்கலம், மேன்மை, சிறப்பு, தெய்வீகத்தன்மை, செல்வம்...” என்று ‘திரு’ என்பதன் தெய்வீகத் தன்மையை விளக்கிச் செல்கையில் ‘செல்வம்’ என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் - “ஐயா! என்றை போர் திருச்செல்வம்.” என்று பணிவோடு

சொன்னான். குருக்களும், “ஓம் தம்பி, நல்லபோர்” என்று சொல்லிவிட்டு, தம்மனத்துள் “நல்ல பையன், மெல்ல மெல்ல வழிக்குக் கொண்டு வருவம்; மெல்லத்தேறுவான். இதற்காகத்தானே அன்று ஓளவையும் சொன்னவ ‘இளமையிற் கல்’ என்று. வானம் கோடையிலும் பொழிகிறதுதானே; அதனால் வரண்ட ஓடையிலும், புதிதாய் விழுந்த நீர் மெல்லத்தவழ்கிறதே. மெல்லென்பாயட்டும் - கனிவு கல்லையும் கரைக்கும்.” என்று மனதுள் நினைத்து, நம்பிக்கை உந்த, மேலுமொரு உதாரணம் அன்னவனுக்கு எடுத்துக்காட்டி விடலாம் என்ற நோக்கொடு, “தம்பி திருச்செல்வம், இப்பாரும், ஊரிலை நடக்கிற கொண்டாட்டங்களை, நாங்கள் ‘திருவிழா!’ என்று சொல்லுறம்; கோயிலை நடக்கிற விழாவை...” என்றதும், எங்கள் திருச்செல்வம், ‘திருவிழா!’ பள்ளி நன் மாணாக்கன் போல, துள்ளிச் சொன்னான். “தம்பி கற்றவிடுவான்.” என்ற நம்பிக்கை பிறக்க, “ஓம் ராசா, மெத்த நல்லது; நீ கற்றுவிடுவாய்; என வாழ்த்தி, “இன்றைக்கு இது போதும்.” என எண்ணி; “இனி நீர் மடப்பள்ளி வேலையைப்பாரும், நான் என்வேலை முடித்துவாறன்.” என்று கூறிவிட்டு ஆதிமூலம் நோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வேளை “என்ன இது. எனக்குச் சொன்னதை, தான் செய்யிறாரில்லை. ‘திருவை’ விட்டு விட்டு வெறுமனே ‘மடப்பள்ளி’ என்கிறாரே? அவர் சொன்னால் அதில் பிழையிருக்காது; என்ன இருந்தாலும் அவர், குருக்கள் - ஓம் - குற்றமிராது! அவனது விசுவாசமூச்சினுள், அண்ட சராசரத்து வாயு மண்டலமே அடங்கிற்று.

அவன் மடப்பள்ளி சென்றான்; தேங்காய் ஒன்றினைக் கையிலெடுத்தான்; மறுகையில் கத்தியை எடுத்தான்; தேங்காயை உடைத்தான்; அது இருபாதி ஆயிற்று, உடைத்த பாதிகள், கத்தி அனைத்தையும் தரையில் வைத்தான்;

சுவரில் சாத்திய திருவலகையை எடுத்தான். அதை எடுத்த வேளை, அவனுள் ஞானம் பிறந்தது; “வீட்டிலும் அதை, ‘திருவலகை’ எண்டு தானே சொல்லுகினம்: ஒரு வேளை இதுவும் ‘தெய்வீகமோ?’ நிச்சயமாக இங்கு அது தெய்வீகம் தான்.” என்று முடிவு கட்டிக்கொண்டு, தேங்காய்ப் பாதியின் முடியகற்றி, “இங்கை இதுவும் திருமுடிதான்.” என்று நெஞ்சம் நினைக்க, துருவினான் தேங்காயை. சற்று நேரத்தில் தெருநாய் ஒன்று அருகில் வர, “இங்கை, இது தெருநாயில்லை, திருநாய், இங்கை இது மறுபாதியைத்திருடாது...” என்ற மாத்திரத்தே, மீண்டும் அவனுக்கோர் ‘ஞானம்’ பிறந்தது. “அப்படியெண்டால், திருடனும் தெய்வமோ?” என அவன் தெய்வீகத்தில் மூழ்கி இருக்கையில், அடுத்த பாதியைத் தெருநாய் கௌவத்தலை குனிந்தது; இது கண்ட திருச்செல்வம், தன்னை மறந்தான். தன்நிலைமறந்தான். இயல்புணர்ச்சி உந்த, கையிலிருந்த பாதியால், நாயின் தலையில் ஒங்கி அடித்தான்; ஊர்கேட்கக் கத்தியவாறு தெருநாய் ஓடியது; இவன் வாய் “திருட்டு நாய்” என்று முணுமுணுத்தது. நாயின் ஓலம் கேட்ட குருக்கள், ஆதிமூலத்துள்ளிருந்து வெளியே வந்தவாறு - “என்ன திருச்செல்வம்? என்ன சத்தமங்கை? என்று கேட்டார். குருக்கள் குரல்கேட்டுத் திடுக்குற்ற திருச்செல்வம் - ஒரு கண்ம முன்னம் தான் இழந்த ஞானம் திரும்பிவரப் பெற்றவனாக, உரத்து, “அது ஒண்டுமில்லை ஐயா! தெருநாய் ஒண்டு, திருக்கோயிலுக்குள்ள வந்து திருத்தேங்காய்ப்பாதியைத் திருக்கவ வப்பாத்திது. திருக்கையிலிருந்ததிருப்பாதியால், நான் திருநாயின்ற திருத்தலையில் அடிக்க, திருநாய், திருலொள், திருலொள், திருலொள் எண்டு கத்திக்கொண்டு, திருஓடுதையா!” என்று கூறிவிட்டுத் தன் திருப்பணி தொடர்ந்தான். இவன் மொழி கேட்டு, குருக்கள் பாவம் என்ன செய்வார்? தன் திருவிளக்கத்தால்

இந்த வினையை நொந்துகொண்டு, திரும்பிச் சென்றார், ஆதிமூலத்துக்கு - திருவிளக்குப் பூசைக்கான ஆயத்தங்களைத் தொடர்” என்றவாறு கதை முடிவுற்றது. அனைவரும் மீண்டும் சிரித்துப், பின் கற்பித்தலின் நேர்த்தி பற்றி உரையாடி இருக்கையில், மணி அடிக்க, வகுப்புகளுக்குச் சென்றோம்.

அன்றைய எங்கள், அந்தப் பள்ளியில் ‘சிற்பி’ இணைபாட விதான செயற்பாடுகள் பலவற்றை ஆரம்பித்து நடத்தி வைத்தார். பாடசாலைக் கீதம் தன்னை இயற்றிப் பாடவைத்தார். பெரிய அளவில் ‘தமிழ்விழா’ வொன்றினை மூன்று தினங்கள் நிகழ்த்தி மாணவர்களுக்கும் மற்றையோருக்கும் அரிய அனுபவத்தைக் கொடுத்தார். ‘சுடரொளி’ என்ற பெயரில் ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் பாடசாலைச் சஞ்சிகை ஒன்றினைத் தொடக்கி அதன் ஆசிரிய ஆலோசகராக இருந்து மாணவர்களை எழுதத்துண்டினார். இவரது கற்பித்தல் திறத்தால், ஆண்டுதோறும் எங்கள் சிறிய பாடசாலையிலிருந்துநான்கு, ஐந்து மாணவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று கற்கும் பேற்றினைப் பெற்றனர். அவ்வாறு சென்றவர்களுள் காலம் சென்ற பரராஜசிங்கம் (துருவன்) எழுத்து மற்றும் நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்தார்; சமீபத்தில் காலமான கனகரத்தினம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் இந்துநாகரிகப் பேராசிரியராக இருந்ததோடு பல ஆராய்ச்சி நூல்களையும் - குறிப்பாக நாவலர் பற்றியவை - எழுதி வெளியிட்டார். மேலும் தமிழ்க்கல்வி உலகம் இன்றுவரை அவரது கற்பித்தல் திறத்தால் பயன்பெற்று வரக் காரணமாகவுள்ள “தமிழ்க் குழந்தை” எனப் பெரும் பெயர் பெற்று நிற்கின்ற குழந்தைவேல் மற்றொருவர். மேலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருக்கும் இரா. சிவச்சந்திரன் சிற்பியின்

படைப்பாளருமைக்கு ஆட்பட்டு, தமிழ் எழுத்துப் பரப்பில் ஈடுபாடு கொண்டுவருகிறார். மேலும் சிற்பியின் வழிப்படுத்தலில் எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டு, எழுதி, எழுதி வளர்ந்து, இன்று வீரகேசரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற அன்னலட்சுமி இராச துரையும் ஒருவர். இந்தவாறு 'சர்மா மாஸ்டர்' என்கின்ற சகசிற்பியின் தன்னலமற்ற முயற்சிகள் பலவற்றால் உயர்ந்தவர் பலர். இதனால் செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி பெருமீதம் கொண்டது. இவர் பணியால் இவர் மீது பற்றுக்கொண்ட - தற்சமயம் அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கின்ற மாணவர் சிலரின் முயற்சியால், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் 'சர்மா மாஸ்டர்' என்ற சிற்பியைக் கௌரவிக்கும் சிறப்புமிக்க விழாவொன்று நடத்தப்பட்டது. அதில் பங்கு கொள்ளும் பாக்கியம் எனக்கும் கிட்டியது; நீண்ட நாட்களின் பின்னர் நாமிருவரும் சந்தித்தோம். சம்பாசித்தோம், சென்று கழிந்த காலங்களை நினைந்து நனைந்தோம். நெகிழ்ந்தோம், பிரிந்தோம் - அதுவே எமது சந்திப்பின் முற்றுப்புள்ளியாக அமைந்ததை நாமெங்கு கண்டோம். நாம் நினைப்பதைத் தெய்வம் நினைப்பதில்லையே!

அவர் தொடக்கி வைத்து ஏறக்குறைய ஏழாண்டுகள் வரை நடத்தி வந்த 'கலைச் செல்வி' பற்றி 'கலைச்செல்வி' யால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, பின்னர் எழுத்துலகில் உயரத்தில் இருந்த, இருக்கின்ற பலர் இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் உள்ளனர். அத்தகைய யோரில் ஒருவர்தான். முன்னம் 'முரசொலி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து, தனது தனி ஒரு மைந்தன் அகாலத்தில் பிரிக்கப்பட, பிரிவு தாங்காது நாட்டை விட்டுப் பிரிந்து கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் 'சிற்பி' யின் மாணவன் திருச்செல்வம். அவரது பத்திரிகைப் பணி அங்கும் சிறப்புறத் தொடர்வதை நாமறிந்து மகிழ்வேம். ஏனையோர்பட்டியலைநாணிங்கு

விவரிக்கேன். அந்த வரலாற்றை அவரவர் தாமும், கலை இலக்கியத்துறையின் 'அடிமுடி' கண்டவரும் எழுதுவர். அந்தச் சிவபூசையில் இந்தக் கரடிக்கு என்ன வேலை? ஆயினும், 'கலைச்செல்வி' பற்றி ஒன்று சொல்வேன். சிற்பி ஏறக்குறைய ஏழு வருடங்கள் வெளியிட்ட 'கலைச் செல்வி'யால் - அன்று மாதம் 400 ரூபா சம்பளம் பெற்று வந்த - அவர் பல ஆயிரங்களை இழந்தார். நான் உட்பட, எவரேனும் அவருக்கு கைகொடுத்தோமா? நான் அறிந்த வரை இல்லை; இருந்தால் மன்னிக்கவும்.

இறுதியாக, எனக்கும் 'சிற்பி'க்கும் இடையே இருந்த நெருக்கமான உறவு பற்றி நான் கூறாது விட்டால், அவருக்கான எனது சமர்ப்பணமாக அமையும் இக்கட்டுரை நிறைவு பெறாது. 1958 ஆம் ஆண்டு நான் எனது முதலாவது நாடகத்தை அச்சம் மிகுந்த மனநிலையோடு எழுதித் திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்க மண்டபத்தில் மேடையேற்றினேன். 'சிற்பி' அதை வந்து பார்த்தார். பார்த்தபின்னர் என்னிடம் வந்து 'உங்களுக்கு நாடகம் எழுத வருகிறது, விடாது எழுதுங்கோ' என்றார். நான் பெற்ற முதல் மரியாதை அது. அவர் சொல்லை நான் மதித்தேனா, இல்லை. எனது அடுத்த நாடகத்தை நான் இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான் எழுதினேன்.

ஆசிரியர் சொக்கன் எழுதிய 'சிங்ககிரிக் காவலன்' என்னும் நாடகம் பற்றிய விமர்சனம் ஒன்றை எழுதித்தருமாறு நட்புரிமையோடு வலியுறுத்தினார். 'இல்லை' என்று தயங்கினேன். நாடக நூலினை எனது கைகளுள் 'திணித்து' விட்டு, 'எழுதுங்கோ, எழுதவரும்' என்றவாறு போய்விட்டார். நான் வேறு வழியின்றி எழுதினேன். 'கலைச்செல்வி'யில் அது பிரசுரமானது. எனது முதல் நாடகத்தைச் 'சிற்பி' கண்டார். எனது முதற்கட்டுரையை அவரது 'கலைச்செல்வி'யில் நான் கண்டேன். பண்டைய கிரேக்கத்தின் நாடகமொன்றின் இறுதி வாக்கியமாக - நாடகத்தின் தேற்றமாக; 'பண்புடைமை கொண்டோரை அறிவுடையோர் ஆக்குங்கள்' என்று அந்த

நாடகாசிரியர் எழுதியிருந்தார். அறிவை மட்டும் முளையிலிருந்து மூளைக்கு வளர்த்து விட்டால், அதன் பின்னர் பண்புடைமையை மனிதமனத்துக்குள் புகுந்த முடியாது. பண்பைப் புகட்டிப் பின் அறிவைப் புகட்டுதல் என்பதன் உட்பொருளாகக் கிடப்பது யாதெனில்; உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி, அதனோடு அறிவையும் புகட்டுங்கள் என்பதாகும். எங்கு எங்கள் 'சிற்பி'யின் நினைவு கல்லில் செதுக்கிய சிற்பமாகிறது.

'செங்குந்தா'வில் சிற்பி நாடகமும் எழுதினார். வருடம் ஒன்றென மூன்று நாடகங்கள் எழுதினார். அவற்றை நெறியாளுகை செய்யும்படி என்னைப் பணித்தார். மாணவர் பலரும் உற்சாகத்தோடு நாடகத்தில் ஈடுபட்டனர். ஈடுபட்டதன் பேறாக, ஆசிரியர் மற்றும் மாணவர் மத்தியில் மதிப்பும் பிரபல்லியமும் பெற்றனர். இதனால் அவர் களிடத்தில் தன்னம்பிக்கை பிறந்தது. முன்னம் கல்வியில் அதிக நாட்டம் கொள்ளாதிருந்த சிலர், தம்மில் மாற்றங் கண்டனர். கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டனர், கற்றனர், முன்னேறினர். இவ்வாறு தம்மில் மாற்றம் கண்டு முன்னேறிய மாணவருள் ஒருவர்தான் 'துருவன்' என்று இலக்கிய உலகம் கண்ட பரராஜசிங்கம். அவர் பல்கலைப் பட்டம் பெற்று, உதவி அரசாங்க அதிபராகப் பதவி வகித்து, பாவம் - இளவயதில் காலமானார். பேராதனையில் அவர் கற்று வந்த காலத்தில், தனக்குள்ள நெருக்கடி பற்றி எழுதிய கடிதத்தில்; "கழகுகள் என் தலைக்கு மேல் பறக்கட்டும்; என்தலையில் கூடுகட்ட விடமாட்டேன்!" எனக்குறிப்பிட்டார். இந்த உறுதியும் தன்னம்பிக்கையும் தனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய பாங்கும் அந்த தமிழுக்குள் இருக்கும் உருவகப் பண்பும் - முன்னம் 'சிற்பி' ஊட்டிவிட்ட முலைப்பாலின் ஊட்டம்.

'சிற்பி'யின் பண்புடைமையின் பக்குவம், சிந்தனையின் செறிவு, உள உறுதியின் வைரம், தர்மத்தின்பால் நிற்கும் பாங்கு, தண்ணளியைத் தன் கருவியாக்கிக் கொண்ட தன்மை.

சற்றம்பேணி அணிவகுத்துச் செல்லும் ஆளுமை எனவுள்ள யாவற்றையும், அன்னவர் செய்துவந்த காரியங்கள் யாவற்றினூடும் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அன்று, அவர் எங்கள் பள்ளியில் புகுத்திய புதியன யாவும், மெல்லெனப் பாய்ந்து கல்லையும் கரைக்கும் அருவியின் வழிநின்று பெறப்பட்டவையே. பொறுமை காத்து, நிதானம் நிறுத்தி வென்றெடுத்தவைகளே. அன்னவரின் இப்பண்புகளைப் பிறிதொன்றிலும் நான்கண்டு உளமுருகி நின்றேன்.

'சிற்பி'யாகப் புனைபெயரிட்டு, பெயர்பெற்று உயர்ந்த சிவசரவணபவன், சமூகப் புரட்சி செய்யப்புகுந்த வீசகாற்றல்ல; மெல்லிய தென்றல். தன்வாழ்வியை வகுத்தமைத்துக் கொளப் புறப்பட்ட வேளை, அவர் நிதானம் தப்பாது, நீதிவழுவாது, நேர்மை பிறழாது, நடுநிலை பெயராது நின்று; தன் துயர்தன்னைத் தன்னுள் அடக்கி, தன் பெருவிருப்பின் விருப்பியை; மாசில்வீணையை; மாலை மதியத்தை; தன் இன்னுயிர்ப் பாகமாய்க் கொண்டார். ஆங்கொரு புறத்தே நின்ற அணுக்கத் தொண்டன் தென்புலத்திலிருந்து சிவதாண்டவம் கண்ட குறுமுனி அகத்தியன், சேய்மையுட்கலந்த அண்மைநிலை நின்று - தன்வாய் பொத்தி, திருவாலவாய் மனத்திருத்தி, பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டான். ஏலவே சரஸ்வதி கடாட்சம் பெற்று, ஆயகலைகள், கல்விகேள்வி அனைத்திலும் சீர்த்தி பெற்றிருந்த சிவசரவணபவன், நானிலத்து மங்கை சரஸ்வதியாள் தன்னை, தன்பாகமாய்க்கொண்டு, லௌகீகம் ஆத்மீகம் எனவுள்ள இரு பேறுகளையும் பெற்று; மங்கலத்தின் நன்கலமாக, நன்மைந்தர் மூவரைப் பெற்றெடுத்து, அவர்களை; கல்வி, கலை, பண்பு, பக்தி, அறிவு, ஆற்றல் எனவுள யாவற்றிலும் மேன்நிலையில் வைத்து, பரிபூரண வாழ்வு வாழ்ந்தார்; "இதற்கு மேல் இனி எதற்கு?" எனத் தன்னுள் நினைத்தார் போலும். திருப்தி! திருப்தி! திருப்தி! எனத் தம்முள் மும்முறை ஓதிவிட்டு, எழுந்து சென்றார் போலும், ஆண்டொன்று கடந்தும்,

ஆற்றொணாத் துயரிடை நீளநினைந்து ஆதலால்... அம்மையே! உமைத்தேற்ற அப்பர்
நெக்குருகி, நீர்விழிசொரிய நிற்கும் மங்கை சுவாமிகளைச் சரணடைந்தேன்; அன்னவர்
நல்லாளை என்சொலித் தேற்றுவன் யான். தந்த தேற்றம் அம்மையே உமக்கு.
என் சொல், இனி எதற்கும் உதவாது...

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிடுக்கும் வண்ணங் கோட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆருர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அக்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்,
தாயகம்

மகத்தான மனிதர்

'சிற்பி ஐயா' என்று மிக்க மரியாதையோடு எழுத்துலகில் பேசப்பட்ட சிவசரவணபவன் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து ஓராண்டாகிறது.

சிற்பி அவர்களைக் 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியராக இலக்கிய உலகம் பேசும். ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு அவர் தந்த ஊக்கமும் உறுதுணையும் வரலாற்றுப் பதிவுகள். பொருள் வளம் பெரிதாக வாய்க்காத ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடத் துணிந்ததே ஒரு சாதனை என்பேன்.

கலைச்செல்விப் பண்ணையில் வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பதினாறடி பாய்ந்த போது பார்த்துப் பூரித்தவர் சிற்பி. ஐம்பதாண்டுக்கு மேலாக எழுத்துலகின் பிதாமகராக நடமாடியவர் அவர்.

சிற்பி ஒரு கல்விமான். கல்வி நிர்வாக சேவையை அவர் அணி செய்தார். அவர் அதிபராக இருந்த வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரிய மாணவர்கள் களப்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலங்களில் அவர்களை மேற்பார்வை செய்ய அங்கு போயிருக்கின்றேன். மிகச் சமூகமாக என்னை வரவேற்று உதவிகள் செய்வார்.

இந்தத் தொடர்பு வலுப்பெறவே, பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையின் மலராகிய 'கலாவதி' வெளியீட்டில் ஆய்வுரை செய்ய அவரை அழைத்திருந்தேன். அது போர்க்காலம். காகிதத் தட்டுப்பாடு, மின்வெட்டு எனப்பல நெருக்குவாரங்களுக்கூடாகவே 'கலாவதி' வந்தது. கலைச்செல்வி

ஆசிரியராக இருந்த ஒருவர் எங்கள் படைப்பை எப்படி நோக்குவாரோ என்ற பயம் எனக்கு. ஆனால், பின்னடைவுகளைப் பொருட்படுத்தாது உள்ளடக்கத்தை மதிப்பீடு செய்தார் சிற்பி.

சிற்பி கவிதை எழுதுவார் என்பதைப் பலர் அறியார். கடந்த 2008 இல் கவியரசர் சச்சிதானந்தன் மறைந்தபோது, அவர் நினைவாக ஒரு மலர் வெளியிடும் பணியை அவருடைய மக்கள் என்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள். சிற்பியிடம் ஓர் அஞ்சலிக் குறிப்புக் கேட்டேன். சச்சியின் பெருமையை ஒரு கவிதையாக வடித்துத் தந்தார்.

“வற்றாத கவியூற்று
வளம் சிலிர்க்கும் கற்பனைகள்
கற்றோரை மற்றோரை
கவர்ந்துதலை ஆட்டவைக்கும்
காவியக் கோகிலம் நீ
கனகமணிச் சுரங்கம் நீ
சத்தியத்தின் காவலனே
சாத்வீகப் பாகலனே
மரபுக் கவிஞர்களுள் - ஒரு
பிரபுக் கவிஞன் நீ!...”

என்றெல்லாம் எழுதினார்.

எம் மிருவருக்கும் இடையில் ஓர் ஆரோக்கிய கருத்துப் பரிமாற்றம் இருந்தது. ஒரு தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லோ, ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல்லோ தேவைப்படும்போது என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்து உசாவுவார்.

ஐயா அவர்கள்தம் அயலிலுள்ள வற்றாக்கை அம்மன் பேரில் ஒரு திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடினார். கையெழுத்துப் பிரதியை எனக்கு அனுப்பி “ஏதும் திருத்தம் தேவைப்பட்டால் செய்யுங்கள்” என்று அன்புக் கட்டளையிட்டார். நானாவது சிற்பியின் எழுத்தைத் திருத்துவதாவது! திருப்பள்ளியெழுச்சி ஒழுங்காகவே இருந்தது. ஒரிரு சிறு திருத்தங்கள் செய்தேன். பெருமனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால், சிற்பி என் மனதில் என்றும் நிறைந்திருப்பது அவருடைய அழகான கையெழுத்தாலும் கணீரென்ற இனிய குரலாலும்!

ஓ, அந்தத் தலைமுறை தான் எவ்வளவு மகத்தானது!

சோ. பத்மநாதன் (சோ.ப)

இளம் எழுத்தாளர்களை வளர்த்துவந்த பெருமைக்குரியவர் கலைச்செல்வி ஆசிரியர் 'சிற்பி' அவர்கள்

தான் மட்டுமன்றி மற்றவர்களையும் எழுத்தாளர்களாக வளர்க்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்கம் கொண்டவர். ஏனைய எழுத்தாளர்களையும் முன்னிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற மனோபாவம் கொண்டவர், திரு. சிவசரவணபவன் 'சிற்பி' அவர்கள். தமிழகத்திலுள்ள பிரபலமான எழுத்தாளர்களோடு நெருங்கிய உறவைப் பேணிவந்தவர். அவர்களது பாராட்டையும் பெற்றவர் இவர்.

இத்தகைய எழுத்தாழுமைமிக்க 'சிற்பி' அவர்கள் நடத்தி வந்த 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையில் எழுத்தார்வம் மிக்க மாணவனாக இருந்த எனக்கு 1962 இலிருந்து இரு ஆண்டுகள் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது பெரும் பாக்கியமே. காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் உயர்வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது தினகரன் பத்திரிகையில் 'ஆசிரியர் களுக்கு' என்ற பகுதிக்கு எழுதி வந்தேன். எனக்கு எழுதுவதற்கு ஆசையாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நல்ல எழுத்தாளரிடம் பயிற்சிபெற ஆசைப்படுகிறேன் என்று காரைநகர் கல்விமான், தமிழறிஞர் சிவத்திரு வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களிடம் எனது நிலையைக் கூறினேன். அவர் எனது நெருங்கிய நண்பரும் ஆசிரியருமாவார். என்மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். உடனே தனது மருமகன் திரு. சிவசரவணபவன் 'சிற்பி' அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். இவரைக் கலைச்செல்விப் பணியில் ஈடுபடுத்தி ஒரு சிறந்த எழுத்தாளனாக வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறி அவர் பொறுப்பில் ஒப்படைத்தார்.

கந்தரோடையில் 'சிற்பி' அவர்கள் இல்லத்தில் 'கலைச்செல்வி' அலுவலகம் அமைந்திருந்தது. அங்கு சென்று எனது பணியை ஆரம்பித்தேன். இது 1962 இல் நடைபெற்ற நிகழ்வு. என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்த தமிழ் அறிஞர் தமது 99 ஆவது வயதில் 2015 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி கலந்து கொள்ளும் வரை எனக்கு ஒரு வழிகாட்டி யாகவே இருந்து வந்தார். 2016 ஆம் ஆண்டில் திரு. சிவசரவணபவன் (சிற்பி) அவர்கள் இறைவனடி எய்தினார். என்னை எழுத்தாள னாக்க உதவிய இருவரது மறைவும் தாங்க முடியாத கவலை. 'எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்' என்ற யோகர் சுவாமிகளின் போதனை மனச்சாந்தியை ஏற்படுத்தியது.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகையில் இரு ஆண்டுகள் பணியாற்றி வந்ததினால் அத் துறையில் பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டேன். திரு. சம்பந்தனை ஒரு எழுத்தாளனாக வளர்க்க வேண்டும் என்று மாமனார்; சிவத்திரு வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கள் கூறியதை தெய்வ வாக்காக எடுத்து அப் பணியில் என்னை முழுமையாக ஈடுபட வைத்தார். இதனால் பலவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. திரு. சரவணபவன் அவர்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டு டிப்ளோமா பரீட்சைக்கும் படித்துக் கொண்டிருந்தார். இதனால் கலைச்செல்வியில்; பொறுப்பான பணிகளை என்னிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். சந்தா, விளம்பரம் சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமானவை. பண நெருக்கடி ஏற்படாமலிருப்பதற்கு விளம்பரம் அவசியம் சுன்னாகத்தில் இவருடைய தமையனார் நடாத்தி வந்த கலாதேவி; அச்சகத்திலேயே கலைச்செல்வி அச்சிடப்பட்டு வந்ததால் ஓரளவு பண நெருக்கடியைச் சமாளிக்க கூடியதாகவிருந்ததாலும் போதிய விளம்பரம் எடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதற்காக

நான்பலதடவைகொழும்புசென்று கொமர்சல் கம்பனி, சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற பல கம்பனிகளின் விளம்பரங்களைப் பெறுவதில் வெற்றிகண்டேன். சிற்பி அவர்கள் மிகச் சந்தோசப்பட்டார்; விளம்பரங்கள் எப்படி எடுக்கலாம் என்பதையும் இங்கு அனுபவரீதியாகக் கற்றுக் கொண்டேன். இவ்வாறு இரு ஆண்டுகள் 'கலைச்செல்வி' தடையின்றி வெளிவர எனது பணியை நிறைவாக ஆற்றினேன். அதனால் அவர் என்மீது மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். நானும் அவர் மீது பெரும் மதிப்பு வைத்திருந்தேன். அவருக்கு என்றும் நன்றியுள்ளவனாகவே இருந்து வந்தேன். நான் 2014 இல் வெளியிட்ட 'நீங்காத நினைவுகள்' நூலுக்கு அவர் தந்த அணிந்துரை என்மீது அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்திற்று.

நான் 'இலண்டன்சுடரொளி' வெளியீட்டை 2000 ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் தொடர்ந்து நடத்த ஆரம்பித்த போது சிற்பி அவர்களை கௌரவ ஆசிரியராக நியமித்ததை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வெளியீட்டில் மிகக் கடுமையான அரசியல் கருத்துகள் வெளிவந்த போதும் இலங்கையிலிருந்து கொண்டு துணிவுடன் வரவேற்றது அவரது தமிழ் தேசியத்தின் உணர்வே. தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த தீபத்திற்கு எழுதும் விடயங்களை தமிழ் உணர்வுடன் பயமின்றி எழுதி வந்தார்.

வாழும்போதே மதிப்புக்குரிய கலைச் செல்வி ஆசிரியர் 'சிற்பி' அவர்களைக் கௌரவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் அவர்கள் பவள விழா சிறப்பு மலரை வெளியிடுவதற்கு முன்வந்தபோது சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகமும், இலண்டனிலுள்ள செங்குந்தா கல்லூரி பழைய மாணவர்களும் முழுமையான ஆதரவை நல்கி பவளவிழா சிறப்பு மலர் வெளிவர உதவியது எமக்கு மனநிறைவாக இருந்தது. இலண்டனில் பவளவிழாவை

கொண்டாடுவதற்கு நாம் அவரை அழைத்த போது பிரயாணம் செய்ய முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்.

அவர்மீது நான் வைத்திருந்த மதிப்புக் காரணமாக அவர் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராகவிருந்த போது 'கலைச்செல்வியை' மீண்டும் வெளியிடுங்கள் என்று கூறி, வேண்டிய உதவிகள் பெற்றுத் தரலாம் என்று கேட்டபோது அவர் மறுத்துவிட்டார். ஒரு வெளியீட்டைத் தொடங்கினால் சீராகச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டும், அல்லாவிட்டால் தொடங்கக்கூடாது என்றார். அது அவருடைய அனுபவம்.

திரு. சிற்பி அவர்களுக்கு இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு நெருக்கமாக விருந்தது. தமிழகத்தில் அகிலன், எழுத்து ஆசிரியர் செல்லப்பா, 'தீபம்' ஆசிரியர் திரு. பார்த்த சாரதி போன்றவர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தார். அந்த வாடை எனக்கும் வீசியது. அகிலனுடைய சிறுகதைகள், நாவல்கள் மற்றும் இலக்கிய வெளியீடுகள் அதிகமாக வந்து கொண்டிருந்த காலம். அவை ஒன்றையும் தவறாது வாசிப்பார். நானும் இந்த நூல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களாகிய கவிஞர் மகாகவி, செங்கை ஆழியான், கவிஞர் முருகையன், கவிஞர் பஞ்சாட்சரம், நந்தி, வரதர் போன்ற பல எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு

நெருக்கமாக இருந்து வந்தது. அவர்களுடைய படைப்புக்களை வாசிக்கும்படி சிற்பி உற்சாகப்படுத்துவார். எனது எழுத்து வளர்ச்சிக்கு அது உதவியாகவிருந்தது.

இளம் எழுத்தாளர்களை எப்படி வளர்த்தார் என்பதற்கு இலண்டனில் 'புதினம்' ஆசிரியர் திரு. ஈ. கே. ராஜகோபால்தனது அனுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். 'நான் அப்போது கந்த ரோடை ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எழுத்தாளர் சிற்பி என்கிற சரவணபவன் அவர்களின் வீடு கந்தரோடையில் தான் இருந்தது. கலைச்செல்வி மாத சஞ்சிகையை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். சிறிவயதிலே எனக்கு ஏற்பட்ட எழுத்துப்பசிக்கு தீனிபோட்டவர் அவர்தான். எனது ஆர்வத்தைக் கவனித்த சிற்பி ஐயா சிறுவர் தொடர் கதை ஒன்றை எழுத வைத்தார். பத்துறைத் தகவல்களைச் சேகரித்து 'பலதும் பத்தும்' என்ற ஒரு பகுதியையும் எழுதிக் கொடுப்பேன். அப்படி ஒரு நாள் சிற்பி வீட்டுக்குச் சென்றபோதே சிற்பி ஐயா சம்பந்தனை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். திரு. சம்பந்தன் கலைச்செல்விக்கு தனது பங்களிப்பைச் செய்ய ஆரம்பித்த காலம் அது என்றார்.

இவ்வாறு பல இளம் எழுத்தாளர்களை வளர்த்த பெருமைக்குரியவர் எனது குரு சிற்பி ஐயா அவர்களே!

ஐ. தி. சம்பந்தன்

(ஆசிரியர் - கூடரொளி)

ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட ஆர்ப்பாட்டமற்ற பேரறிஞர்

கலை இலக்கியப் பரப்பில் சிற்பியாகவும், கல்விக் கூடத்தில் சர்மா மாஸ்டராகவும் பொதுவாழ்வில் சிவசரவணபவனாகவும் பிரபல்யமாகி நன்கறியப்பட்ட இவரே எனது குருநாதர்; எழுத்துலகுக்கு என்னை செப்பணிட்டு வடிவமைத்த சிற்பி; தொட்ட துறைகள் அனைத்திலும் துலங்கிய பேரறிஞர் இவர்.

சிற்பி என எழுத்துலகப் பெயர் பூண்ட சிவசரவணபவன் அவர்களின் நினைவு மலருக்கு, அவருடனான அரை நூற்றாண்டு உறவை நினைவு கூர்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுதக் கிடைத்த அருமையான வாய்ப்பானது எனக்கு ஒருவகை மனத்திருப்தியையும் நிறைவையும் தருகின்றது. அதற்காக அவரது அன்புத் துணைவியார் சரஸ்வதி அவர்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றி.

எனது கல்விக்கூடக் குருவாகவும், ஈழத்து எழுத்துலகுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து - சிறப்பாக, ஊடக உலகில் தடம் பதிக்க என்னைச் செப்பணிட்ட 'சிற்பி' யாகவும் அமைந்த எனது ஆசானின் அரும் பெரும் குணாதிசயங்களை ஒருதடவை இரைமீட்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமாகவே இதனை நான் கருதுகிறேன்.

கொழும்பு 'லேக்ஹவுஸ்' நிறுவனத்தின் தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியபீடத்தில் நான் கடமையாற்றிய வேளையில், 'அந்த நாள் ஞாபகம்' என்ற தலைப்பில் எனது ஆசான் பற்றி ஓர் கட்டுரையை (12.12.1974) எழுதியிருந்தேன்.

அப்போது இவர் தென்மராட்சியிலுள்ள உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அக்கட்டுரை வடிவத்தின் அமைப்பைப்

பாராட்டி தமது மணிமணியான எழுத்தில் அவர் எழுதிய கடிதத்தை இன்றும் மிகப் பவுத்திரமாகப் பேணி வருகிறேன்.

நாற்பது ஆண்டுகளைக் கடந்த பின்னர், இப்போது அவர் பற்றிய இரண்டாவது கட்டுரையை அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் எழுத நேர்ந்தமை விதிப்பயன்.

இவரது கற்பித்தல்பணி எங்கள் கல்லூரியில் ஆரம்பமானது. அவரது பட்டறையில் இடம்பெற்ற மாணாக்கர்களில் நானும் ஒருவன். இங்கு ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய வேளையிலேயே 'கலைச்செல்வி' என்ற மாத இலக்கியச் சஞ்சிகையை (ஆடி 1958) வெளியிட ஆரம்பித்தார். எட்டாண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த கலைச்செல்வியை பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக 1966 ஆவணி மாதத்துடன் நிறுத்த வேண்டிய நிலைமை அவருக்கு ஏற்பட்டது.

1950 களில் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் 'இளந்தமிழன்' என்ற பெயரில் வெளிவந்த கையெழுத்துச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்பொறுப்பு இவர்திறமை கண்டு இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. முதலாண்டிலேயே அதனை அச்சேற்றி வெளியிட்டுச் சாதனை புரிந்து பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பிக்கும் வித்தை இவர் மனதில் தூவியது இளந்தமிழன் சஞ்சிகையே.

கலைச்செல்வியை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் சிற்பி அவர்கள் மேற்கொண்ட ஓர் இலக்கியப் பரிசோதனையாக அமைந்தது அவரால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' நூல். ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகளான இலங்கையர்கோன், தாழையடி சபாரத்தினம், க. தி. சம்பந்தன், இராஜ. அரியரத்தினம், சு. இராஜநாயகன் மற்றும் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்களான கே. டானியல், செ. கணேசலிங்கம் உள்ளிட்ட பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் கதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளது.

இந்தத் தொகுப்பின் வாயிலாகவும் கலைச்செல்வியின் எட்டாண்டுப்பயணத்தின்

வழியாகவும் புதிய கலப்பு இலக்கியப் பரம்பரை ஒன்றை சிற்பி அவர்கள் உருவாக்கினார். முற்போக்கு - நற்போக்கு - பிற்போக்கு என்றும், மரபுவழி - பண்டிதவழி - பாமரவழி - யதார்த்தம் - மண்வாசனை - இழிசர் (தலித்) இலக்கியம் என்றும் பிளவுபட்டிருந்த ஈழத்து இலக்கியத்தை ஒரே தளத்துக்குக் கொண்டு வந்தன இவரது சாதனை வியப்புக்குரியது.

கலைச்செல்வியின் எட்டாண்டு வெளியீட்டின் முக்கிய பிரசவங்களில் ஒன்று, யாழ். இளம் எழுத்தாளர் சங்க உருவாக்கம். இதற்கு வித்திட்டு, வடிவம் கொடுத்து, வளமாக வளர்த்தெடுத்தவர் சிற்பி அவர்களே. காலஞ்சென்றவர்களான கலா. பரமேஸ்வரன், செ. யோகநாதன், பெனடிக்ற் பாலன், செ. கதிர்காமநாதன், செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், பா. சத்தியசீலன், மு. கனகராஜன், க. பரராஜசிங்கம், முனியப்பதாசன் மற்றும் கல்வயல் வே. குமாராசாமி, சுன்னாகம் மகாலிங்கம் துரைசிங்கம் கனடாவில் வசிக்கும் கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம், இக்கட்டுரையாளராகிய நான் உட்பட நூறுக்கும் அதிகமான இளம் படைப்பாளிகள் இச்சங்கத்தின் ஆரம்பகால நிர்வாகிகள் என்பதும், அனைவரும் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் உருவானவர்கள் என்பதும் பெருமை தரும் அம்சம்.

1960 களில் முதன்முதலாக பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்ட 'விண்ணும் மண்ணும்', 'காலத்தின் குரல்கள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிகளில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகளைப் படைத்தவர்களில் 90 வீதமானவர்கள் சிற்பி அவர்களின் வழிகாட்டலில் கலைச்செல்வியூடாக எழுத்தாளர்களாக அடையாளம் காணப்பட்டவர்கள் என்பது இவரது மற்றொரு சாதனை.

ஆசிரிய சமூகத்துக்காக 'விளக்கு' என்னும் கல்வி இதழை வெளியிட்டு வந்த சிற்பி அவர்கள், சமகாலத்தில் நா. பார்த்தசாரதியை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த 'தீபம்' சஞ்சிகையில் 'யாழ்வாசி' என்ற பெயரில் தொடர்ச்சியாக மாதாமாதம் ஒரு பத்தியை எழுதி வந்தார். இந்தத் தகவல்

பக்கம் அக்காலத்தில் பெரும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டு சமூகத்தில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

எனது கல்லூரிக் காலத்தின் சில மறக்க முடியாத சம்பவங்களை இங்கு குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஒவ்வொரு மாணவனையும் என்ன தொழில் பார்க்க விரும்புகிறாய் என்று ஆசிரியர்கள் கேட்பது அப்போதைய ஒரு வழமை. நான் அட்வகேட்டாக வரவேண்டுமென்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்ததால், 'அப்புக்காத்து' என்ற செல்லப் பெயர் எனக்குக் கிடைத்தது. இதனை அறிந்திருந்த எனது ஆசிரியர் சிற்பி கல்லூரி நாடகமொன்றில் வழக்கறிஞர் பாத்திரம் தந்து எனது ஆசைக்குத் தீனி போட்டார். அவரால் எழுதப்பட்ட இந்த நாடகத்தை மற்றொரு ஆசிரியரான புகழ்பூத்த நாடகக் கலைஞர் குழந்தை சண்முகலிங்கம் நெறிப்படுத்தியிருந்தார். அவ்வேளை ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய திருவாளர்கள் சோமசுந்தரம், சிவகுரு ஆகியோரும் இந்நாடகத்தில் எம்முடன் சேர்ந்து நடித்தார்கள் என்பது மறக்க முடியாதது.

கலைச்செல்லி வெளியாகிக் கொண்டிருந்த வேளையில் நானும் எனது கல்லூரித் தோழன் இரா. சிவச்சந்திரனும் (யாழ், பல்கலைக்கழக புவியியல் பேராசிரியராக பின்னர் பணி புரிந்தவர்) சேர்ந்து 'அறிவொளி' என்னும் கையெழுத்துச்சஞ்சிகையை வெளியிட்டோம். இதன் இணைப்பாசிரியர் யார் என்பதை மறைப்பதற்காக நண்பனுக்கு 'தமிழ்வண்ணன்' என்றும் எனக்கு 'காண்டிபன்' என்றும் பெயரிட்டு மூன்று இதழ்களை இரகசியம் காத்து வெளிக்கொணர்ந்தோம்.

ஒரு நாள் சிற்பி அவர்கள் என்னை 'இஞ்ச வாரும் காணும்' என அழைத்து, அறிவொளி பற்றி கண்டிப்பான பாணியில் விசாரணை நடத்தினார். நண்பன் எல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டான் போலிருக்கிறது. என எண்ணி நான் சகலதையும் உளறி விட்டேன்.

எதிர்பாராதவாறு எழுத்து முயற்சிக்கு உற்சாகமுட்டிய எனது குருநாதர் கல்லூரிச் சஞ்சிகையான 'சுடரொளி'யின் வெளியீட்டுப்

பொறுப்பை எங்கள் இருவரிடமும் ஒப்படைத்தார். அத்துடன் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையின் சகாப்தம் முடிவுற்றது. தொடர்ந்து கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் நாம் ஈடுபட்டிருந்தால் எங்கே எங்கள் கல்விப் பயணம் தொலைந்துவிடுமோ என்பதில் அவர் கொண்டிருந்த நாட்டத்தினை என்னென்பது?

எமது ஆசிரியரை 'சர்மா மாஸ்டர்' என எல்லோரும் அழைப்போம். காரைநகர் வழிவந்து கந்தரோடையில் வசித்து வந்த பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் இவர். அதற்காக எல்லாவற்றிலும் நுணுக்கம் பார்ப்பவர் அல்ல. ஆசார சீலரான இவர் கல்லூரிச் சமூகத்தோடு இணைந்து செயற்படுவதை ஒரு சேவையாகவே கருதி வந்தார்.

இதன் காரணமாக எமது அதிபரின் பெரும் மதிப்பும் நம்பிக்கையும் இவர் மீது இருந்தது. மாணவராகிய நாம் ஏதாவது பிரச்சனைக்குத் தீர்வு வேண்டி அதிபரை நாடினால் "சர்மா மாஸ்டர் என்ன சொல்கிறார்? அவர் சொல்வதைக் கேட்டுச் செய்யுங்கள்" என்று பதிலிறுப்பார் அதிபர்.

மூன்று ஆண்டுகளாக எனது வகுப்பாசிரியராக சர்மா மாஸ்டர் அமைந்தது நான் பெற்ற பேறு. அனேகமாக கல்லூரி முடிவுறும் வேளையில் அன்றைய 'டெய்லி நியூஸ்' பத்திரிகையின் ஆசிரிய தலையங்கப் பக்கத்தைத் தந்து அதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்ந்து வருமாறு கூறுவார். 14 - 15 வயது மாணவனான எனக்கு இது தர்மசங்கடமான காரியம். ஆங்கிலத்தில் வாசிப்பது, சொற்கூட்டுவது என்பவைகளில் முதல் மாணவர்களில் ஒருவராக இருந்த போதிலும், நேரடி மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு சவாலாகவே அமைந்தது. சொற்களஞ்சியத்தின் உதவியுடன் முடிந்ததை ஒருவாறு செய்து வந்தேன். டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையை வெளியிடும் லேக் ஹவுஸ் நிறுவனம் தமிழில் தினகரன் பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்தது. டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையின் முதல் நாள் ஆசிரியத் தலையங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பு மறுநாள் தினகரனின் ஆசிரிய தலையங்கமாகத் தமிழில் வெளிவருவது வழக்கம். இதனை

எடுத்துக்காட்டிய சர்மா மாஸ்டர், சரியான மொழி பெயர்ப்பைக் கற்றுக்கொள்ள வழிகாட்டினார். இதுவே நான் பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபட முக்கியமான காரணமாக இருந்ததை பின்னர் உணர்ந்து கொண்டேன்.

கலைச்செல்வி வெளிவருவதற்கு முதல் வரும் வார இறுதி நாட்களில் கந்தரோடையிலுள்ள அவரது இல்லத்துக்கு நானும் மற்றும் ஓரிரு கல்லூரி நண்பர்களும் சென்று அச்சுக் கோர்க்கப்பட்ட படிவங்களை ஒப்பு நோக்குவதை (proof reading) மிக்க விருப்புடன் செய்து வந்தோம். இதனால் பத்திரிகை/சஞ்சிகை வெளியீட்டுத்துறையில் என்னையறியாமல் ஒரு விருப்பு ஏற்படுவதை உணர முடிந்தது.

நான் மாணவனாக இருந்தபோது 'மனிதன்' என்ற எனது முதற்கதை கலைச்செல்வியிலேயே வெளியானது. அக்கதை பற்றிய பல கேள்விகளை என்னிடம் கேட்டு பூரணமான திருப்தி ஏற்பட்ட பின்னரே அதை கலைச்செல்வியில் அவர் பிரசுரித்தார்.

தினகரன் பத்திரிகையில் பணியாற்ற எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு என்னைவிட மிகவும் மகிழ்ந்தவர் எனது குருநாதரே. உமக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு என கடிதம் மூலம் வாழ்த்துக் கூறினார்.

பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன செய்திப் பிரிவில் நான் பணியாற்றிய வேளையில் கொட்டாஞ்சேனையிலுள்ள அவரது சகோதரியின் இல்லத்தில் அவரைச் சந்தித்து நீண்டநேரம் உரையாட முடிந்தது. அவ்வேளையில் எழுத்து, இலக்கியம், ஒலிபரப்பு ஆகியவை தொடர்பாக அவரிடமிருந்து பல விடயங்களை நான் கற்றுக் கொண்டேன்.

1983க்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈழமுரசு (1983 - 1987), முரசொலி (1987 - 1989) தினசரிப் பத்திரிகைகளின் ஸ்தாபக ஆசிரியராக நான் பணியாற்றிய வேளையில் சிற்பி அவர்கள் வண்ணை வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலய அதிபராகப் பதவி வகித்தார். எனது அலுவலகத்திலிருந்து கூப்பிடு தூரத்தில் அவரது கல்லூரி இருந்தமையால் அடிக்கடி

அவரைச் சந்தித்து பல்வேறு ஆலோசனைகள் பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஈழமுரசுப் பத்திரிகை 1985 இல் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிக்கும், முரசொலிப் பத்திரிகை 1988 இல் நடத்திய குறுநாவல் போட்டிக்கும் எனது வேண்டுகோளை ஏற்று அநேக வேலைப்பளுவுக்கு மத்தியிலும் முதன்மை நடுவராக இவரே பணியாற்றினார்.

நீண்டகாலமாக சிறுகதையெதுவும் எழுதாது இருந்த இவரது நிகழ்கால எழுத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி 1986 பெப்ரவரியில் வெளியான ஈழமுரசின் இரண்டாவது ஆண்டுமலருக்கு ஒரு சிறுகதை பெற்றுப் பிரசுரித்தேன். வசதி குறைவான ஓர் ஏழைத் தந்தையின் மனக்குமுறலை வெளிப்படுத்தும் 'ஒரு திருட்டின் கதை' என்னும் இவரது கதை பல எழுத்தாளர்களின் பாராட்டைப் பெற்ற ஒன்று.

1986 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எனது இருபதாண்டு பத்திரிகைப் பணிக்காக நல்லூரில் அமைந்திருந்த நகரசபை மண்டபத்தில் ஓர் விழா எடுத்தது. இதில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்ள முடியாத சிற்பி அவர்கள் வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை அனுப்பியிருந்தார்.

“இலங்கையில் இரண்டு தினசரிப் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து, அதன் பிரதம ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த பெருமை எனது மாணவன் 'எஸ்தி' க்கு மட்டுமே உண்டு. என்னைத் தனது ஆசான் என்று கூறுவதில் இவர் எப்போதும் மகிழ்வடைவார். ஆனால் இப்போது இவரை எனது மாணவன் என்று கூறுவதில் நான் பெருமை கொள்கிறேன்.” என இவர் எழுதிய வாசகங்கள் என் மனதுக்கு இன்றும் இனிப்புட்டுபவை.

கலைச்செல்விப் பண்ணையில் உருவான மூவர் ஈழத்துப் பத்திரிகை உலகில் புகழ் பெற்றுள்ளனர். என்று கூறி, அவர்கள் யாழ். நங்கை (அன்னலட்சுமி இராசதுரை), எஸ்தி (எஸ். திருச்செல்வம்), பாமா ராஜகோபால் (ஈ. கே. ராஜகோபால்) என்று வானொலி மற்றும் பத்திரிகைச் செவ்விகளில் குறிப்பிட்டு

எம்மைப் பெருமைப்படுத்திய பெருமகனார் இவர்.

பத்திரிகை, சஞ்சிகை வாழ்வில் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் தலையங்கத்தை எழுதும் போதும் கல்லூரிக் காலத்தில் இவ்வழி செல்ல அவர் தந்த பயிற்சியை நெஞ்சிருத்தி நினைவிற் கொள்வேன்.

1989 மே மாதம் 18 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நான் வெளிநாடு புறப்படுவதற்கு ஆறு நாட்களுக்கு முன்னர் - மே 12 ஆம் திகதி எனது வீடு வந்து எனது குடும்பத்தன்பியல் நிகழ்வில் பங்கேற்று, ஒரு தந்தையின் நிலையிலிருந்து என் கரம் பற்றி, தோள் தடவி அவர் வழங்கிய ஆறுதலும் மறக்க முடியாதது.

கடந்த ஆண்டில் மருத்துவ சிகிச்சைக்கா சிற்பி அவர்கள் கொழும்பில் தங்கியிருந்த வேளையில் அவ்வப்போது தொலைபேசி வழியாகத் தொடர்பு கொண்டு உரையாடக்கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை எண்ணி ஆறுதல் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஜூன் மாதம் 12 ஆம் திகதி சிற்பி அவர்களின் அன்பு மனைவி, “கடைசி நாட்களில் திருச்செல்வத்துக்கு ஒரு சுடிதம் எழுத விரும்பியும் முடியாமல் போய்விட்டதே” என்று என் குருநாதர் மனம் வருந்திக் கூறியதாகத் தெரிவித்தபோது, என் மனம் ஒரு நொடியில் உடைந்து போயிற்று. குருநாதரின் மறுவற்ற அன்பை மனதார உணர்ந்து வணங்குகிறேன்.

ஈழத்து கல்விச்சமூகத்திலும், கலைஇலக்கிய பரப்பிலும், எழுத்துலகிலும் தனக்கென தனி இடம் வகுத்து முன்னணிச் சாதனையாளராக, முன்மாதிரியாக, முதன்மையாளராக வாழ்ந்து ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட அற்புதமான பேரறிஞர் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்கள்.

ஓர் ஆண்டுக்கு முன்னரே ஆத்ம சாந்தி பெற்ற எனது குருநாதரின் நினைவுகள் என்றும் என்னுள் நிலைத்து நிற்கும்!

எஸ். திருச்செல்வம் (எஸ்தி)
முதன்மை ஆசிரியர், தமிழர் தகவல் - கனடா

‘சிற்பி’ எனும் சிகரம்

‘சிற்பி’ வரலாற்றுரீதியாக வாழும் மனித நாகரிகத்தின் அடையாளங்களைச் செதுக்கும் கலைஞன் ஆவான். ‘சிற்பி’ சரவணபவன் ஐயா அவர்களும், மாணவர்களைக் கல்வியிலும் கலையிலும் செதுக்கிச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு அயராது, அரும் பாடுபட்டு உழைத்த ஆசிரியப் பெருந்தகையாக விளங்கியவர்.

எனது துடுக்குத் தனத்தை அடக்கி கல்வியில் சிறப்புற வைப்பதற்கு என் அக்காதன் மேற்பார்வையில் - தான் படிப்பித்த செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் என்னைச் சேர்த்த போதுதான் நான் “சிற்பி ஐயாவை” எனது ஆசானாகத் தரிசித்தேன். அவருடன் இணைந்த உயர்ந்த ஆசிரியர் குழாமொன்றினையும் அங்கு தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். திருவாளர்கள் சண்முகலிங்கம், சோமசுந்தரம், கந்தசாமி, பரமேஸ்வரன் பவானிரீச்சர், அதிபர் கணபதிப்பிள்ளை... என வரிசை நீளும். ஆசிரியப் பணியின் ‘இலக்கணமாக’ இவர்கள் விளங்கினார்கள் என்பதை உரத்த குரலில் எடுத்துக் கூறுவேன்.

அக்காலத்தில் இளம் பட்டதாரிகளாக இந்தியாவில் படித்து அப்போதுதான் வந்திருந்த இவர்களது தம் ஆங்கில அறிவும், தமிழ், கணித, விஞ்ஞான பாட அறிவும் அற்புதமானது. மாணவர்களிடம் அன்புடனும், பண்புடனும் பழகி அவர்களைச் ‘சான்றோர்’ ஆக்கும் செயற்பாடு போற்றிப் புகழத்தக்கது.

சிற்பி ஐயா, சரவணபவன் ஐயா, என எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட என் ஆசான் கல்வியை மாத்திரமல்ல தமிழ் கலை, கலாசாரங்களை மாணவர்களிடையே வளர்த்த

தெடுக்க தன்னை அர்ப்பணித்திருந்தார். மாணவர் சங்கங்கள் பலவற்றை தோற்றுவித்து மாணவர் தம் ஏனைய ஆளுமைகளை வளர்த்து தெடுக்க அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார். காலை பாடசாலைக்கு வரும் 'சிற்பி' மாலை 6 மணி வரை மாணவர்களுடன் செலவிட்டார். எழுத்துத்துறைக்கு எம்மை ஊக்குவித்தது மாத்திரமன்றி எம்மை நாடக நடிகர்களாகவும் மாற்றினார்.

செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியிலே அக்காலத்தில் ஆண்டுதோறும் புதுப் புது நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. இதுவே எங்களைப் போன்றவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திலும் நாடகங்களை எழுதிப் பரிசுகளைப் பெற உதவியது. 'மேற்கும் கிழக்கும்', துடிக்கும் இதயங்கள், விட்டில் போன்ற என்னால் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் 70 களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பரிசுகள் பெற, 'சிற்பி' என்ற ஞானகுருவின் வழிகாட்டலே காரணமாக அமைந்தது. என்னுடன் பரராசசிங்கம் (துருவன்) பத்மநாதன், சிவானந்தன் போன்றவர்களும் நாடகக்கலைஞர்களாக எங்களால் பிரகாசித்தனர்.

'கலைச்செல்வி' எனும் கலை, இலக்கிய மாத சஞ்சிகையினை வெளியிட்ட 'சிற்பி' பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி தமிழ் மண்ணுக்குத் தந்தார். நானும், துருவனும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றிருக்கின்றோம். 'கலைச்செல்வி' யில் ஆசிரியர் கடிதம், தேள்வி பதில் பகுதிகளின் எங்கள் பெயரை ஆரம்பத்தில் பொறித்த நாம் பின்னர் கலைச்செல்வியில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கினோம். 'சிற்பி' அவர்களின் வீட்டிற்கு மாதம் ஒருமுறையாவது சென்று மணிக்கணக்கில் அவருடன் உரையாடி எமது அறிவை வளர்த்தோம். எமக்கு நல்ல தமிழ் எழுதப் பழக்கியதே 'சிற்பி ஐயா' தான்.

எமது எழுத்தில் காணப்படும் தமிழ்பிழைகளை இலக்கண விளக்கத்துடன் திருத்தி எம்மை வழிநடத்தினார். தமிழ் மொழியில் நாம் பெற்ற பாண்டித்தியமே பல்கலைக்கழகத்தில் நாம் சிறப்புப் பெறக் காரணமாயிற்று. இது 'சிற்பி ஐயா' எமக்குத் தந்த சொத்து.

என் இளமைக்காலத் துடுக்கடக்கி, பல்கலைக்கழகம் புகவைத்து என்னை மனிதனாக்கிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் 'சிற்பி' ஆவார். நான் புவியியல் கற்று விரிவுரையாளனான, துறைத் தலைவராக கலைப்பீடாதிபதியாக 40 ஆண்டுகள் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியமைக்கு வழிகாட்டிய தெய்வங்கள் இவர்களே. கலைப் பீடாதிபதியாக நான் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த 2004-2007 காலப்பகுதியில் எனது ஞானகுருவினை கலைப்பீட அவையின் வெளிவாரி கல்வி உறுப்பினராக நியமித்து அங்கும் எனக்கு வழிகாட்ட வைத்தேன்.

நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த எனது ஆசானின் படைப்புகள் பல பதிப்புகள் பெற்று எமது தமிழ் சமூகத்திற்கு வழிகாட்ட வேண்டும். 'கலைச்செல்வி' யின் காலம் தமிழர் வரலாற்றில் முறையாகப் பதியப்பட வேண்டும். இதுவே அவர் நாமம் வாழ நாம் எடுக்கும் முயற்சியாக அமையும். சிற்பி ஐயா அவர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியராக, சிறுகதை ஆசிரியராக, நாவல் ஆசிரியராக, கவிஞராக, தரம் வாய்ந்த கட்டுரை ஆசிரியராக விளங்கியவர். அவரது படைப்புகள் அனைத்தும் மீண்டும் நூலுருவம் பெற வேண்டும் என்பது எம் போன்றவர்களின் ஆவல். அவர், தம் எழுத்தின் மூலம் எம் மண்ணில் நல்வழிகாட்டும் ஒளியாய் சுடர் விடுவார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைத் தொழுதுநிற்கின்றேன்.

பேராசிரியர் இரா. சீவசந்திரன்
முன்னாள் கலைப்பீடாதிபதி
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

The Exemplary Life of Shri S. Sivasaravanabavan

Shri S. Sivasaravanabavan (S.S), highly admired and fondly remembered by all, departed from this world on 9th November 2015 at the age of 82 years. It is doubtful that his beloved wife and children would have come to terms with the reality of his death even by now. His numerous old students, relatives and friends who knew him closely would also still miss him a lot, for, so deeply etched in their minds is the memory about him, his exemplary life & his notable accomplishments.

He was born on 28th February 1933 as the second son of the couple of Sivashri Sivasubramania Kurukkal and Sountharampal at Karainagar, the home-town of his mother. His maternal grandfather was closely associated with the famous Sivan Temple at Karainagar known as Eelaththu Sithambaram. But the young Sivasaravanabavan grew up at Kantharodai and had his early education at a primary school there. He had his secondary education at Skanthavarothaya College, Kantharodai where he was exposed to an environment that enlightened him on the path ahead for a keen and enthusiastic student like him. Though there was a break in his educational journey after his secondary education, driven by his inner urge to scale greater

heights he soon resumed it and entered the reputed Madras Christian College affiliated to the University of Madras to pursue his higher studies in the Arts.

After graduation from the Madras Christian College, he returned to Sri Lanka and began his teaching career as a graduate teacher. The choice of teaching as his career stood him in good stead right-throughout his life helping him rise as a Grade-1 School Principal and flourish as a well-known literary figure, in the course of time. As he established himself as an outstanding teacher, he pursued his post-graduate studies in the field of education earning a Diploma- in- Education first and a Masters Degree later on. He ended up as the Principal of the well- known Vaitheeshwara College, Jaffna.

He had previously served many other schools including Senkuntha Hindu College (Kalviyankadu) and Usan Ramanathan Maha Vidyalayam. He got his first appointment as Principal when he was attached to the latter school. The time he served at Usan Ramanathan Maha Vidyalayam along with many other unforgettable teachers like Mr.I.Varatharajah (I.V) and the late Mr. V.K. Nadarajah (V.K.N) was perhaps the most eventful period in the history of this school, so much so that it could be described as a Golden Era.(V.K.N became the principal of the school before S.S and I.V after S.S). It was at Usan Ramanathan MV (in the early/ mid Seventies) that numerous students from rural backgrounds including myself got the opportunity of being taught and guided by these remarkable teachers through the G.C.E O/L and A/L

classes which enabled many of them to successfully undertake their higher studies and achieve steady progress in their respective careers/ lives later on.

Shri S.Sivasaravanabavan had many qualities of a good and effective teacher and was equipped with the required teaching skills. He was quite unassuming and affable even towards his students and the students felt quite at home with him in the classroom. This created an excellent environment for inter-active learning. In fact, whether by nature or otherwise, he moved ahead of others and also ahead of time in adopting a student - friendly approach in teaching which made him not only popular but also successful. He did not believe in spoon-feeding nor did he burden the students with too much of homework etc. He was an effective facilitator of learning and a source of guidance rather than a typical school teacher.

He had the knack for lucidly explaining and simplifying difficult things. One of the subjects he taught us was English Language and I would like to place it on record here that it was he who laid the foundation for whatever competence his students like me have attained in the English Language. He unravelled to us- those of his students who were keen- the “mystery” of English Grammar through a limited number of lessons delivered when we were preparing for our G.C.E. O/L Examination .He was equally good and effective in teaching other subjects such as History and Tamil Literature and made all types of learning/ reading materials in his possession freely available to us .He encouraged

free thinking among his students and commended them for convincing new explanations and interpretations in areas such as appreciation of Classical Tamil Literary Works .

He was, as is well-known, much more than a school teacher/ principal. His services to the student community and his contributions to the development of the schools which he served in different capacities are of immeasurable value. There are successful teachers, principals, lecturers, writers, administrators and other professionals among his old students. But a larger number of people from all parts of Sri Lanka remember him as a remarkable creative writer who enriched the local Tamil Literary Scene especially in the 60's and the 70's and perhaps, he was and is better known by the name "Sitpi" giving him a distinct identity as a literary figure than by his real name. He was a successful novelist with a few good novels to his credit. A number of short stories written by him were published in local Journals including his own Kalaichchelvi as well as in prominent Indian Journals such as Kalaimahal. He made his mark as a poet too and among his remarkable poetic works is the School Anthem of my old school, Usan Ramanathan Maha Vidyalayam.

We as G.C.E O/L and A/L students got a lot of opportunities to develop our public speaking skills during our school days, as a result of the numerous programmes and competitions organized by our school with the active involvement of Shri Sivasaravanabavan. There was even an English Literary Association established

in the school on his initiative. He brought prominent personalities/speakers such as Messrs Thevan & Sivaramalingham (Jaffna Hindu College) and Rasikamani Kanagasenthinathan to grace important school events as guest speakers. Pleasant memories of these exciting school events where we ourselves were able to make our debut and prove our mettle in public speaking through welcome speeches and vote of thanks etc. are still fresh in our minds. Shri Sivasaravanabavan who had excellent language abilities was himself a remarkable speaker both in Tamil and in English with a micro phonic voice and clear articulation which made him a much sought-after speaker at different fora particularly in the North.

Shri Sivasaravanabavan was a vibrant and versatile personality with a likeable character. There was nothing he tried his hands on unsuccessfully. He was successful not only in his teaching career and his literary endeavours but also in life in general. He was a caring husband and a loving father who duly discharged his responsibilities as the head of the family which is evident from the impressive educational achievements and the steady career progress of his three sons. By and large, he lived a happy, contented and meaningful life surmounting the obstacles he faced and striking the right balance between his family life on the one hand and his career and personal interests on the other. He endeared everyone who came into contact with him and had a wide circle of friends, well-wishers and acquaintances in addition to the large number of grateful old students.

On this occasion of his first death anniversary, he is remembered by his family members with gratitude for his love, affection and support and by his relatives, friends, old students and others with appreciation of his invaluable services and his remarkable life & work. **In this context, the important role**

played in silence by his beloved wife Mrs. Saraswathy Sivasaravanabavan through her support, co-operation and sacrifices should also be duly acknowledged . It is said that behind the success of every man there is a woman; so was it in the case of Shri Sivasaravanabavan too.

T.Govinthadas
(Retired Chief Manager-HNB)
An Old Student.

எழுத்துலகச் சக்கரவர்த்தி 'சிற்பி' நினைவலைகள்

எனக்கு மிக நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது, சிற்பி அவர்களை முதன்முதலில் சந்தித்த நாட்கள். அப்போது அவர் தென்மராட்சியில், உசன் மகாவித்தியாலய அதிபராக இருந்தார். அது ஒரு அற்புதமான சந்திப்பு. அதன்பின் யாழ். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலும், கந்தரோடையில் அவரது வீட்டிலும் பல தடவைகள் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறேன்.

எமது பாலப்பருவத்தில், அதாவது எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில், நானும் எனது சகோதரர்களும் நிறைய வாசிப்பதில் ஈடுபடுவோம். எமது தந்தையார் மறு மலர்ச்சிப் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மாவின் நூலகம் எமக்குத் 'தீனி' போட்டது. அப்பா எமக்கு வேண்டியவற்றைத் தந்து எமது வாசிப்பை நெறிப்படுத்தி வந்தார். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் என எல்லாவற்றையும் - இலங்கை, இந்திய வெளியீடுகள் - தேடி வாசித்தோம்.

அப்போது எமது ஆதர்ச புருஷர்களாக எமது மனத்தில் சில எழுத்தாளர்கள் பதிந்து விட்டனர். அவர்களில் சிற்பி முதன்மையானவர். அவரது 'கலைச்செல்வி' அத்தனையும் வாசித்தவர்கள் என்பதால் எமக்கு அவரில் ஓர் ஈர்ப்பு. 'உனக்காகக் கண்ணை', 'சிந்தனைக் கண்ணீர்' முதலிய நாவல்கள் ஏற்படுத்திய கிளுகிளுப்பு ஒருபுறம். கலைச்செல்வியை நடத்தி வருகின்ற ஆளுமையைப் பார்த்து ஏற்பட்ட வியப்பு ஒருபுறம்.

எழுத்தாளர்களை 'ஹீரோ'க்களா எண்ணி அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும், அவர்களோடு சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டும்

என்ற ஏக்கம் இயல்பாக எம்முள் வளர்ந்தது. கனக. செந்திநாதன் போன்ற சிலர் எமது வீட்டிற்கு அப்பாவைச் சந்திக்க வரும்போது ஆவலும் வியப்பும் நிறைந்தவர்களாக அருகே சென்று நிற்பதில் ஆனந்தம் கண்ட நினைவும் இப்போது உள்ளது.

'சிற்பி' ஐயாவை நேரில் காணவேண்டும் என்ற அடங்காத ஆவல் காரணமாக ஒருநாள் இரண்டு பஸ் 'பிடித்து' (கோப்பாய் - யாழ்ப்பாணம், யாழ்ப்பாணம் - மிருசுவில்) மிருசுவில் போய்ப்பாதை கேட்டு உள்ளே நடந்துபோய் உசன் என்ற கிராமத்தை அடைந்தமை ஒரு இலக்கிய 'யாத்திரை' ஆகும்.

நானும் ஒரு குட்டி எழுத்தாளன் என்று அறிமுகம் செய்வதைவிட "மறுமலர்ச்சிப் பண்டிதரின் மகன்" என்று அறிமுகம் செய்வதில் ஒரு பெருமையும் சலுகையும் உண்டு. அந்த அறிமுகத்தோடு அவரைச் சந்தித்தபோது அன்பான வரவேற்பும், உபசரிப்பும் மாத்திரமல்லாமல் சிறுவனாகிய என்னை ஒரு பெரிய மனிதனாக ஏற்றுக் கொண்டு உரையாடிய அந்தப் பாங்கும் என்னை வியக்கவைத்தன. 'இந்தப் பெரிய எழுத்தாளரைச் சந்திக்கப்போகிறோம். என்னோடு முகம் கொடுத்துப் பேசுவாரா? நேரம் இருக்குமா? என்ற ஐயத்துடன் சென்ற எனக்கு அவரது வரவேற்பு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது போல இருந்தது. எமது கையெழுத்துச்சஞ்சிகையை அவரிடம் காட்டி அதுபற்றியும் சிறிது நேரம் உரையாடியமை திருப்தியாக இருந்தது.

ஆளுமை மிக்க ஒரு பத்திரிகையாளன், ஆற்றல் மிக்க ஓர் எழுத்தாளன் என்ற இரு முகங்களுக்கு அடுத்தபடியாக, தம்மை நாடி வருவோரை அன்போடு அரவணைத்துப் பாராட்டி உற்சாகமூட்டும் நல்ல ஒரு வழிகாட்டி என்ற ஒரு முகத்தையும் நல்ல ஒரு குடும்பத் தலைவர் என்ற இரு முகங்களையும் அந்த நேரத்தில் நான் கண்டு மகிழ்ந்தேன். அது

மட்டுமல்லாமல், அவர் ஒரு நல்ல நிர்வாகி, முகாமையாளர், சமூக சேவையாளர் என்ற இன்னும் சில முகங்களை அங்கு நான் இருந்த சில மணி நேரங்களில் உணர முடிந்தது. உசன் மகாவித்தியாலய ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கிராமத்து மக்கள் அனைவரையுமே அவர் தமது பணிகளாலும், நல்லியல்புகளாலும் கவர்ந்திருந்தார். ஒரு கிராமத் தலைவர் போல அவர் அங்கு மதிக்கப்பட்டதை அந்த இளவயதில் நான் பார்த்து எனது உள்ளத்தில் பதிந்து கொண்டேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் உசன் கிராமத்தில் நடந்த ஒரு பெரிய விழாவில் அக் கிராம மக்கள் அவரை அழைத்துப் பாராட்டிக் கௌரவித்தனர் என்பதே நான் சொல்லும் இந்தச் செய்தியின் முக்கியத்துவத்தை நிரூபிக்கப் போதுமானது.

கந்தரோடையில் அவர் வசிக்க ஆரம்பித்த பிறகு அவரை அடிக்கடி சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. 'இந்துசாதனம்' பத்திரிகை மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியபோது அவர் ஆசிரியராக இருந்தமையும் என்னை வற்புறுத்தி அதில் தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதச் செய்தமையும் அவரோடு இன்னும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியது. அந்த வேளைகளில் அவரது இன்னுமொரு முகம் எனக்குத் தெரிந்தது. எழுத்தாளர் என்றதும் முற்போக்கு என்ற சொல் பெரும்பாலும் அக்காலத்தில் இணைந்துவிடும். அதனால் அவர்களிடம் ஆன்மீக உணர்வு அல்லது வெளிப்படையான சமயச் செயற்பாடுகளைப் பலரிடம் காணமுடிவதில்லை. ஆனால், கந்தரோடை வட்டாக்கை அம்மன் கோவில் மஹா கும்பாபிஷேக நிகழ்வில் நேரடியாக நானும் கலந்து கொண்டபோது சிற்பி ஐயாவின் உள்ளார்ந்த பங்களிப்பு அந்தக் கோவிலின் நிகழ்வுகளில் பளிச்சிட்டதைப் பார்த்து நான் வியந்தேன். அதை

அடுத்த காலப்பகுதிதான் இந்து சாதனம் தொடர்புபட்ட காலம். அப்போது அவரது எழுத்துக்களின் இன்னொரு கோணத்தை நாம் பார்த்து, வாசித்து அனுபவிக்க முடிந்தது.

என்னோடுள்ள நெருக்கமான ஈடுபாட்டின் உச்சமாக, “நீங்கள் ஒரு ‘கலாநிதி’ப் பட்டம் பெறவேண்டும்” என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வார். அவரது ஆசீர்வாதம், அவர் இருக்கும் போதே எனக்குக் ‘கலாபூஷணம்’ பட்டம் கிடைக்கக் காரண மாயமைந்தது.

கலைச்செல்வி இதழ்கள் அனைத்தும் மீள்பதிப்புச் செய்யப்படுகின்றன என்றும்

அவை வலையமைப்பில் வலம் வரப் போகிறது என்றும் அறிந்த செய்தி மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தமிழ் இலக்கியம், ஆன்மீகம், சமூக சேவை என்றிப்படியான சகல துறைகளையும் கடந்து ஒரு நல்ல மனிதராக அனைவர்க்கும் ஓர் உதாரண புருஷராக வாழ்ந்த சிற்பி ஐயாவின் வாழ்க்கைப் பணிகளும், அவரது ஆக்கங்களும் நிச்சயமாக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும், ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும், அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக நாம் அனைவரும் இயன்ற அளவு பாடுபடுவோமாக.

ப. சீனனந்தசர்மா B.A (Homs)
(கோப்பாய் சிவம்)
சர்வானந்த மயபீடம்
இணுவில்

என் ஆசிரிய சேவையில் சந்தித்த சிறந்த கல்வி நிர்வாகி சிவசரவணபவன்

கல்வி உலகிலும் இலக்கியத்துறையிலும் புகழ்பூத்த சிற்பியின் ஊனுடல் இன்ற நம்மிடையே இல்லை. ஆனால், அவரது புகழுடல் உலகெங்கும் வியாபித்துள்ளது. 1974 இல் முதன்முதலாக அன்னார் உசன் மகா வித்தியாலயத்தில் உப அதிபராகக் கடமையாற்றியபோது சந்தித்தேன். அவரது சிரித்த முகம், பிறர்மனம் நோகாது கதைப்பது அவருடன் கூடிப்பிறந்த இயல்பாகும். 1978 இல் தைமாதம் முதல் உசன் மகாவித்தியாலயத்தில் அவரின் கீழ் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு இறைவன் தந்த வரமாகக் கருதுகிறேன்.

அன்னாரது காலத்தில் ஏறத்தாள 900 மாணவர்களும் 35 ஆசிரியர்களும் கடமையாற்றினர். அவர் தனது நிர்வாகத் திறமையால் எமது பாடசாலையை கல்வி, பௌதீக, வளவிருத்தி ஆகியவற்றில் தென் மராட்சியில் முன்னிலைப் பாடசாலையாகத் திகழவைத்தார். மாணவர்களிடையே ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டும் பொறுப்பை ஆசிரியர்களிடம் ஒப்படைத்து சிறந்த முறையில் கண்காணித்து வந்தார். பெற்றோர், பழையமாணவர்கள், பாடசாலைச் சமூகம் ஆகியவற்றுடன் நல்லுறவைப் பேணிவந்தார். பழைய மாணவர் ஒத்துழைப்புடனும் மனம் மகிழ்மன்றத்தின் ஆதரவுடனும் பாடசாலையில் திறந்த வெளியரங்கு அமைந்தது அன்னாரது முயற்சியினால் ஆகும்.

மாணவர்களில் கல்வி வளர்ச்சியில் விசேடமாக ஆங்கிலக்கல்வி கற்பித்தலில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி மாணவர்களை ஊக்குவித்தார். அவர் ஆங்கில மொழி, ஆங்கில இலக்கியம் என்பவற்றில் வல்லுநராக இருந்தமையால் மாணவர்கள் க.பொ.த (சா.த) இல் ஆங்கிலப் பாடத்தில் சித்தி அடைந்தனர். அது மட்டுமல்ல ஆங்கிலக் கதை, கட்டுரை, பேச்சுப்போட்டி ஆகியவற்றில் மாணவர்களைப் பங்கு பெறச்செய்து சாவகச்சேரி வட்டாரத்திலும் யாழ். மாவட்டத்திலும் முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்று பாடசாலையின் புகழுக்கு உதவினார்.

பௌதீக வளவிருத்தியில் பாடசாலையின் மேற்கு மண்டபம், அப்போது ஆரம்ப வகுப்புக்களைக் கொண்டிருந்த 120¹ நீளமான மண்டபம், ஆகியவற்றை அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நிதி ஒதுக்கீட்டில் அமைத்தமை, முன்புறமாக தற்போது ஆரம்ப வகுப்புக்கள் நடைபெறும் காணிசீர்திருத்தக் குழுவிற்கு உரித்தாக இருந்த காணியை அவர்களுடன் வாதாடி பாடசாலைக்குப் பெற்றமை ஆகியன அவரது விடாமுயற்சிக்குச் சான்றுகளாகும்.

இவரது காலத்தில் க.பொ.த உயர்தர மாணவர்கள் பலர் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றுச் சென்றனர். கிளிநொச்சி கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய திரு. ப. அரியரத்தினம் ஹற்றன் தேசிய வங்கியில் உயர்பதவி வகித்த திரு. த.கோவிந்ததாஸ் ஆகியேர் அவ்வாறான மாணவர்களுள் அடங்குவர்.

1985 ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ். வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்திற்கு அதிபராகக் கடமை ஏற்றார். அங்கு கடமையாற்றும் காலத்தில் அவ்வித்தியாலயத்தின் சகல துறை வளர்ச்சிக்கு அவர் பெரும் தொண்டாற்றினார்.

“தக்கார் தகவீனர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இணங்க அவரது புத்திரர்கள் மூவரும் உயர்பதவிகளில் உள்ளனர். ஏன் அவரது பேரப்பிள்ளைகளும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். மூத்த பேரன் மருத்துவத்துறைக்கு தெரிவாவர் என அவர் அறிந்திருந்தாலும் உத்தியோகபூர்வமாக பெறுபேற்றை அவர் அறிய முன் இறைபதம் எய்திவிட்டார்.

நான் அவரிடம் பெற்ற அனுபவங்கள், சிறியேனும் குறுகிய காலம் அதிபர் பதவியில் அவரது சுவடுகளைப் பின்பற்றி பாடசாலையை நிர்வகிக்க உதவியது. நான் அவரைக் குருவாகவே கருதுகிறேன். உசன் மகாவித்தியாலயத்தில் அவருக்கு ஆசிரியநலன் புரிச்சங்கம் அளித்த பிரிவு உபசார விழாவில் அவருடன் கடமையாற்றிய ஒவ்வொரு ஆசிரியரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது,

“நண்பர் ஸூகாந்தன் நிர்வாக ரீதியாக என்னுடன் முரண்பட்டாலும் அவர் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் தான் முரண்பட்டார்” எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் என்னை நண்பர் என விளித்தது எனக்குப் பொருந்தாததாக இருந்தது. வயது அறிவு என்பவற்றில் உயர் நிலையில் உள்ளவருடன் நான் நண்பராகப் பழகுவது மனதிற்குக் கல்டமாக இருந்தது.

அவர் குறிப்பிட்ட நண்பர் என்பதை அவர். நண்பர், என்று குறிப்பிட்டதை மெய்யைப் படுத்தும் வகையில், அவரது இறுதிக் காலம் வரை நான் செயற்பட்டேன். இறுதிக் காலம் வரை கடைப்பிடித்தேன். கனடாவில் இருந்தாலும் மாதம் ஒரு முறையாவது தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வேன். 2013 செப்ரம்பரில் ஸூலங்காவில் நின்றபோது தனது இளைய மகன் குடும்பத்தோடு உசனிற்கு

வருகை தந்தார். அதுவே அவரது உசனிற்
கான இறுதி விஜயமாக அமைந்தது. சிறந்த
கல்விமாணை கல்விச் சமூகம் இழந்து நிற்கிறது.
குடும்பத்தினர் கணவரை, தந்தையை, மாமனை,
பேரனை என பலமுறை உறவுக்காரர்களுக்கும்
ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாக உள்ளது.
“ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவாரோ” என்ற முதுமொழிக்கு
இணங்க ‘பிறப்போர் அனைவரும் இறப்பது
நிதர்சனம்’. என்று மனதை ஆற்றுவோம்.

உசன் மகாவித்தியாலயமும் சிற்பியும்
இரண்டறக்கலந்தவையாகும். எனவே காலாதி
காலம் அவரது பெயர் உசனில் நிலைக்க
வேண்டும் என்பதற்காக பாடசாலையின்
பெயரில் வங்கியில் ஒரு தொகைப்பணத்தை

நிரந்தரவைப்பில் இட்டு அதன் வருடாந்த
வட்டிப்பணம் மாணவர் ஒருவருக்கு
பரிசிலாக வழங்க வேண்டும் என்று திரு.
திருமதி சிவசரவணபவன் புலமைப்பரிசில்
நிதியம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளேன். சிற்பி
என அழைக்கப்படும் திரு. சிவசரவணபவன்
அவர்கள் இறையடி சேர்ந்தாலும் அவரது
மாணவர்களின் பெருமைகளும், அவரது
இலக்கியப்படைப்புகளும் என்றென்றும் அவர்
பெயரை அழியாது காப்பாற்றும் என்பது
யாவரும் அறிந்த உண்மை எனலாம்.

அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடைய
குடும்பத்துடன் இணைந்து நானும் பிரார்த்திக்
கின்றேன்.

ஸ்ரீகாந்தன் சோமசுந்தரம்
முன்மணாள் ஆசிரியர், அதிபர்
யா/ உசன் இராமநாதன் ம.வி
உசன், மிருசனில்

நிறைந்த சிரிப்புடன் என்றும் நினைவில் நிற்கும் சிற்பி ஐயா

பலருடன் இணைந்து பணியாற்றிய போதும், சிற்பி ஐயாவின் தலைமையின் கீழ் பணியாற்றும் போது ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் இன்னும் பசுமையாக உள்ளன.

ஆத்திரமூட்டும் நடவடிக்கைகளையும் சொற்பிரயோகங்களையும், நிறைந்த சிரிப்புடன் வரவேற்று தனது பணியை முன்னெடுப்பார். அதனால் அவருக்கு எதிரிகள் என்று எவரும் நிரந்தரமாக இருந்ததில்லை. அவரைப் பற்றி நேரில் தூற்றும் போதும் கூட அவருக்கு கோபம் வராமைக்கான காரணத்தை பின்னர் விபரிக்கும் போது அதிலுள்ள தர்க்க நியாயம். அவரது புத்திக் கூர்மைக்கும், விரைந்து தீர்மானமெடுக்கும் தலைமைத்துவப் பண்புக்கும் சான்றாகும். அவரின் தர்க்க நியாயத்தைக் கேட்ட பின் அவரைத் தூற்றியோர் மீது ஒரு பரிதாப உணர்வே ஏற்படும். உதாரணத்துக்குப் பலவற்றைக் கூறலாம். எனினும் அவை தனி நபர் சார்ந்தவை என்பதனால் அவற்றை பொது அரங்கில் பகிர்ந்து கொள்வது பொருத்தமற்றது. ஆயினும், பொது வைபவங்களின் போது அவரை யாராவது புகழ்ந்து ஏதாவது கூறினால், தனது செவியை மூடிக்கொண்டு விடுவார். பாராட்டுகள் எனினும் காதினுள் நுழைய அவர் அனுமதிப்பதில்லை. யாராவது வசைபாட புறப்பட்டால், காதைக் கூர்மையாக்கி செவிமடுப்பார். தனக்கான வசை உரைகளை மேசையில் தட்டி, புன்னகை, அல்லது பெரும் சிரிப்பினூடாக தனது வரவேற்பையும் அதற்குத் தெரிவிப்பாளர். தனது முடிவுரையில் இதுபற்றி ஏதாவது சிலாகித்து கூறுவார் என்று எதிர்பார்த்தால் ஏமாற்றமே எஞ்சும்.

தனிமையிலிருக்கும் போது இதற்கு ஏதாவது விளக்கம் கேட்டால், விபரமாகக் கூறுவார். உதாரணமாக “நான் உமக்கு ஒரு ஆயிரம் ரூபா காசு தருகின்றேன். அதனை நீர் வாங்கி விட்டால் அது யாருக்குச் சொந்தம்? வாங்கினவருக்குச் சொந்தம் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், காக தர முன்வந்தவரிடமே அது இருக்கும். அப்போது அது அவருக்கே சொந்தம். இதே போன்று அவர் தரும் வசைகளையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவை, அதனை தர முன்வந்தவருக்கே சொந்தம். அவர் அதனை வைத்திருக்கட்டும். நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?” என அவர் கூறும் தத்துவத்தை உணர்ந்துகொண்டால். அவர் அமைதிகாத்தமைக்கான காரணம் புரியும். மனதில் மாசற்றவர்களுக்கே இத்தகைய சாதனைகள் வாய்க்கப்பெறும்.

அத்தகைய ஒருவர் நம்மத்தியில் வாழ்ந்தமை நாம் செய்த தவப்பயன்களில் ஒன்றாகும். அவருடன் பணியாற்றக் கிடைத்தமையும் அவ்வாறே.

நம் தமிழும், சைவ சமயமும் செய்த தவப்பேற்றினால், ஈழமணித்திரு நாட்டில் வந்து குடியேறிய அமரர் கலாநிதி சிவத்திரு க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்களது மருமகன் அமரர் சிவசரவணபவன் அவர்கள் ஆவர் இங்கு வைத்தீஸ்வரக்குருக்களை ஏன் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால், அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளவில. அவர் அடி ஒற்றி அமரர் சிவசரவணபவன் - சிற்பி - ஐயா அவர்களும் தன்னாலான பணிகளை ஆற்றினார்.

சிற்பி ஐயா அவர்களின் ‘கலைச்செல்வி’ உள்ளிட்ட அவர் பணி தமிழ்கூறும் உலகெலா மறியும். ஆயினும், சமூக வேட்கை கொண்ட ஒருவர் அரசியலிருந்து புறமொதுங்கி விட முடியாது. அதிலும் காலங்காலமாக

அல்லலுறும் ஒரு இனத்தின் விடிவுபற்றிச் சிந்திக்காமலிருப்பின் அவரது மொழி, சமயப் பற்று அர்த்தமற்றதாகவே இருக்கும். அந்த வகையில் அமரர் வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களும், அசோகன் எனும் பெயரில், தினகரன் பத்திரிகையில் அரசியற் கட்டுரைகள் பல எழுதியிருந்தார். தமிழ் மக்களைக்காக்க எமக்கான அரசியல் பயணம் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென அவர் தமது அரசியல் கட்டுரைகளில் தீர்க்கமாகச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். (அது ஒருவராலும் பின்பற்றப்படவில்லை யென்பது வேறு விடயம்).

அதேபோன்று சிற்பி ஐயாவும் புனை பெயரொன்றில் உதயன் பத்திரிகையில் வாரந்தோறும் அரசியற் கட்டுரைகள் எழுதி வந்திருந்தார். அவர் தனது நிறைவு நாட்களை எய்தும் காலப்பகுதியில், தாம் எழுதிய அரசியற் கட்டுரைகளின் பிரதிகளை உதயன் பத்திரிகை நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். அதனை நூலுருவிற்கொண்டு வரவேண்டு மென்பதே அவரது வேணவாவாக இருந்தது. அந்தப் பிரதிகள் சிற்பி ஐயா நிறைவாக வாழ்ந்த வாழ்விடத்திலிருக்கும் என நம்புகின்றோம். அதனை தேடிப் பெற்று நூலுருவில் பதிக்க சம்பந்தப்பட்டோர் ஆவன செய்வது, அவருக்கான ஒரு அர்ப்பணமாக அமைவதோடு மட்டுமன்றி, திக்குத் திசை தெரியாது தடுமாறும், தடம் மாறும் அரசியற் போக்கில், வழி காட்டும் ஒரு கலங்கரை விளக்காகவும் அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை. சுயநலமின்றி பொது நலமொன்றே பற்றிச் சிந்திப்போரின் சிந்தனைகள், சித்திக்குமென்பது உண்மை. அது எமது அரசியற் போக்கு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என வழிகாட்டும் என மனதார நம்புகின்றேன்.

செ. செல்வராஜா
ஓய்வூதியை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

பல்துறை ஆளுமை கொண்ட இனிய அதிபர்

இலக்கிய உலகிலே 'சிற்பி' என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்டு வலம் வந்த திரு. சி. சிவசரவணபவன் அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்து ஒரு வருடமாகிறது. என்று நினைக்கும் போது நெஞ்சம் கனக்கிறது. அவர் அமரராகியதை இன்றும் என்னால் நம்பமுடியவில்லை. வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றுச் சென்ற திரு. செ. குணபாலசிங்கம் அவர்களது இடத்திற்கு தொடருறு சேவையாற்று வதற்கு யா/ உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து எமது கல்லூரிக்கு திரு. சி. சிவசரவணபவன் அவர்கள் அதிபராக 04.10.1984 தொடக்கம் தன் அதிபர் கடமையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். புன்சிரிப்புடனும் நெற்றியிலே விபூதி சந்தனப் பொட்டுடனும் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காட்சியளித்த அன்றைய நிலையை என்னால் மறக்க முடியாது.

அதிபர் அவர்கள் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்ற இரண்டாம் வருடம் நான் இக்கல்லூரிக்கு கணக்கியல் ஆசிரியராக எனது பணியை ஆரம்பித்தேன். எனது வருகைக்கு அதிபரவர்களது முயற்சியும் கணிசமான அளவு இருந்தது என்பதை பின்புதான் அறிந்து கொண்டேன். அன்றிலிருந்து வைத்தீஸ்வராவின் வணிகத்துறையிலும் வெற்றிகாண வேண்டும் என்ற பேரவாவுடன் தான் என்னை இங்கு கொண்டு வந்தார் என்றும் அவருக்கு பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கவேண்டும் என்று பழைய மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் கூறியதிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன். அதிபர் அவர்களது காலத்தில் வணிகத்துறைக்கு

மாணவர்களது வருகை உச்சமாக இருந்தது. வணிகத்துறைக்கு “அனுமதி நிறுத்தப் பட்டுள்ளது.” என்று விளம்பரப்பலகை பாடசாலை முன்றலில் வைக்கும் அளவுக்கு களை கட்டியது. இதனால் அதிபர் அவர்கள் என்மீது அதீத நம்பிக்கை வைத்து செயற்பட்டார். நானும் நிறை சேவையை வழங்கி அவருக்கு பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கினேன். அதனால் எனக்கும் அவருக்கும் நிர்வாக ரீதியிலும் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் உறவு நெருக்கமாகியது.

போர்க்கால சூழலினால் பாடசாலை சற்று நலிவுற்று இருந்தவேளையில் தான் அதிபர் அவர்கள் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றார். இதனால் அன்றைய பட்டமான சூழ்நிலை அவரையும் விடவில்லை. இருந்தும் அவரது நிர்வாகத்திறமையினாலும், ஆசிரிய மாணவ, பெற்றோர்களது அரவணைப்பாலும், தந்துணிவு அதிகாரத்தாலும் அவற்றையெல்லாம் ஒரு சவாலாக பொறுப்பேற்றுவைத்தீஸ்வரவை முன்னணிப் பாடசாலையாக்குவதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டதை அவருடன் இணைசேவை வழங்கியவன் என்ற பெருமையுடன் உறுதிபடக் கூறிக் கொள்கிறேன். அதிபர் அவர்கள் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்ற சிறிது காலத்தில் பாடசாலை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளரத் தொடங்கி உயர்நிலைக்கு வந்தது. பரீட்சைப் பெறுபேறுகளிலும் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் முன்னணிப் பாடசாலை களுக்கு இணையாக அடைவு மட்டம் உயரத் தொடங்கியது. இதனை அவரது காலத்து A. R. R அறிக்கைகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும்.

இவரது பதவிக்காலத்தில் இவருக்கு உதவி அதிபர்களாக திரு. M. இராமலிங்கம், திரு. V. S. பாலசிங்கம், திரு. து. சந்தோசம், திரு. S. இராஜதுரை ஆகியோர் பணியாற்றி

சிறந்த ஒத்துழைப்பை நல்கியிருந்தார்கள். அதிபர் அவர்கள் தான் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக பணியாற்றி எழுத்துத் துறைக்கு வித்திட்டிருந்தார். இவரது பத்திரிகைக்குப் பின்பே ஈழத்து நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. எழுத்தாளனாகப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சிக்கு உதவியதால் இன்றுள்ள பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டார். செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், வாஞ்சிநாதன், புதுவை இரத்தினதுரை, புதுமைலோலன் போன்றோரது வளர்ச்சிக்கு இவரே மூல மூர்த்தி என்பது எழுத்துலகிலே பேசப்படும் உண்மையாகும்.

வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலே கற்கும் மாணவர்களில் உயர்கல்விக்குச் செல்பவர்களைத் தவிர ஏனைய மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்வு கருதி தொழிற்கல்வியை முதன்முதலாக உருவாக்கிய பெருமை இவரையே சாரும். தொழில்நுட்ப பாடத்தில் சுருக்கெழுத்து தட்டெழுத்து, மரவேலை, ரேடியோ திருத்துதல், மோட்டர் திருத்துதல், வீட்டு மின்னணைப்பு போன்ற பாடங்களை அறிமுகம் செய்து, துறைசார்ந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு அவற்றை பயிற்றுவித்து, தொழிற்கல்வியை வளர்த்ததனால், இவற்றில் பலன் பெற்ற பலர் இன்று அவ்வத்துறைகளில் விற்பன்னர்களாக வலம் வருகிறார்கள். அவர்களது நெஞ்சங்களில் இன்றும் அதிபர் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் அதிபர் அவர்கள் பத்திரிகையாளன், எழுத்துறை சார்ந்தவர் என்பதால் இசையார்வம் கொண்டவர். இதனால் பாடசாலையில் நடைபெறும் எந்த விழாக்களானாலும் அவை கலைக்கோலம் கொண்டதாகவே காணப்படும். நாடகங்களைத் தானே பார்த்து மாணவர்களைக் கொண்டே நடக்கச்

செய்து மகிழ்வது இவரது பண்பாகும். இதைவிடத் தமிழ் அறிஞர்களையும் இசை மேதைகளையும் விழாக்களில் கலந்து கொள்ளச் செய்து பாடசாலை மாணவர்கள் பயனுறும் வகையில் செயற்பட்டார். இவர் பாடசாலையின் இசைமன்றம் மூலம் “பண்ணிசைத்தேன்” எனும் நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்து அயற் பாடசாலைகளிலும் நடாத்தி எமது மாணவர்களும் வேறு பாடசாலை மாணவர்களும் பயனுறும் வகையில் செயற்பட்டதால் இசைத்துறையிலும் தடம்பதித்துச் சென்றார். இராமகிருஷ்ண மிஷன் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் (RKM) இயங்கிய பாடசாலையை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியாக மாற்றவேண்டும் என்ற அவா, இவர் பாடசாலைக்கு வந்த நாள் தொடக்கம் இருந்து வந்தது. இதுபற்றி என்னிடம் பலமுறை கதைத்திருந்தார். அடிக்கடி கல்வியமைச்சுடன் தொடர்பு கொண்டு, பல கடிதங்கள் மூலம் வேண்டுகை செய்து, 1992 ஆம் ஆண்டு பாடசாலையை வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியாக மாற்றி தனது கனவை நனவாக்கியதோடு பிரபல பாடசாலைகளில் ஒன்றாக மாற்றிய பெருமை அதிபரையே சேரும். மூதறிஞர் என்பதனாலும், பல இலக்கிய நூல்களை எழுதி இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிக்கு உதவியவர் என்பதனாலும் பாடசாலையிலும் துறை சார்ந்த மன்றங்களினூடாக துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகளை வெளியிடச் செய்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், மாணவர்களது ஆளுமை விருத்திக்கும், தலைமைத்துவப் பண்பு வளர்ச்சிக்கும், வித்திட்ட பெருமை இவரையே சாரும்.

கல்லூரி அதிபர் எழுத்தாளன் என்பதனால் பாடசாலையின் நூலக அபிவிருத்தி அபார வளர்ச்சி கண்டது. நூலக வாரத்தை அடிக்கடி ஏற்பாடு செய்து நூலகத்திற்குத் தேவையான நூல்களைச் சேகரித்து நூலக வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். இவரது காலத்தில்

நூலகத்தில் 5,000 க்கும் மேற்பட்ட பயனுற நூல்கள் இருந்தன. பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தான் எழுதிய கட்டுரைகளை மாணவர்கள் வாசித்து பயன்பெறும் வகையில் நூல்களாகக் கட்டி வைத்திருந்த பிரதிகளை பாடசாலை நூலகத்தில் போட்டிருந்தார். இன்றும் அவை மாணவர்களுக்கு பயன் கொடுத்துக் கொண்டே உள்ளன. வண்ணார்பண்ணை தெற்கு பாடசாலைகளின் கொத்தணி அதிபராக விளங்கி வளப்பங்கீட்டிற்கும் ஆளணிப்பங்கீட்டிற்கும் பெருமுதவி புரிந்தார். கொத்தணிப் பாடசாலையாக வைத்தீஸ்வராவும் அதன் கீழ் 06 பாடசாலைகளும் இருந்தன. ஒரு பாடசாலையில் உள்ள வளங்களை வளங்குறைந்த பாடசாலைகளில் கற்கும் மாணவர்களும் பயன் பெறுமாறு திட்டங்களை வரைந்து திறம்படச் செயற்படுத்தி சமூக நன்மதிப்பையும் புகழையும் தேடிக்கொண்டார். நூலகப் பாவனை, விஞ்ஞான ஆய்வு கூட பாவனை, விளையாட்டு மைதானப் பாவனை போன்றன முக்கிய விடயங்களாகும். சில பாடங்களுக்கு கொத்தணிப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாவிட்டால் குறித்த பாடசாலைகளுக்கு அப்பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்களை அனுப்பி கற்பிக்க தூண்டியமை இவரது தந்துணிவு அதிகாரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு என்று கல்வித்திணைக்களமே பாராட்டும் வகையில் செயற்பட்ட கல்விமான். தனது பாடசாலைத் தேவைகளுக்காக அதிபர் திணைக்களத்திற்கு செல்வதென்பது கிடையாது. அப்படிச் சென்றாலும் அரிது என்றே கூறலாம். அதிபர் முத்திரையுடன் கொண்ட கடித மூலமே காரியங்களைக் கச்சிதமாக முடிக்கும் வல்லமை கொண்டவர். திணைக்கள அதிகாரிகளும் கடிதங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து தேவைகளை அவ்வப்போது

செய்து கொடுப்பார்கள். அதிபர் அவர்கள் பாடசாலையில் தான் என்ன விடயத்தை யார் மூலம் நடைமுறைப்படுத்த விரும்புகிறாரோ அவரை அலுவலகத்திற்கு அழைத்து விடயத்தைக் கூறி மறுப்புத் தெரிவிக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்களை வசீகரித்து தனது எண்ணத்தை இலகுவாக நிறைவேற்றி விடுவார். இது அவரது தனிச்சிறப்பாகும். அதிபர் அவர்கள் 01.03.1993 இல் இளைப்பாறும் போது 1118 மாணவர்களும் 43 ஆசிரியர்களும் இருந்தார்கள் என்று 92/93

வருடாந்த விபரத்திரட்டு அறிக்கை உறுதிப்படுத்துகிறது. போர் காலத்தில் நலிவுற்றிருந்த பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்று இளைப்பாறும் காலத்தில் செழிப்பான கல்விக்கூடமாக மாற்றிய செயல்வீரன் எம் இனிய அதிபர் என்றும் இவரது சேவைக்காலம் கல்லூரியின் பொற்காலம் என்றும் கூறி அன்னாரது ஆத்மா ஆடல் வல்லான் வலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வரப் பெருமானின் பாதங்களில் அமைதிபெற இறை ஆசிவேண்டி நிற்கின்றேன்.

தீரு. நா. வன்னியசீங்கம்
(B.Sc (mgt)Hons, PGDE (merit M.A.A.T), Srilanka
ஓய்வு நிலை அதிபர்
யா / வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி

எல்லோரிடமும் அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்ற சிவத்திரு சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் சிவசரவணபவன் (சிற்பி) ஐயா அவர்கள்

சிற்பி ஐயா அவர்கள் தினமும் காலை வேளையில் தன் முக்கிய கடமையாக கந்தரோடை வற்றாக்கை அம்மன் கோவிலை நோக்கி, வெண்மையான வேட்டி சால்வையுடன் நெற்றியில் திருநீறும் சந்தனப் பொட்டும் அணிந்து மலர்ந்த முகத்துடன் கம்பீரமான, தோற்றத்துடன் செல்வதைக் காணலாம். ஆலயத்தில் விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதப் பெருமானை வழிபாடு செய்வதுடன் தேவையேற்படி திருத்தொண்டுகளையும் செய்து முடித்தபின் வீட்டிற்கு திரும்புவார். இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றினார். திரும்பி வரும்போது காண்போருடன் சிரித்தபடி உரையாடி சுகம் விசாரிப்பது ஒரு தனிச்சிறப்பாகவிருந்தது.

அவரது வீட்டிற்கு செல்பவர்களை இன் முகத்துடனும் புன்சிரிப்புடனும் வரவேற்று உபசரிக்கும் பண்புடையவர்.

ஐயா அவர்களிடம் ஆங்கிலமொழி இலக்கியம், தமிழ் இலக்கண இலக்கியம் சமயம், நாடகம், பத்திரிகைத்துறை, ஆலய விதிமுறைகள், வரலாறு, பாடசாலை முகாமைத்துவம் போன்ற பல்வேறு தேவைகளுக்கும் பலரும் வந்து பயன்பெறுவர். பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆலய நிர்வாகிகள், என இன்னும் பலர் தங்கள் துறைசார்ந்த விடயங்களில் தெளிவைப் பெறுவதற்காக ஐயாவை நாடி வருவார்கள். ஐயா அவர்களின் தெளிவான சிந்தனையும் பேச்சும் முத்துப்போன்ற தமிழ், ஆங்கில எழுத்துக்களும்

இவரது செயற்பாடுகளுக்கு துணைபுரிந்தன என கருத முடிகிறது. ஆழமான கருத்துக்களை எல்லோருக்கும் இலகுவில் புரியும்படி தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் திறமையுடையவர். கூட்டங்களில் பேசும் போது உபகதைகள் மூலமும் பிரசங்கங்கள் செய்யும் போதும் நகைச்சுவை, உபகதை மூலமும் சிறுவர்கள் உட்பட அனைவரையும் செவிமடுக்கச் செய்து தன்கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பதியச் செய்து விடுவார். தனது பிரசங்கத்தைச் சிறிய கோயில், பெரிய கோயில் என்ற வேறுபாடின்றி சிறந்த முறையில் நடத்துவது வழக்கம்.

பல்வேறு நூல்களை வாங்கி வாசிக்கும் பழக்கமும் அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாக்கும் வழக்கமும் கொண்டிருந்தார். பல அரிய நூல்கள் இரவலாக வழங்கப்பட்ட போது மீண்டும் கிடைக்காமல் போனது பற்றி கூறியுள்ளார். தான் வாசித்த நூல்களையும் அவற்றில் உள்ள விடயங்களையும் கணினியில் இருந்து பெறுவது போலக் கூறுவார். அதேவேளை நூல் தேவைப்படும் போது உடனடியாகவே நூலின் பெயர், பதிப்பு போன்ற சகல விடயங்களையும் தனது நூல்பட்டியலில் இருந்து பார்த்துவிட்டு குறிக்கப்பட்ட இலக்க நூலை உடனடியாக எடுத்து பின் அதே இலக்க ஒழுங்கில் ஒழுங்குபடுத்தி வைப்பார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கன்னாகத்தில் வாழ்ந்த பிள்ளையார் கதையை இயற்றிய சிவத்திரு அரங்கநாத ஐயர் வரதபண்டிதர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொகுப்பதற்கு நான் முற்பட்ட போது தகவல் பெறுவதில் மிகுந்த சிரமம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது ஐயாவின் உதவியை நாடியபொழுது உடனடியாக ஆங்கில மொழியில் உள்ள அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பண்டிதர்களை பற்றிய குறிப்புக்களில் இருந்தும் வேறு தகவல்களையும் திரட்டி பூரணமான கட்டுரையாக்கி உதவினார். இதை ஒரு சாதனையாகவே கருதினேன்.

ஐயா அவர்களின் நேரந்தவறாது செயற்படும் பண்பு எல்லோராலும் போற்றப் பட்டது. எப்பொழுதும் ஐயாவைப் பொலிவுடனேயே காணமுடியும். விழாக்கள், நூல்வெளியீடு, பிரசங்கங்கள், ஆய்வுரை போன்ற நிகழ்வுகளில் மென் மஞ்சள் நிற தேசிய உடையும் உத்தரியமும் அணிந்து செல்வார். இந்த அழகான தோற்றத்தை இறுதிவரை காண முடிந்தது. தான் கற்ற பாடசாலைகளான கந்தரோடை தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாசாலையும் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியையும் சமமாகப் போற்றி அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு என்றும் உறுதுணையாக விருந்தார். கந்தரோடை தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாசாலையில் இவரது தந்தையார் சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் நீண்டகாலம் அதிபராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இவரது காலத்தில் இப்பாடசாலையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தந்தையாரைப் போல சிற்பி ஐயாவும் பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு உதவ முன்வந்தார். நான் அதிபராக இருந்த போது முதல் முறையாக பழைய மாணவர் சங்கம் கூட்டப்பட்டது. பழைய மாணவர்கள் ஏகமனதாக சிற்பி ஐயாவை தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். கந்தரோடை தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாசாலையின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் முதலாவது தலைவர் சிற்பி ஐயா அவர்களே ஆவர். இவர் தலைவராக இருந்த சமயத்தில் பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்காக 1994 ஆம் ஆண்டு கலைவிழா ஒன்றை நடத்தி அவ்விழாவில் 1993 ஆம் ஆண்டில் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் அகில இலங்கையில் அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெற்ற கணேஸ்வரன் பிரகாஷ் உட்பட மற்ற மாணவர்களையும் க. பொ. த (சா / த) 1990 ஆம் ஆண்டு முதல் சிறந்த பெறுபெறுகளைப் பெற்ற மாணவர்களையும் சனத்திரளின் மத்தியில் கௌரவிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். மேலும் இவர் தலைவராக

இருந்த போது பாடசாலையின் செயற்பாடுகள் அமைதியாகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெற்றன.

ஐயா அவர்களிடத்தில் எல்லோரும் நம்பிக்கையும் மதிப்பும் கொண்டிருந்ததற்கான காரணம் ஐயா அவர்களிடம் காணப்பட்ட வெளிப்படைத்தன்மை பொறுப்புணர்ச்சி, உண்மையாக நடத்தல் என்பனவாகும். ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் கந்தரோடையில் நாடக மன்றத்தை சிறப்பாக செயற்படுத்தி வந்தார். ஒரு முறை நாடகத்தை மேடையேற்றும் செலவுகள் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. சிறப்பாக நடைபெற்ற நாடகத்தை ரசிகர்கள் பாராட்டிச் சென்றனர். நிதிப்பிரச்சினை எவருக்கும் தெரியவில்லை. அன்றையதினம் போதிய நிதி கையிருப்பில் இருக்கவில்லை. செலவை ஈடு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்ட போது, மன்ற உறுப்பினர்களிடம் தன் தங்கமோதிரத்தைக் கொடுத்து விற்பனை செய்து உடனடியாகக் கொடுப்பனவுகளை மேற்கொள்ளும்படி கூறினார். அக்காலத்தில் இளைஞர்கள் தொண்டாக பல பணிகளையும் செய்வார்கள். அவர்களிடம் கடன்களையே ஏற்றக்கூடாது என்பதற்காக தன் மோதிரத்தைத் தியாகம் செய்திருந்தார். பணத்தை எதிர்பாராது சிறந்த சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பி சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க விளைந்தார். விளக்கு, சஞ்சிகை, இந்துசாதனம் ஆகியவற்றின் பாரிய பொறுப்புக்களை சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். இந்துசாதனம் ஐயாவின் மறைவின் பின் வெளிவரவில்லை.

பலபொது நிறுவனங்களிலும் பல்வேறு வகிபாகங்களை வகித்துள்ளார். வலிதெற்கு சுன்னாகம் பொது நூலகத்திற்கு பல்வேறு வழிகளிலும் அதன் வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி வந்தார். இதனைக்

கௌரவித்தும் நினைவுகூர்ந்தும் 2015 ஆண்டின் நூலகத்தின் தொகுப்பில் ஐயாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், சேவைகளையும் இணைத்துள்ளனர். நான் ஐயாவுடன் பாடசாலை தொடர்பான ஆலோசனை பெற ஆரம்பித்து பின் தேவையான போது எல்லா விடயங்களையும் உரையாடி சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தமையையிட்டு பெருமை யடைகின்றேன். எனது குடும்பத்துடன் நீண்ட கால தொடர்பு கொண்ட சிற்பி ஐயா அவர்களைப்பற்றி எழுதினால் நீண்ட கட்டுரையாகி விடும் என்பதால் சுருக்கமாக சிலவற்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

சிறந்த அறிஞராகவும், கல்விமானாகவும் சமூகப்புரட்சியாளனாகவும் விடாமுயற்சியும் ஆக்க சிந்தனையும் கொண்ட ஐயா அவர்களை “மூதறிஞர், சிற்பி ஐயா” என மதிப்போடும், அன்போடும் எல்லோரும் அழைக்கலாயினர். ஐயாவின் பணிகள் என்றும் எல்லோரின் மனத்திலும் பதிந்துள்ளன. இவை ஐயா அவர்களை மறைந்தும் மறையாத மா மனிதராக்கியுள்ளன. ஐயாவின் செயற்பாடுகள் கொண்ட காலத்தை “சிற்பி ஐயாவின் யுகம்” (Era) எனக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையில் பல எழுத்தாளர்களும் பதிப்பாளர்களும் இக்காலத்தில் ஐயாவுடன் நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இந்தியாவிலிருந்தும் பல எழுத்தாளர்களின் தொடர்புகள் இருந்துவந்துள்ளன.

இத்தகைய பல்வேறு திறமை, ஆற்றல், அறிவு, ஆளுமை கொண்ட எளிமையான உத்தமரின் வெற்றிடத்தை சமூகம் எப்பொழுது நிரப்பும் என்பது சந்தேகமே. ஐயா அவர்களின் ஆன்மா விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதப் பெருமானின் கழல்களில் இன்புற்றிருக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

க. செல்வக்குமாரன் M.A
ஓய்வூதியை அதிபர்,
கந்தரோடை
தமிழ்க்கந்தையா வித்தியாசாலை.

சிற்பி - சுயவிபரம்

- பெயர் : சி.சிவசரவணபவன்
- புனை பெயர் : சிற்பி, யாழ்வாசி
- தந்தை : சு. சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள்
- தாய் : சி.சௌந்தராம்பாள்
- பிறந்த திகதி : 28.02.1933
- வாழ்விடம் : டாக்டர் சுப்பிரமணியம், வீதி கந்தரோடை, சன்னாகம்.
- மனைவி : சி. சரஸ்வதி
- பிள்ளைகள் : சி. சுந்தரேஸ்வரன் B.Sc (Agri) M.B.A.(Manipal)
சி. சாயீஸ்வரன் M.B.B.S,MD (Surgery), MRCS
சி. சர்வேஸ்வரன் B.Sc (Eng) P.M.P.
- கல்வி : பாடசாலைக் கல்வி
1. யா/ கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை
2. யா/ ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி.
- பட்டப்படிப்பு
1. கலை இளமாணி (B.A.), சென்னை பல்கலைக்கழகம்
- பட்டப்பின் படிப்பு :
1. பட்டப்பின் படிப்பு டிப்ளோமா (Dip.in.Education)
இலங்கை பல்கலைக்கழகம், பேராதனை வளாகம்
2. கல்வியியல்முதுமாணி (M.A-Education) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
- அரச சேவை :
எழுது வினைஞர் (1951- 1953)
இலங்கை உயர் நீதிமன்றப்பதிவாளர் அலுவலகம்
ஆசிரியர் (1953- 1981)
1. யா/ மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி
2. யா/ செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி
3. யா/ நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயம்
4. பரி. சூசையப்பர் கல்லூரி, பண்டாரவளை
5. யா/ உசன் இராமநாதன்
மகாவித்தியாலயம் அதிபர் (1981- 1993)
1. யா/ உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலயம்
2. யா/ வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி.

எழுத்துப் பணி:

அ) இதழியல்- இதழாசிரியர்

1. இளந்தமிழன் (1955) சேலையூர் தமிழ் மன்றம், சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி.
2. கலைச் செல்வி (1958- 1966) மாத இதழ்.
3. விளக்கு சஞ்சிகை, த.ஈ கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகம்
4. இந்து சாதனம், சைவ பரிபாலன சபை யாழ்ப்பாணம்.

ஆ) பதிப்புக்கள் - பதிப்பாசிரியர்.

1. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் (1956) , தமிழருவி பதிப்பகம்
2. "எழிலி" (காவியம்), ச. வே. பஞ்சாட்சரம்.
3. கவிதைச் செல்வம், (பல்வேறு ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைகளின் தொகுப்பு.)
4. நல்லூர் நான்மணிமாலை, சொக்கன்
5. "மறக்குடி மாண்பு" (இலக்கிய நாடகம்) புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார்
6. கொழும்புப் பெண் (நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்) பொ. சண்முகநாதன்
7. "மனிதமாடு" (சிறுகதைத் தொகுதி) அ.செ. முருகானந்தன்.
(யாழ் மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையின் இலக்கியக் குழுவின் ஊடாக)

இ) பிரசுரப் படைப்புக்கள்.

1. நிலவும் நினைவும் (1964), சிறுகதைத் தொகுதி,
பாரி நிலையம்.
2. உனக்காகக் கண்ணே (நாவல்), முத்துச்சுடர் பதிப்பகம்.
3. சத்திய தரிசனம் (2001), சிறுகதைத் தொகுதி யாழ் இலக்கிய வட்டம்.
4. நினைவுகள் மடிவதில்லை (2008) சிறுகதைத் தொகுதி
மணிமேகலை பிரசுரம்.

ஈ) மொழி பெயர்ப்பு

1. தென்னிந்திய வரலாறு பேராசிரியர் K.A நீலகண்ட சாஸ்திரி.
(திரு. வ. பொன்னம்பலம் ஆ.யு (வி.பி) அவர்களுடன் இணைந்து
மொழி பெயர்ப்பு)

பரிசுகள்:

1. சென்னை திருவல்லிக்கேணி 'ஒளவை' தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு (1954) கட்டுரை: 'தமிழில் முடியும்.'
2. வத்தளை 'உதயம்' சஞ்சிகை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு (1955) சிறுகதை : 'மறுமணம்'
3. 'கல்கி' வார இதழ் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு (1961) சிறுகதை: 'காதல் பலி'
4. சென்னை வாசகர் வட்டம் நடாத்திய குறுநாவல் விமர்சனப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு (1969)

பதக்கங்கள் :

1. தமிழ் மொழிக்கான இராஜா சேதுபதி தங்கப்பதக்கம்.
2. ஆங்கில மொழிக்கான ஸ்கின்னர் தங்கப்பதக்கம்
3. சரித்திரப் பாடநெறிக்கான

தங்கப்பதக்கம்.

(பட்டப் படிப்பின் போது சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் வழங்கப்பட்டவை.)

- விருதுகள் :
1. ஆளுநர் விருது (2002), வ-கி மாகாணக்கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சு.
  2. கௌரவ விருது (2006), கொழும்பு கம்பன் கழகம்.
  3. ஞான ஏந்தல் விருது(2006), வலி. தெற்குபிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவை.
  4. தமிழியல் விருது (2011), எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.
  5. சிவத்தமிழ் விருது (2012), சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பிறந்தநாள் அறந்தியச்சபை.

- பாராட்டு விருதுகள் :
1. சேவை பாராட்டு விருது (2007), செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், அவுஸ்திரேலியா.
  2. நீண்ட கால துணிவு, அர்ப்பணிப்புடனான சேவைக்கான விருது.(2010) உதயன் நாளிதழ் 25 வது ஆண்டு விழாக்குழு.
  3. தமிழ் தொண்டுக்கான விருது (2011), உலகத் தமிழிலக்கிய சங்கம்.

- கௌரவப் பட்டங்கள் :
1. 'கலைச்சுடர் (2008) கலை - கலாசார பேரவை, காரைநகர்.
  2. 'கலைஞானப் பொழில் (2009) வலி- தெற்குப் பிரதேச சபை.
  3. 'கலைக்கதிர்' (2011), உசன் - கனடா ஒன்றியம்.

- பொதுப்பணி :
1. துணைச்செயலாளர், யாழ் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். (1958- 1960)
  2. துணைச் செயலாளர், அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்(1962- 1963)
  3. உறுப்பினர், இலங்கை சாகித்திய மண்டல மொழி பெயர்ப்புப் பிரிவு. (1964- 1965)
  4. தலைவர், யாழ் மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை (1986- 1987)
  5. பொருளாளர், வட மாகாண அதிபர் சங்கம் (1992- 1995)

அமரத்துவம் : 09.11.2015, திங்கட்கிழமை.

